

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
 ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
 ΔΩΡΕΑ 1. Τζοηλ
 ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
 ΑΡΙΘ. 36090

ἡ Νεοδαΐα

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
 ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
 ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1^{ΟΥ} ΦΥΛΛΟΝ 7

Η Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ
Καραγεώργη 4

Νέοι καὶ Νέαι τῆς Ε.Ο.Ν. "Ολοι στοὺς στίβους

Τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν. ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στὴν ἱστορίαν τῆς Ε.Ο.Ν., τὴν σύντομη ἀλλὰ καὶ δυναμικὴ, τὴν γεμάτη ἀπὸ ὁρμῆ καὶ πίστι, ἐσημειώθη ἕνας ἀκόμη σταθμὸς ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποβῇ, καὶ θὰ ἀποβῇ ἀσφαλῶς, σταθμὸς καὶ στὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ἀθλητισμοῦ. Ἐνας δηλαδὴ ἀκόμα καρπὸς τῆς παντοδύναμης πνοῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισαν νὰ ὑψώνωνται ἀραιὰ - ἀραιὰ στὴν ἀρχή, δάσος πυκνότατο ὕστερα, οἱ σημαίες μὲ τὸν διπλὸ πέλεκυ, σὰν ὑπερήφανα καὶ ἀλύγιστα βλαστάρια τοῦ σπόρου, ποὺ τὸν ἐσπείρε μέσα στὴ θερμὴ ψυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὁ δημιουργὸς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Μέσα στὸν χρόνον αὐτὸν δὲν ἦτανε λίγα τὰ ἀθλητικὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβαν χώραν, μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀλλὰ καὶ ὁ καιρὸς γιὰ τὴ μεγάλη ἐξόρμησι δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμα. Δὲν ὑπῆρχαν οὔτε στελέχη, οὔτε μέσα, οὔτε κάπως ἀρτία ὀργάνωσις. Χρειάστηκε νὰ περάσῃ ὁ χρόνος γιὰ νὰ ἀποκτηθοῦν λίγο-πολύ αὐτὰ ποὺ ἔλειπαν. Τώρα... τώρα ὁ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΔΩΚΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΣ καὶ ἡ Ε.Ο.Ν. ἐπιχειρεῖ.

Ἔτσι ἐρχόμαστε νὰ ἐκπληρώσουμε καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς Ὀργανώσεως, ποὺ θέλει μὲ τὸν ἀθλητισμὸ νὰ προσφέρῃ στὸ ἔθνος σώματα γερά, γεμάτα ἀπὸ ὑγεία καὶ σφρίγος. Ἀλλὰ θέλει καὶ κάτι ἀκόμα. Θέλει μὲ τὴν ἀθλῆσι νὰ τονώσῃ στὸ ὑπέρτατο σημεῖο τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεσι κάθε νέου καὶ κάθε νέας καὶ νὰ συμβάλῃ μὲ αὐτὴν στὴ δημιουργίαν γεναῶς ἀγωνιστῶν στὴν ψυχὴ, στὸ σῶμα, στὸν χαρακτήρα. Ἡ 4η Αὐγούστου, μὲ ἄλλα λόγια ἡ Ἑλλάς, δὲν χρειάζεται ὁπαδοὺς, θέλει ΠΙΣΤΟΥΣ, δὲν χρειάζεται συμπαθεῖς θεατὰς, θέ-

λει ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, δὲν χρειάζεται ἀνθρώπους ἀρρωστημένους, θέλει ἀκατάβλητες ψυχὲς καὶ γερά κορμιά.

Ἀλλως τε, στὴν ἐπιδίωξι αὐτῇ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, σκοπῶν ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν πανάρχαια καὶ σεβασμιωτέρα τῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, οἱ Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες βρίσκουν μιὰ ἀπὸ τὶς ὠραιότερες καὶ ἐπωφελέστερες ψυχαγωγίας. Παράλληλα ὁμως ἐξυπηρετεῖται κατὰ τὸν πιὸ ὠφέλιμο τρόπο ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, τοῦ ὁποῦ εὐρύνονται ἐξαιρετικὰ αἱ βάσεις του καὶ ἔτσι μεταβάλλεται σὲ πραγματικὰ ἐθνικὸν ἀθλητισμὸ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τοῦ δημιουργοῦνται συνθήκες ἐξαιρετικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀποκτᾶ μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες προϋποθέσεις ἀκμῆς καὶ τὴν σπουδαιότερη βάσι ἐργασίας. Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ συνεργασθῇ στενῶτατα μὲ τοὺς ἀθλητικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς Χώρας καὶ εἶναι εὐτυχισμένη, ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ στὴν ὠραία ὑπόθεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἐχει δὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι θὰ εἶναι οἱ καρποὶ μιᾶς πλήρους καὶ εὐρυτάτης συνεργασίας τῆς μὲ τὶς ἀθλητικὰς ὀργανώσεις καὶ μιᾶς ἀμοιβαίας ἀλληλοβοηθείας γιὰ τὴν προαγωγὴ καὶ τὴν πραγμάτωσι τῆς Ἰδέας τῆς ἀθλήσεως ὁλοκλήρου τῆς νέας γενεᾶς, γιὰ τὴν ὁποία χρειάζεται ἐντονὴ καὶ συντονισμένη προσπάθεια.

Ὁ Ἀρχηγὸς καλεῖ τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Ἑλλάδος καὶ σ' ἕνα ἀκόμα ὠραῖο ἔργο. Τοὺς καλεῖ νὰ προσφέρουν τὴν ὀργανωμένη ἐθελοντικὴ τους ἐργασίαν, τὴν ὑπέροχη αὐτὴν ἀπονομή φόρου τιμῆς στὴν ἱερὴ ἐννοίαν τοῦ τιμη-

«Πόσον εὐκολώτερον εἶναι δι' ἡμᾶς τὸ ἔργον μας! Πόσον ὀλιγώτερον αἰσθανόμεθα τὸν κόπον, ὅταν βαδίζοντες εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον βαδίζομεν, ἀκούωμεν τὴν νεότητα ἀκολουθοῦσαν καὶ ἐρχομένην πίσω μας ἐνθουσιώδη, ὅταν ἀντηχοῦν εἰς τὰ αὐτιά μας τὰ γέλια τῆς χαρᾶς τῆς καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν εἶναι μάταιον τὸ σύνθημα, τὸ ὁποῖον ἔρριψα περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μιὰ φυλὴ, ἐὰν δὲν δημιουργήσῃ πολιτισμὸν ἰδικόν τῆς. Ἀλλως τὸ ἔθνος δὲν εἶναι παρὰ μόρια νεκροῦ σώματος, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὡς λίπασμα δι' ἄλλας φυλάς. Ὀντότητα δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ξεῖναι θεωρίαι, θεωρίαι φθοροποιοί, θεωρίαι καμωμένοι γιὰ λαοὺς ποὺ κατοικοῦν μέσα στὴν ὁμίχλη καὶ τὴν παγωνιά, δὲν εἶναι θεωρίαι, ποὺ ἡμποροῦν νὰ κάμνουν διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ. Ἐδῶ θὰ βασιλεύῃ γιὰ πάντα ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα. Καὶ μόνον μὲ αὐτὴν ἡμποροῦμεν νὰ ζήσωμεν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νεότης, ἡ ὁποία ἐνθουσιάζεται διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα καὶ ἡ ὁποία δὲν ἡμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ δράξῃ τὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν σᾶς παρυσιάζομεν, καὶ θὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν νίκην».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ ἔχετε ἀπόφασιν νὰ εἰπητε εἰς ἡμᾶς, τὴν γενεάν, ἡ ὁποία ἦλθε καὶ σᾶς καθοδηγεῖ τώρα, ἐκεῖνο ποὺ ἐλεγαν τὰ παιδιὰ τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τοὺς πατέρας των καὶ τοὺς συντρόφους των: ΑΜΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΑΔΑΜΑΣΤΗ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ

Ο Ι. Μεταξάς ἐμόχθησεν εἰς τὴν ζωὴν του καὶ ἐδοκίμασε τὴν πικρίαν εἰς τὴν πλεόν καταπληκτικὴν τῆς ἔκτασιν. Καὶ τὴν θέσιν αὐτὴν διετήρησε μὲ ἀκαμπτον θέλησιν καὶ μὲ ἀκατάβλητον μαχητικότητα ἐπὶ ἔτη μακρά. Εἶχεν ὄνειρευθῆ μίαν ἀνωτέραν ζωὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ μέσα εἰς τὴν πολυτάραχον ζωὴν τῆς Πατρίδος του καὶ τὴν τρικυμιώδη ἰδικὴν του σταδιοδρομίαν ἐβάδιζε γεμάτος θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν πρὸς τὴν γόνιμον ἀνάπλασιν τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβάλλῃ τὰ ὄνειρά του εἰς ζωντανὴν πραγματικότητα. Τὰ ἐρείπια ποὺ συνήντα ἐμπρός του συνετάρασσον τὴν ψυχὴν του καὶ ἐσπάρασσον τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ ἀκούραστος μελετητὴς καὶ βαθὺς ψυχολόγος τοῦ χαρακτήρος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὸ βάθος τῆς ἡ Ἑλληνικῆς ψυχῆ ἔμεινεν ἀκλιδωτὴ καὶ ἀρρίπτωτη. Εἰς τὰ ξένα καὶ σκοτεινὰ κηρύγματα τῶν ἀφελῶν καὶ ἀπερισκέπτων ἀντέτασσε τὰ σεμνώματα τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ἡ διψαλέα ψυχὴ του ἀόκνως ἐδίδασκε: Ἀφυπνίσθητε, προχωρήτε καὶ κατακτήσατε τὰ μεγάλα καυχήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ!

Καὶ ἐπρόβαλεν ἡ αὐγὴ καὶ ἔγινεν ἡ ἐξόρμησις. Ἐξύπνησεν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἐσκίρτησε καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κατεδαφίζεται τὸ παλαιὸν οἰκοδόμημα τῶν ἐρίδων καὶ τῶν φανατικῶν κακιῶν καὶ θεμελιούται καὶ ἀνεγείρεται μὲ πυρετώδη κίνησιν τὸ οἰκοδόμημα τῶν ὠραίων ὀνείρων, τῶν γονίμων ἐλπίδων καὶ τῶν ρυθμικῶν πραγματοποιήσεων.

μένου μόχθου γιὰ τὴν δημιουργίαν στίβων καὶ γιὰ τὴν καλλιτέρευσιν ἐκείνων ποὺ ὑπάρχουν. Ἔτσι δὲν θὰ μείνῃ πόλις, κωμόπολις ἢ χωριό μέσα στ' ἄγρια χώματά μας, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὸν χῶρο, ὅπου θὰ σφυρηλατοῦνται οἱ ψυχές καὶ τὰ σώματα τῶν νέων τῆς Πατρίδος μας, καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγιστῶν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι μιά ἀπὸ τὴς πρὸ θετικῆς ὑπηρεσίας στὸ ἔθνος καὶ μιά ἀνεκτίμητης ἀξίας ὑπηρεσία στὸν Ἑλληνικὸ ἀθλητισμό, ποὺ κι' αὐτὸς ἔθεσε τὰ γήπεδά του στὴ διάθεσιν τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν., καὶ τοῦ ὁποίου ἔτσι λυεῖται ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα.

Φαλαγγίτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανίσσες, ἀπὸ τῆς μιάς ὡς τὴν ἄλλη ἄκρῃ τῆς πατρικῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀκούσατε τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ! Ἀκούσατε τὸ σύνθημά του! Ἀκούσατε καὶ κινήθηκατε ὅπως πάντα σὰν ἓνας ἄνθρωπος, γιὰτὶ μιά εἶναι ἡ ψυχὴ σας, ἓνα τὸ πνεῦμα ποὺ σὰς διέπει, τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου! Ἐμπρὸς ὅλοι καὶ ὅλες στοὺς στίβους! Ἐμπρὸς γιὰ μιά καινούργια ὑπηρεσία ποὺ καλεῖσθε νὰ προσφέρετε στὸ ἔθνος!

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὴν Ἑθνικὴν Νεολαίαν τώρα προβάλλεται ἡ ζωὴ του, οἱ μόχθοι του καὶ τὸ ἔργον του: Παροικιώδης ἐργατικότης ἐπίπονος μελετηρὸς τῶν ἀγῶνες μακροὶ καὶ δεινοί. Ἀκατάβλητος ψυχὴ ἐπίπονος ἀφοσίωσις εἰς τὴν Πατρίδα. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν τώρα προσφέρεται βάσις ἀδιατάρακτος, βάσις ἐκτεταμένη καὶ ὀχύρωμα εἰς τὰς ἀντιξοότητας ἀπόρθητον: Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς καταγωγῆς! Ὁ ἐκπολιτιστικὸς προορισμὸς τῆς φυλῆς! Ἡ αἰσιοδοξία ἢ ἀπόλυτος πρὸ παντὸς τοῦ Κυβερνήτου ποὺ ἀνέσκαψε καὶ ἔκαμε νὰ διαλάμψουν καὶ πάλιν οἱ Ἑλληνικοὶ ψυχικοὶ θησαυροί.

ΤΖ.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ, ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Ἄν μᾶς ρωτοῦσε κανεὶς γιὰτὶ ἀκολουθοῦμε χωρὶς ὁδούς τὸν σημερινὸ μας Ἀρχηγὸ καὶ γιὰτὶ νοιώθουμε τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας ἀπὸ Αὐτὸν ἐμπνευσμένο, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τοῦ ἀπαντήσουμε, νὰ τοῦ δώσουμε θετικὴ ἐξήγησι.

Ὅλα τὰ γιὰτὶ, ὅλες οἱ ἀπαντήσεις θὰ συναντοῦσαν μονάχα ἓνα μέρος τοῦ ὅλου καὶ τὰ λόγια δὲν μποροῦν νὰ καθορίσουν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὸ μέγεθος τοῦ εὐχαριστῶ μας.

Κάπου κάποια φορὰ μᾶς ἀντάμωσε ἡ φωνὴ του κι' ἀπὸ τότε δὲν μᾶς ἄφησε ποτέ!

Ἡ φωνὴ αὐτὴ δὲν θὰς ἔδωσε ὑποσχέσεις. Μᾶς ἐζήτησε μόνο καὶ μᾶς ἀπήτησε πολλά.

Ἐμεῖς ὅμως ἀκολουθήσαμε τυφλά, γιὰτὶ μέσα στὴ φωνὴ αὐτὴ νοιώσαμε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς λαχτάρας μας καὶ τῆς πίστεως μας!

Δὲν ρωτήσαμε γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἀνῆκε ἡ φωνὴ αὐτὴ, γιὰτὶ βαθεῖα στὸ ἐσώψυχό μας βρίσκονταν ἡ ἀνίκητη πεποίθησις, πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ γνήσιος Ἀρχηγός, ποὺ ἓνας χρυσὸς αἰῶνας χαρίζει στοὺς Λαούς.

Γνωρίσαμε στὴν ἀρχὴ μόνο τὴ φωνή, ποὺ μᾶς μίλησε καὶ τὴ σημαία, ποὺ μᾶς ἔδωσε στὰ χέρια. Κάθε λέξι ποὺ μᾶς ἔλεγε ἔφτανε κατ' εὐθείαν στὴν καρδίαν μας κι' ὅλο πρὸς γαλανὴ καὶ πρὸς φωτεινὴν ξεδιπλώνονταν ἡ σημαία μπρὸς στὰ μάτια μας!

Κι' ὅταν στερνὰ ἀπὸ καιρὸ μιά μέρα εἶδαμε τὸν Ἀρχηγὸ στὸ πρόσωπο, ἡ στιγμὴ ἐκείνη μᾶς βεβαίωσε αὐτό, ποὺ νοιώθαμε ἀπὸ καιρὸ.

Μέσα μας ριζώθηκε ἡ πίστις σ' Αὐτὸν πολὺ δυνατὰ καὶ ποτέ δὲν θὰ χρειαστῇ ἑκεῖνος ἀποδείξει καὶ ἐπιτυχίες πιά, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ μέσα στὴ νεανικὴ μας καρδίαν, γιὰτὶ τὴν ἔχει κερδίσει γιὰ πάντα! Μᾶς ἀρκεῖ πὼς Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας καὶ τίποτε ἄλλο ἐμεῖς δὲν ἐξετάζουμε.

Ὅμως μόνο γιὰτὶ θέλουμε ὅλο καὶ πρὸς φωτεινὴν νὰ γίνεται μέσα μας ἡ εἰκόνα Του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ στηθῇ πάνω ἀπὸ ὅλους καὶ ὅλα, γι' αὐτὸ διψάμε νὰ ξέρουμε τὴν ἱστορίαν του, τὴ ζωὴν του, τὴ δρᾶσιν του. Ὅπως λαχταροῦμε νὰ ξέρουμε τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ ὅλες τὴς πλευρὲς τῆς γῆς γιὰ νὰ τὴν ἀγαπήσουμε τρανὰ, ἔτσι θέλουμε νὰ γνωρίσουμε καὶ τὸν Ἀρχηγὸ μας πλατεῖαν, γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουμε ἀπεριόριστα. Γιὰτὶ ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ὁ Ἀρχηγός καὶ ὁ Ἀρχηγός εἶναι ἡ Ἑλλάδα μας.

Μέσα στὴν ψυχὴν μας τὰ δυὸ αὐτὰ σύμβολα εἶναι ἄρρηχτα ἐνωμένα σὲ κάθε ἀνάγκη, σὲ κάθε χαρὰ!

Σ. ΚΑΡ.

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ὁ λιμπεραλισμὸς καὶ ὁ ξάδερφός του ὁ μαρξισμὸς, βάζανε τὸ ἐγὼ τοῦ ἀτόμου στὸ κέντρο τῶν γεγονότων, στὸ κέντρο τῆς ζωῆς. Γύρω σ' αὐτὸ τὸ ἐγὼ, ἐγύριζε ὁ κόσμος κι' ἐκινεῖτο ἡ σφαῖρα τῆς ὑφ' ἡλίου. Τὸ ἐγὼ αὐτὸ προέβαλλε μονάχα ἀπαιτήσεις. Κι' ὅταν οἱ ἀπαιτήσεις αὐτὲς δὲν ἐπληρώνονταν ἢ δὲν μπορούσαν νὰ ἐπληρωθοῦν, ἐπαναστατοῦσε αὐτὸ τὸ ἐγὼ ἐνάντια στὸ κάθε τι καὶ ζητοῦσε, μὲ ὅλα τὰ μέσα, νὰ ὑποταχθῇ τὸ σύνολο σ' αὐτὸ τὸ ἐγὼ καὶ νὰ τὸ ἐξυπηρετῇ. Οἱ ἀκράτητες ὁρμές καὶ τ' ἀδάμαστα πάθη, ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ἀποσύνθεσις λέγονταν ἐλευθερία. Γιὰ νὰ μπορῇ τὸ ἐγὼ αὐτὸ νὰ γιορτάσῃ ὅργανα παντὸς εἶδους, ἀπειράχτο, χρειάζονταν ἓνα κάλυμμα. Κατέφυγε λοιπὸν στὴν ἀνωνυμία. Στὴν οἰκονομικὴ ἀνωνυμία τῶν μετοχῶν, στὴν πολιτικὴ ἀνωνυμία τῶν κοινοβουλίων. Ἡ συνέπεια ἦταν νὰ μεταβληθῇ ὁ ἄνθρωπος σὲ νοῦμερα καὶ ἀριθμούς. Αὐτὸ εἶναι τὸ κατ' ὄρωμα τοῦ ἐγωπαθισμοῦ καὶ τῆς ἐγωλατρίας τῶν περασμένων ἐποχῶν.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος συνῆλθε κι' ἐνόησε ὅτι ἡ πολυπαινεμένη ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου στὸ τέλος δὲν ἐκατανοῦσε παρὰ ἡ πρὸς μὲν ἀπὸ τὴν ἀνάγκη. Πρῶτος ὁ στρατιώτης βρῆκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ σὰς χαρακώματα τοῦ παγκοσμίου πολέμου, γύρισε στὴς πρωτόγονες ἀρετὲς του, ἀνεκάλυψε πάλιν τὸ σύνολο καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἐνότητος. Βρῆκε πὼς ἡ ἀξιολογία τοῦ ἀνθρώπου σὲ χρῆμα, σὲ χτήμα, σὲ γνώσεις καὶ στοὺς σφαλεροὺς καὶ ψεύτικους κανόνες τῆς κοινωνικῆς σύνθεσης δὲν ἔσπεκε καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ στὸν ἄνδρισμό, στὸν ψυχικὸ ἥρωισμό, στὴν ἐτοιμότητα γιὰ θυσία, στὴ συνειδητὴ εὐθύνη, καὶ πρὸ παντὸς στὸ συναίσθημα τῆς εὐτυχίας τοῦ συνόλου.

Ἐνῶς Ἑλλήν, ἐπίσης στρατιώτης, ὁ Ἀρχηγός, ἐμορφοποίησε τὴν λαχτάραν αὐτὴν μὲ βάσιν τὴν νέα ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἰδέαν καὶ δημιούργησε μὲ τὴν ὁργάνωσιν τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας τὴ μαχητικὴν ὁμάδα, ποὺ θὰ πραγματοποιήσῃ πέρα ὡς πέρα τὸ ἰδανικὸ αὐτό.

Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 28 μῆνες, ἔχει γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐθνικοκοινωνικὴ ἰδέαν τὸ ζωικὸ περιεχόμενον τῆς ἑλληνικῆς νεότητος καὶ θὰ γίνῃ μὲ ἀπόλυτο βεβαιότητα αὐριό καὶ ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὸ τεράστιο αὐτὸ οἰκοδόμημα δὲν μποροῦν τώρα νὰ τὸ κουνήσουν οἱ λίγιοι τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, οἱ πνευματικὰ ἀρτηριοσκληρωμένοι, οἱ ψυχικὰ ἄρρωστοι. Μόνο ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἡ ἀποδείξις γιὰ τὴν ὁρθότητα μιᾶς θεωρίας.

Ἡ ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας στὴ συνολικὴ τῆς μορφή, στὴν ὁποία τὸ παιδί τοῦ ἐργάτη στέκει συντροφικὰ δίπλα στὸ παιδί τοῦ μορφωμένου, τοῦ ἀγρότη πλάι στὸ παιδί τοῦ ὁδοῦ, τοῦ φτωχοῦ πλάι στὸ παιδί τοῦ πλουσίου, πᾶν ἀπὸ κόμματα καὶ μίσος, πᾶν ἀπὸ κεφαλαιοκρατισμὸ, ἀπὸ νίκης καὶ μ' αὐτὸ ἀπέδειξε πὼς ἡ Ὀργάνωσις αὐτὴ ἔχει πιάσει τὸ σωστὸ δρόμο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ γίνεται ἡ προεργασία τῆς σφυρηλατήσεως σ' ἓνα δυνατό σύνολο ὁλοκληρῶν τοῦ λαοῦ. Ἐπρεπε ἡ ἀρχὴ νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴ Νεολαίαν, ποὺ δὲν τὴν χωρίζουν οὔτε ἐπιθυμίες πρὸς χτήμα, οὔτε ἀδηφαγίες πρὸς χρῆμα.

Ἡ ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας καὶ ὅσοι τὴν πονοῦμε, θέλουμε τὴν συντροφικότητα, τὴν ἐνότητα. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἀνώτατος νόμος γιὰ κάθε τῆς πράξεως καὶ κίνησιν. Τὴν συντροφικότητα αὐτὴν, τὴν σύνδεσιν, δὲν τὴν διδάσκουμε μόνο, παρὰ θέλουμε καθημερινὰ νὰ τὴν ἀσχοῦμε, νὰ τὴν ἐφαρμόζουμε, ὡς ποὺ νὰ γίνῃ ἓνα μέρος ἀναπόσπαστο τοῦ χαρακτήρος τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ νέου. Ἡ συντροφικότητα καὶ ἡ ψυχικὴ σύνδεσις τοῦ συνόλου θὰ εἶναι τὸ ὅπλο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἀγωνισθῇ ἡ Νεότης γιὰ τὴν εὐμερίαν τοῦ Λαοῦ μας.

Γι' αὐτὸ παραθέτουμε τὴς ἐξῆς ἐντολὰς γιὰ τὴν γνήσια συντροφικότητα καὶ τὴν βαθεῖαν σύνδεσιν τοῦ συνόλου:

1.— Τὸ σύνολο τῆς Νεολαίας δὲν εἶναι μιά κολεκτίβα, ἓνας ἀνάκατος σωρὸς ἀνθρώπων, παρὰ μιά ταχτοποιημένη ὁμάδα, μὲ τέτοιον τρόπο, ποὺ ὁ καθένας μικρὸς ἢ μεγάλος νὰ ἔχῃ τὴ θέσιν του.

2.— Ὑψιστος νόμος τοῦ συνόλου εἶναι ἡ πειθαρχία, ἐκφραζομένη διὰ τῶν ἐννοιῶν «Ἀρχηγός» καὶ «Ἀκολουθία».

3.— Κάθε νέος πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι καὶ τώρα καὶ ἀργότερα στὴ ζωὴ μόνο τόσο μπορεῖ νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὸ σύνολο, ὅσο εἶναι ἔτοιμος νὰ δώσῃ στὸ σύνολο.

4.— Τὸ σύνολο ἀποτελεῖ τότε μόνο μαχητικὴ ὁμάδα, ὅταν βαδίζῃ σύσσωμο πρὸς τὸ σκοπὸν του. Ἡ κεντρικὴ ἰδέαν τῆς ὁργανώσεως εἶναι τέτοια, οὕτως ὥστε καθένας νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν εὐμερίαν τοῦ Λαοῦ τοῦ καὶ ἐπομένως τὴ δικήν του θέσιν ὡς μέλλοντος λαϊκοῦ συντρόφου.

5.— Γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀντέχῃ τὸ σύνολο στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀργότερα, πρέπει νὰ ἀνατραφῇ ἐν ὕψις πρὸς πρὸς πρὸς, δηλαδὴ ὁ καθένας νέος νὰ προάγεται καὶ νὰ παρακινῆται σὲ ὑψίστην προσπάθειαν μὲ ἐξέλιξι ὅλων τῶν δυνάμεων σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν.

Τὸ πρότυπο τῆς Νεολαίας εἶναι ὁ στρατιώτης. Γιὰτὶ κι' ἓνας μεγάλος στρατιώτης εἶναι ὁ Ἐμπνευστὴς τῆς. Ὁ στρατιώτης αὐτὸς τῆς ἔδωσε τὸ σύνθημα τὸ σύνδεσις σφιχτὰ καὶ ποὺ γίνεται φανερό σὲ ὅλες τῆς ἐκδηλώσεις. «Εἰστε ἄρρηκτα δεμένοι, βαδίζετε πλάι ὁ ἓνας στὸν ἄλλον γιὰτὶ σ' ὅλην τὴν ζωὴν σας θὰ εἰστε μαζί.»

Ἡ ἐργασία αὐτὴ γιὰ τὴν ὁργάνωσιν καὶ καθοδήγησιν τῆς Νεολαίας εἶναι κολοσσιαία, ἡ εὐθύνη γιγαντιαία, μὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις μεγάλη, ὅσο πρὸς μὲν μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιτυχία. Καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ εἶναι βεβαία, γιὰτὶ ἡ ἰδέαν τῆς ἀνακαίνεως τοῦ Λαοῦ διὰ τῆς Νεολαίας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Ἀρχηγό, εἶναι ἀγκυροβολημένη μέσα στὴν μυριοπαλὴν καρδίαν τῆς ἰδίας τῆς Νεολαίας.

Σὰν στρέψουμε τώρα τὸ βλέμμα μας τριγύρω, μᾶς φαίνεται πὼς φτάσαμε σ' ἓνα σίγουρο λιμάνι ἔπειτα ἀπὸ μεγάλην τρικυμίαν. Γι' αὐτὸ νοιώθουμε καὶ μιά πελώρια χαρὰ καὶ εὐχαρίστησι, ποὺ μπορούμε νὰ δουλεύουμε ἀπειράχτοι κάτω ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν ἥλιο. Σὰν νὰ εἴμαστε σὲ μιά ἀσφαλισμένη βίγλα καὶ βλέπουμε τὴν φουρτοῦνα, ποὺ λυσσὰ ἀκόμα στὸν κόσμο, ποὺ ἀναταράζει ὁλόκληρα μεγάλα κράτη μὲ ἔριδες, ἐμφυλίους πολέμους, μίσος καὶ φθόνους.

Καὶ μεῖς ἐδῶ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς, ποὺ ζήσαμε τρομερὰ χρόνια! Καὶ μεῖς μπορούμε νὰ ποῦμε πὼς ὑποφέραμε, πὼς φτάσαμε στὴν ἄκρην τοῦ κρεμνοῦ.

Ἐνῶς ἄνθρωπος μὲ δυνατὴ θέλησιν καὶ πρὸς δυνατὴ ψυχὴ μπόρεσε κι' ἐπέτυχε τὴν ἀλλαγὴν τῆς ζωῆς μας. Κι' ὅμως ἀκόμα δὲν μπορούμε νὰ ξεχάσουμε τὸ ξεχαρβαλωμα, ποὺ περάσαμε. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλο πρὸς ἐντατικὴ γίνεται ἡ ἐργασία μας γιὰ τὴν ἀνόρθωσιν. Πιστεύουμε πὼς καὶ ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια οἱ ἀπόγονοί μας θὰ λένε σὲ ποῖο βάραθρο ἔφτασε ἡ ἑλληνικὴ πατρίδα. Θὰ διηγούνται τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀνθρώπου μὲ τὴν δυνατὴ θέλησιν καὶ τὴν ὑπερδυνατὴ ψυχὴ, ποὺ ἔσωσε τὸ Λαὸ ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεσιν. Θὰ ἱστορίζουν σὰν παραμῦθον τὰ βράδια στὴ γωνία τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀνθρώπου, ποὺ πρόβαλε μὲ συνθήματα ὡς τότε ἀγνωστὰ στοὺς πολλούς: ἔθνικὸ καλὸ, λαϊκὴ ἐνότητα, ἰδεολογικὴ Νεολαία, θυσία γιὰ τὸ Λαὸ, πειθαρχία, ἀληθινὴ ἀλληλεγγύη. Καὶ πρὶν ἀναμασσοῦσαν οἱ πολλοὶ τὴς λέξεις αὐτῆς, μὰ ἦσαν λέξεις κενεὲς χωρὶς σημασία. Τώρα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τοὺς ἔδωσε τὴν πρωτόγονήν του ἐννοίαν καὶ τὴ σαφήνειάν τους. Τὴς ἐξάνησε σὰν τὸ ὁλοκάθαρο νεράκι μιᾶς κρουσταλλένιας, βουνίσιας πηγῆς.

Καὶ πάντα ἀπὸ τὸ Χάος εἶπε: «Γεννηθήτω φῶς!» Φύσθηκε πρὸς τὴν νέα γενεὰ καὶ τὴν ἀνάστησε. Τῆς ἔδωσε τὴν ψυχὴν.

Θυμᾶστε τὴς παλιᾶς ὁργανώσεως Νεολαίας; Ἀλκιμοί, πρόσκοποι... καὶ πὼς ἀλλιῶς λέγονταν. Σπρωχόμενες αὐτὲς οἱ ἰσχνὲς ὁμάδες ἀπὸ πολιτικούς ἀνέμους, ποὺ ἀλάσαν κάθε τόσο, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, χωρὶς ὁμόπνοη γραμμὴ, χωρὶς ἐνιαῖο σκοπὸ, χωρὶς ἀνώτερα ἰδανικά—

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἦταν χώρα μικρὴ σὲ ἔκταση καὶ πτωχή, κατάρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἀφθαστο πολιτισμό.

Ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ φιλοσοφία ἔφθασαν σὲ τέτοιο ὕψος, πού σήμερα νὰ μὴ μπορούμε νὰ τὶς υπερβούμε.

Ἄν δὲν ὑπῆρχε Πλάτωνας νὰ θέσῃ τὶς ἀκράδαντες βάσεις τῆς φιλοσοφίας, οἱ πατέρες τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας θὰ εἶχαν ἀνυπερβλήτες, δυσκολίες νὰ θεμελιώσουν τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Στὶς θετικές ἐπιστήμες οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔθεσαν τὶς πρώτες ὑγιεῖς βάσεις.

Στὴν ἱατρικὴ ἐπιστῇμὴ μὲ ὅλες τὶς τεράστιες νεώτερες προόδους τῆς, ὁ Ἱπποκράτης, ὁ πρῶτος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἱατρῶν, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα ἀνάγνωσμα ἀπαράιτητο τοῦ σοφοῦ ἱατροῦ.

Ἡ γυμναστική ὡς τέχνη ἀσκήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς σωματικῆς, χάριν τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πνευματικῆς δυνάμεώς του, πούθεν ἄλλοι κόσμο ὡς σήμερα δὲν ἐφηρμόσθη σὲ τέτοιο μέτρο, ὅπως στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα.

Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη ἐθεμελιώθηκε σὲ τέτοιες βάσεις, πού ἐπέτρεψαν σὲ μιά μικρὴ δρᾶκα Μακεδόνων νὰ κατακτήσῃ μὲ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρον, σὲ βραχύτατο χρονικὸ διάστημα, σχεδὸν ὁλόκληρο τὸν ἀρχαῖο κόσμο.

Ἀσφαλῶς σὰ μεγάλα αὐτὰ πλεονεκτήματα ἀντιστοιχοῦσαν καὶ σχετικὰ ἐλαττώματα.

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνα ἐγεννοῦσε τὴ φυλαρχία, πού ἐξεφυλίζετο σὲ παντοῖες ραδιουργίες.

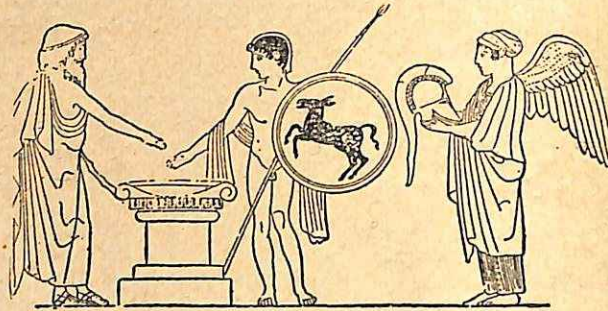
Σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, πού εἶναι ἀπόγονος

τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καλεῖται νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ δόξα, ἡ ὁποία, ἐπισκιασθεῖσα μὲ τὴ δουλεία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, προπονομένη κατάλληλα, θὰ ἀναρριχθῇ στὸ ὕψος τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ἑλληνικὴ Νεολαία, σὲ σένα ἀπόκειται σήμερον τὸ βαρὺ ἔργο τῆς ἀναθιώσεως τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ.

Τὸ ἔργον εἶναι δεινόν. Ἀλλὰ σὺ ἡ ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρέπει νὰ δειχθῇς ἀνταξία ἐκείνων.

Αὐτὲς εἶναι οἱ ἀρχὲς πού πρέπει νὰ ἐμπνέουν τὰ Ἑλληνόπουλα, αὐτὲς διακηρύσσει ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας καὶ γιὰ νὰ ἀναδειχθῶν ἀξιό οἱ Ἑλληνοπαῖδες διαπλάσσονται στὴν Ὀργάνωσί των.

Ἀρχαῖος ἔφηβος δίδων τὸν ὄρκον.

ἡ ἰδεολογία τους ἦτανε θολή καὶ συγχυσμένη — καὶ πρὸ πάντων χωρὶς τὸ συναίσθημα τῆς συντροφικότητος καὶ τοῦ συμπαγούς συνόλου, πολεμοῦσε ἡ μιά τὴν ἄλλη. Ἡ κάθε κίνησί τους ἦτανε μικρογραφία τοῦ πολιτικοῦ μας ξεχαρβαλώματος.

Παρουσιάστηκε ὁ Ἄνθρωπος αὐτὸς καὶ εἶπε πρὸς τὴ Νεολαία: Πρέπει νὰ βρῇς πρῶτα τὸ δρόμο πρὸς τὸν ἑαυτὸ σου κι' εἵπαιτα πρὸς τὸ λαϊκὸ σύνολο. Ἐμεῖς οἱ αὐταπαρνητὲς θὰ σοῦ δείξουμε τὸ δρόμο! Ναι, εἶναι ἀγαθὸς, ἀνηφορικός, ὥμως βγάζει σὲ βουνοκορφές!

Καὶ ἡ νεότης μὲ τὸ ἀλάνθαστό της ἐνστικτὸ προσέρχεται ἀθρόα σὰν γύρω σ' ἕνα βωμὸ μὲ γεμάτη τὴν καρδιά ἀναθήματα, μὲ πλημμυρισμένη τὴν ψυχὴ τώρα. Ψηφὶ κοντὰ σὲ ψηφὶ μεγαλύνει κι' ἀπλώνεται ἡ νιότη σ' ὅλη τὴ χώρα. Ἡ χαρὰ τῆς προσφοράς τὴν πλημμυρίζει, ὁ ἐνθουσιασμός γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς θυσίας τὴν φλογίζει. Ἐγίνε πάλι νέα κι' ὁλόδροση ἡ Νεολαία πού κόντευε νὰ μαραθῇ ἀπὸ πρόωρο γῆρας καὶ ἀπὸ ἔλλειψι ἰδανικῶν.

Ἡ νέα γενεὰ ἐνοιωσε τὴ νέα ψυχὴ τοῦ Κράτους καὶ τὸν ἀκολουθεῖ. Τὸν ἀκολουθεῖ σὰν κι' ἐκείνον τὸν μαγικὸ φλαουτίστα τοῦ γερμανικοῦ μύθου, πού τὸν ἀκολουθοῦσαν, ὅθι περνοῦσε μέσ' ἀπὸ τὴ χώρα, παιδιὰ καὶ ζῶα μαγεμένα ἀπὸ τὸν ἀχὸ τοῦ ὄργανου του.

Μίλησε στὴ Νεολαία τὴ δικὴ τῆς ἀπλὴ γλῶσσα. Μπορεῖ καὶ τὸ κάνει θαυμάσια! Δὲν τοὺς ἀνέπτυνε θεωρίες καὶ δὲν τοὺς σέρβιρε προβλήματα. Δὲν τοὺς ἐξέθεσε πολυπλοκοὺς σκοποὺς καὶ δὲν τοὺς πέταξε φράσεις φουσκωμένες. Αὐτὰ ἦτανε γνωρίσματα τῶν μαρξιστῶν. Τοὺς εἶπε λακωνικά, σπαρτιατικά, πῶς ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ ἀναζήσῃ ἡ μεγάλη πατρίδα. Τοὺς ἔδωσε ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, μὲ τὴ χρυσὴ ἀλυσίδα τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ψυχικῆς συντροφικότητος. Τοὺς ἔφκιασε ἕνα ἀτσάλενο σύνδεσμο κι' ἔτσι τοὺς ἔδωσε τὴ δύναμι. Ἄν ἔκανε ἄλλῳ, ὅπως ἔκαναν ἄλλοι ὡς τὰ σήμερα, θὰ τὴν ἔχανε τὴ Νιότη, ὅπως τὴν ἔχασαν κι' αὐτοί.

Γιατὶ κάνετε μιά φορά μιά δοκιμὴ: Πάρτε ἕνα χωνὶ ζαχαρωτὰ καὶ ρίξτε τὰ μέσα σ' ἕνα κοπάδι παιδιὰ. Αὐτὰ θὰ ὀρμήσουν, θὰ ξεμαλλιαστοῦν, θὰ δαρτοῦν, θὰ ματωθοῦν καὶ στὸ τέλος κανένα δὲν θὰ πάρῃ κάτι. Ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ ζαχαρωτὰ θὰ τὰ τσακίσουν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους.

Ἀρχίστε μέσα σὲ μιά ὕγιή καὶ ἀνεπηρέαστη νεότητα νὰ ρίχνετε προβλήματα καὶ θεωρίες καὶ θὰ δῆτε πῶς αὐτὴ θὰ πιάσῃ τὰ κεραμίδια. Τὴ χάσατε!

Ὁ Ἀρχηγός εἶναι ψυχολόγος. Δὲν ἔβαλε στὸ προσκήνιο τὶς θεωρίες καὶ τὰ προβλήματα, παρὰ τὸν ἴδιον νέον ἄνθρωπο. Τοῦ ἔδωσε καθήκοντα καὶ εὐθύνες καὶ μ' αὐτὸ τοῦ κέντησε τὸ φιλότιμο. Τοῦ εἶπε: «Ἐσὺ εἶσαι ἡ μέλλουσα Ἑλλάς. Ἐμεῖς ὅλοι φεύγουμε, ἐσὺ ἔρχεσαι. Ἐνῶσου! Ἀπὸ τὸ δικό σου σύνολο θὰ ξεπηδήσῃ αὐριο τὸ λαϊκὸ σύνολο. Ἐνῶσου γιὰ νάσαι δυνατός. Ἐνῶσου γιὰ νὰ μὴ μπορῇ κανεὶς νὰ σὲ συντρίψῃ σὲ κομμάτια χωρὶς δύναμι καὶ χωρὶς ἀξία!»

Ἔτσι μπῆκε σιγὰ κι' ἀθόρυβα μέσα στὴ λευκὴ ψυχὴ τῆς νεότητος τὸ ἰδανικὸ τῆς ἐνότητος, τὸ ἰδανικὸ τοῦ συνόλου κι' ἐγίνε ἠρωσκέα τῆς. Βαδίζει ὡς σύνολο, σκέπτεται ὡς σύνολο, ἐπιθυμεῖ ὡς σύνολο, ὑποτάσσει τὸ ἐγὼ στὸ σύνολο καὶ ἔχει πῶς μόνο ἡ εὐμερία τοῦ συνόλου θὰ φέρῃ καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀτόμου.

Μέσα στὴ συνολικὴ τῆς προσπάθεια ἀπὸ τὸν ἀνώτατο σὲ ἱεραρχία ἀρχηγό της, τὸν Κυβερνητικὸ Ἐπίτροπο, μὲ τὴν ἐνθουσιώδη ψυχὴ καὶ τὴ μεγάλη αὐταπάρνησι, ὡς τὸν μικροσκοπικὸ σκαπανέα μὲ τὸ ροδοκόκκινο ἀνέμελο πρόσωπο γίνεται σεβαστὴ καὶ ἐπιβάλλεται στὴν ἑλληνικὴ σκέψι καὶ στὴν ἑλληνικὴ ζωή.

Ἐκεῖ νιώσει πῶς μόνο μὲ τὴν πειθαρχικὴ συστηματικὴ ἐργασία θὰ ἀποκτήσῃ γιὰ τὸ Λαὸ τὸν Ἑλληνικὸ τὴν ἐλευθερία τῶν συνειδήσεων, τὴν ἐλευθερία τὴν ἀληθινή. Ὁ κόσμος μιλά πολὺ γιὰ ἐλευθερία. Τί εἶναι ὅμως ἐλευθερία; Ἀναφέρουμε τόσο εὐκολὰ τὴ λέξι. Κι' ὅμως προσωπικὰ δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία, ὑπάρχει ἐλευθερία μονάχα γιὰ τὸ σύνολο, γιὰ τὸ Λαὸ, ὡς ἕνα ἐνιαῖο σῶμα. Ἐνὰς Λαὸς ἔχει τὴ δύναμι, ἀνάλογα μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του, νὰ κινῆται ἐλεύθερος ἢ ὄχι ἐλεύθερος μέσα στὸν κόσμο καὶ πλάι στοὺς ἄλλους Λαούς.

Ἡ κυριαρχία τοῦ ἀτόμου ἐχρεώκοπησε καὶ ξεπεράστηκε. Μόνο τὸ βαθὺ συναίσθημα τῆς συνολικῆς προσπάθειας κάνει ἕνα Λαὸ ἐλεύθερο καὶ ἀξιοσέβαστο.

Ἡ Νεολαία, ἡ Ἑλλάδα τῆς αὐρίων, ἔχει ἐξαασφαλίσει γιὰ τὸ Λαὸ τῆς τὴν ἀληθινὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἀνώτατον σεβασμὸν μὲ τὴν κατανόησι τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΛΙΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού ἡ Ἑπτάνησος ἀποτελοῦσε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας τὸ «Ἐλεῦθερο Ἴόνιο Κράτος» καὶ ἡ Κεφαλληνία «ἀναπόσπαστο» τμῆμα του. Τὰ ἀρχοντικά αὐτὰ νησιά τοῦ Ἰονίου Πελάγους — τὸ ἕνα καλλίτερο ἀπὸ τ' ἄλλο κι' ὅλα μαζί μὲ τοὺς προωδευμένους κατοίκους των — μολονότι κάθε προσπάθεια καταβάλλοταν γιὰ νὰ δημιουργηθῇ γι' αὐτὰ ἡ Ἴονιος ὡς ἐθνικὴ συνειδήσις, διατηροῦσαν τὴν Ἑλληνικότητά τους καὶ «παραινώντας» γιὰ τὴν Ἑθνικὴ τους, τὴν Ἑλληνικὴ καταγωγὴ τους...

Ἐγὼ μαι Ἕλλην τὸ παινιδῶμαι
τέκνο Ἑλληνικὸ γεννιδῶμαι
μὲ τοὺς Ἕλληνας μετριδῶμαι
καὶ μιλῶ τὰ Ἑλληνικά!...

Αὐτὸ ἦταν τὸ τραγοῦδι τῶν Ἑπτανησίων καὶ μ' αὐτὰ οἱ Κεφαλλῆνες ἀπαντοῦσαν στὰς προσπάθειάς τοῦ Ντ' Ἐβερωτῶν — τοποτηρητοῦ τῆς Νήσου πού ὑποστήριζε μὲ φανατισμὸ πῶς οἱ Κεφαλλῆνες δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλ' Ἴονες ἢ Ἴόνιοι — καὶ μὲ τὰ ἴδια αὐτὰ λόγια στοὺς κρατοῦντας τοῦ Ἰονίου Κράτους πού ἠθελαν σῶναι καὶ καλὰ νὰ διατηροῦν τὴν Ἱταλικὴ ὡς ἐπίσημὴ γλῶσσα τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀλλὰ, κι' αὐτοὺς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ μου σημειώματος, στὴν ἐκδήλωσι τοῦ Ἑθνικοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήματος δὲν πῆγε πίσω ἡ Νεολαία τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἰδιαίτερως τῆς Κεφαλληνίας. Ἡ Νεολαία αὐτὴ ὄχι μόνο πρωτοστάτησε πρωτοπόρος σὲ κάθε Ἑθνικὴ ἐκδήλωσι, ἀλλὰ καὶ ὀργανώθηκε μὲ τὸν πιὸ ἀξιοζήλευτο τρόπο γιὰ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ δράσῃ ὑπὲρ τῶν Ἑθνικῶν τῆς ἰδεωδῶν.

Ἡ Κεφαλληνιακὴ νεολαία, ἐμπυχωμένη ἀπὸ τὸν τότε πρόξενον τῆς Ἑλλάδος στὸ Ἀργοστόλι Ι. Χουρμουσιάνην, ἱδρυσε συλλόγους γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναγνωστήρια». Τὰ σωματεῖα αὐτὰ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ὄνομά τους, εἶχαν δύο σκοποὺς. Τὸν φανερό — τὴν μόρφωσι δηλαδὴ τῶν νέων μὲ τὴν προμήθειαν σ' αὐτοὺς χρησίμων βιβλίων καὶ περιοδικῶν — καὶ τὸν μυστικόν, τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἑθνικοῦ φρονήματος, δι' ὁμιλίαν καὶ διαλέξεων καὶ τὴν διάπλασι τῶν νέων κατὰ τὸν τρόπο πού θὰ τοὺς καθιστοῦσε ἐτοιμοὺς γιὰ κάθε θυσία, ὅταν ἡ Πατρίς — ἡ μόνη πατρίς των ἡ Ἑλλάς — θὰ τοὺς ἐχρειάζετο... Αἱ ἀρχαί, βέβαια, δὲν εἶχαν μυριστὴ τοὺς ἀληθινούς σκοποὺς τῶν ἐθνικοφρόνων νέων τῆς Κεφαλληνίας καὶ ὑποστήριζαν, ὅταν τοὺς ἐξητεῖτο, τὴν προσπάθεια τῶν ἀναγνωστηρίων...

Ἡ πρώτη ἐθνικὴ ἐκδήλωσις τῆς Νεολαίας τῆς Κεφαλληνίας ἦτο τὸ 1846. ὅταν ὁ Λαὸς — νεολαία, ἐργάται καὶ τεχνίται γενικῶς — θέλησαν νὰ νιοτάσουν μὲ κάθε ἐπισημότητα τὴν Ἑθνικὴν ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου.

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀναγνωστήρια «Ὁ Κοραῖς» εὗρίσκετο εἰς τὸν Γ' ὄροφον τῆς οἰκίας Βασιλείου Πηνιῶτου, εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον τῆς οἰκίας ἐστεγάζετο ἡ ἀριστοκρατικὴ λέσχη «Ὁ Κέφαλος» ὅπου ἐσύνναον τακτικά οἱ Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς... Ὅλοι αἱ προσετοιμασίαι ἐγένοντο μὲ κάθε μυστικότητα. Ἀλλὰ μὲ τὸ ξημέρωμα τῆς 25ης Μαρτίου εἰς τὸ μπαλκόνι τῆς οἰκίας ὑψώθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, καὶ ὁλόκληρος ἡ πρόσοψις τῆς οἰκίας εὗρέθη μὲ μυρσίνες, στεφάνους ἐκ δάφνης, μὲ πολυχρόμους φανούς καὶ κανδήλας καὶ εἰς τὸ Ἰωνικὸν ρυθμὸ ἀέτωμα μιά μεγάλη ἐπιγραφή: «Ζήτω ἡ 25η Μαρτίου! — Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος». Ἀπὸ τῶν παραθύρων ἐκρεμάσθησαν εἰκόνες ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 21, καὶ ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ παραθύρου, ὁ ὄρκος τῆς Ἀγίας Λαούρας...

Παρομοία ὑπῆρξε καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ «Ἀναγνωστηρίου». Γιρλάντες δάφνης, εἰκόνες, ταίνια κυανόλευκοι, πολυέλαιοι διακοσμημένοι μὲ ἑλληνικά χρώματα, ἑθνικὰ σύμβολα, ἐπιγραφαὶ μὲ τὴν ἐκδήλωσιν ὅλης τῆς ἀφοσιώσεως τῆς Κεφαλληνιακῆς Νεολαίας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, καὶ εἰκόνες τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ δρᾶσιν εἶναι ὅτι παρεκινήθησαν καὶ τὰ μέλη τοῦ «Κεφάλου» καὶ ἐφωταγώγησαν καὶ αὐτὰ τὸ ἰδικόν των διαμέρισμα...

Αἱ Ἀρχαὶ πραγματικὰ ἔτριβαν τὰ μάτια τους, ὅταν ἐξημέρωσε ἡ 25η Μαρτίου καὶ εἶδον μίαν γωνίαν Ἑλληνι-

κὴν εἰς τὸ «μὴ Ἑλληνικόν» Ἴόνιον Κράτος... Ἀλλὰ ἐπὶ πρῶτο διαρκούσης τῆς ἡμέρας νὰ δοκιμάσουν πολλὰς ἐκπλήξεις.

Καὶ ὁ ἑορτασμός ἤρχισε. Τὴν πρῶταν ἐπρόκειτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως πρωτοβουλία τοῦ Προξένου νὰ γίνη δοξολογία. Τὰ μέλη τοῦ «Κοραῖ» συνεδρίασαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ παραλάβουν τὸν πρόξενον Χουρμουσιάνην ἐν σώματι καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἐκπλήξις.

Τὰ μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Ἀπὸ ἐκεῖ κατέβησαν ὅλοι εἰς τὸν δρόμον βαφνηφοροῦντες. Παρετάχθησαν εἰς τάξιν πορείας. Ἐπὶ κεφαλῆς ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀναγνωστηρίου. Κατόπιν ἡ 12μελὴς τιμητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ κατόπιν κατὰ στοίχους τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου. Ὅπισθεν ἄνευ τάξεως ὅλοι σχεδόν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀργοστόλιου. Ἐπρόχώρησαν ἔτσι, ἔφθασαν εἰς τὸ Προξενεῖον ὅπου τοὺς περίμενε ὁ Πρόξενος μὲ ἐπίσημον στολὴν. Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ εὐρισκόμενοι εἰς Ἀργοστόλιον καὶ ἐκ τῶν Ἰονίων οἱ φέροντες Ἑλληνικά παρὰσημα!

Ὁ Πρόξενος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἐποποθετήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς καὶ μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐξεκίνησαν μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν...

Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθη ὁ πρωθιερεὺς Χρυσόστομος Βαλσάμος μὲ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς καὶ εὐχήθηκε εἰς τὸν Πρόξενον τὸ «ὡς εὖ παρέστη» μετὰ τῆς συνοδείας του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησιασμα ἐξέσπα εἰς φρενιτιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ὁ Πρόξενος ἐπέστρεψε εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀπὸ τὸν ἐξώστην δὲ παρηκολούθησε παρῶν τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία ἐζητωκραύγαζε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος... Ὁ πανηγυρισμὸς ἐξηκολούθησε εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον.

Καλλίφωνοι νέοι τραγουδοῦσαν τὰ θούρια τοῦ Φεοραίου, καὶ στὰς αἰθούσας τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀντηχοῦσαν τὰ σαλπίσματα τῆς Ἑθνεγέρσεως.

Τὴν ἑσπέραν τὰ μέλη παρεκλήθησαν εἰς δεῖπνον, ὅπου ἐπεκράτησε εὐθυμία καὶ χαρὰ γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Τὰ ἴδια συνέβησαν καὶ εἰς τὸ 1847... Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἐφωταγώγηθησαν αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀντηχοῦσαν χαρμολογίας.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ἄρξισαν ν' ἀνησυχῶν τὴν ὑψηλὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἐθεώρησε ὑποχρεωσμένη τῆς νὰ ἐπέμβῃ... Οἱ Ἴόνιοι δὲν ἦσαν Ἕλληνες καὶ δὲν εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ χαίρωνται ἐορτάζοντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των... Ὁ ράπτης Διονύσιος Καλαύριος ἀνῆλθε εἰς τὸ κατὰστημά του δύο γράμματα λευκὰ ἐπὶ κυανοῦ φόντου: Ζ. Ε. Δηλαδὴ «Ζήτω ἡ Ἑλλάς». Ἡ ἀστυνομία θεωρεῖ σκανδαλώδη τὰ γράμματα ὡς ὑποδηλοῦντα «Ζήτω ἡ Ἑλευθερία». Ἐλευθερία δηλαδὴ τῶν Ἰονίων Νήσων. Καταβιάζει τὴν ἐπιγραφήν καὶ φυλακίζει τὸν ἀτυχὴ ράπτην. Ἀλλὰ ἡ Νεολαία δὲν ὑποχωρεῖ... καὶ ἀναστηλώνει τὴν ἐπιγραφήν...

Συλλαμβάνονται οἱ νέοι Κεφαλλῆνες. Ἀλλὰ δὲν ὑποκύπτουν. Αἱ κακουχίαι τῶν κρατητηρίων τοὺς ἐνδυναμίζουν εἰς τὴν θέλησίν των νὰ ἴδουν τὸν δίκαιόν των πόθον πραγματοποιούμενον. Νὰ ἴδουν τὴν νῆσόν των ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου... Καὶ δὲν ἐχρῶνται μὲ τὰς φυλακίσεις πῶς ἐγεννήθησαν Ἕλληνες τραγουδοῦντες στὰ κρατητήρια:

Ἐγὼ μαι Ἕλλην τὸ παινιδῶμαι
τέκνο Ἑλληνικὸ γεννιδῶμαι
μὲ τοὺς Ἕλληνας μετριδῶμαι
καὶ μιλῶ τὰ Ἑλληνικά!...

Μὰ θὰ χρειασθῇ νὰ δοῦμε τὴν δρᾶσιν τῆς νεολαίας στὸν ἑορτασμό τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1848... Ἀεῖζει τὸν κόπο μιά σελὶς ἀκόμη τῆς Νεολαίας Ἐκείνης.

Α. Κ. ΜΕΤ

Η ΕΚΘΕΣΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

«Βάσιν της προόδου, της χαράς, της ετυχίας και της γενικής αναδημιουργίας της Ελλάδος αποτελεί ή υγεία και ή εύρωστία των πολιτών της.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Από τις 13 του μηνός αυτού άνοιξε στο Ζάππειο ή Εκθεσι της Υγιεινής, την οποίαν άργάνωσε το Υπουργείο Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως. Μία τέτοια έκθεσι γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Με την έκθεσι αυτή εγκαινιάζεται μία νέα τακτική για την υγειονομική μας πολιτική. Θέλει δηλ. το Κράτος της 4ης Αυγούστου οί πολίτες του να φτάσουν στο

Η ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ

σημείο, ώστε να μην έχουν ανάγκη από υγειονομικές διατάξεις που εφαρμόζονται κατά το πλείστο σήμερα με άστυνομικές διαταγές και έποπτείες, αλλά να τις εφαρμόζουν και να τις τηρούν συνειδητά μόνοι τους. Θέλει ακόμη να διαμορφώσει μία κοινωνία ανθρώπων που σε μία στιγμή κινδύνου της δημοσίας υγείας να άρκουν λίγες συστάσεις για να συνεργασθώ αποτελεσματικά μαζί με το Κράτος για τη δημόσια υγεία. Να άσφαλισή ακόμη στις νέες γενεές υγεία κληρονομική, δίδοντας με συστηματική άγωγή στον πολίτη την πρακτική μορφή της υγιεινής.

Αυτό είναι το πνεύμα του Άρχηγού στο ζήτημα της Δημοσίας Υγείας, την οποίαν θεωρεί β α σ ι κ ή π ρ ο υ π ό θ ε σ ι σ τ ό Μ ε γ ά λ ο Ε ρ γ ο τ η ς Ά ν α δ η μ ι ο υ ρ γ ί α ς τ η ς Ε λ λ ά δ ο ς.

Περνώντας ο πολίτης τα διάφορα τμήματα στις 32 αίθουσες που καταλαμβάνει στο Ζάππειο ή Έκθεσι αυτή, βγαίνει με την εντύπωση πως το Κράτος στέκει κοντά του οδηγός και παραστάτης της υγείας του.

Το 1ο τμήμα αναφέρεται στην Ιστορία της Υγιεινής και της Ιατρικής στην Ελλάδα—την άρχαία—την βυζαντινή—την μετά το 1821 μέχρι της 4ης Αυγούστου 1936—και τη σημερινή εξέδρησι που κάνει το Κράτος με έπι κεφαλής τον Άρχηγό.

Το 2ο τμήμα αναφέρεται στην Εϋγονική, που συμβουλεύει παραστατικώτατα το κοινό να προσέχη στην υγεία των μελλονόντων, χάριν των παιδιών τους.

Το 3ο τμήμα άφορξ τη Μητρότητα—το Βρέφος—το Νήπιο—το παιδί. Στο τμήμα αυτό ο έπισκέπτης βλέπει την τεράστια σημασία που δίδει το Κράτος της 4ης Αυγούστου στο κεφάλαιο αυτό, μα και μαζί την έργασία που έχει συντελεσθώ για την προστασία της μητέρας, του βρέφους και του παιδιού.

Το 4ο και 5ο την Σχολική Υγιεινή και τη Σωματική άγωγή.

Το 6ο τη φυσιολατρεία, την άξία του ήλιου, του άέρα, της θάλασσας, του νερού.

Το 7ο τις Ιαματικές πηγές και τις λουτροπόλεις.

Το 8ο άφορξ το νερό, την άξία του υγιεινού νερού και τις καλές και κακές ύδρευσεις.

Το 9ο την άποχέτευσι και τα άπορρίμματα.

Το 10ο το μεγάλο υγειονομικό έργο του Υπουργείου Πρωτευούσης.

Το 11ο το υγειονομικό έργο των τριών Πολεμικών Υπουργείων.

Το 12ο την αντιμικροβιακή πολιτική και την προληπτική Ιατρική.

Το 13ο και 14ο την ένδυμασία, την ύπόδησι και την κατοικία.

Το 15ο το σύγχρονο υγιεινό σπίτι.

Το 16ο και 17ο την υγιεινή και προφυλακτική της έργασίας και τας κοινωνικά άσφαλίσεις.

Το 18ο το περίπτερο των πρώτων βοηθειών.

Το 19ο τα τρόφιμα και τα ποτά.

Το 20ο το γάλα, το βούτυρο και τα τυριά.

Το 21ο τα δόντια και το στόμα.

Το 22ο τον αντιαφροδισιακόν άγώνα.

Το 23ο τον άνθελονοσιακόν άγώνα.

Το 24ο την κίνησι του Κράτους.

Το 25ο τον αντικαρκινικόν άγώνα.

Το 26ο τον αντιτραχωματικόν άγώνα.

Το 27ο τον αντιναρκωτικό και αντιαλκοολικόν άγώνα και την προστασία των ψυχοπαθών.

Το 28ο τον αντιφυματικόν άγώνα.

Το 29ο το μεγάλο έργο του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

Το 30ο την Αεράμυνα.

Το 31ο τα γενικά Νοσοκομεία και την Ιατρική εν γένει αντίληψι και το 32ο τμήμα την άθροιστική εικόνα σε στατιστικές κ.λ.π. του όλου υγειονομικού έργου, που συντελείται από το σημερινό Κράτος.

Κς

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΥΠΝΗΜΑ

Η καλύτερη ώρα της δράσεως ενός Νέου είναι ή πρωινή. Πρέπει λοιπόν να συνηθίσετε στην πρωινή έργασιν και όταν μία φορά αυτό σας νίνη συνήθεια, δεν θα αισθανέσθε ύστερα καμμία δυσκολία.

Ο δούξ του Βέλλιγκτον, που έσυνήθιζε να κοιμάται σε ένα κρεβάτι στρατιωτικό, έλεγε: «Όταν είναι καιρός να γυρίσης στο άλλο πλευρό, είναι και ώρα να ξυπνήσης».

Όσοι βγάσουν περισσότερη δουλειά την ήμέρα είναι εκείνοι που σηκώνονται μία ή δυό ώρες νωρίτερα. Γιατί όταν σηκώνεσαι πρωί, έχεις περισσότερες διαθέσιμες ώρες από τους άλλους.

Ένας που ξυπνά μία μονάχα ώρα την ήμέρα ενωρίτερα από τους άλλους θάχη κέρδος ζωής 30 ώρες τον μήνα και ενώ οί άλλοι θάχουν 12 μήνες το έτος, αυτός θάχη 365 ώρες περισσότερες, δηλαδή το δικό του έτος θάχη 13 μήνες.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΕΙ 100 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΟΡΟ ΣΤΟ ΛΑΟ

ΤΟ ΛΑΔΙ Η ΚΥΡΙΩΤΕΡΗ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΟΦΗΣ
ΜΕΝΕΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ

Οί μεγάλες χειρονομίες του Κυβερνήτου κρίνονται, μελετώνται και εκτιμώνται, σε όλο το βάθος τους, μονάχα στην έλληνική ύπαιθρο. Εκεί, στο χωριό, στην κωμόπολι, στον συνοικισμό, στο καφενείο, στο άγροτόπιστο, στη στάνη, στο χωράφι, με την καθάρια σκέψι, συζητούνται όλα τα ευεργετικά μέτρα που το Κράτος της 4ης Αυγούστου, με έπι κεφαλής τον Κυβερνήτη του, που σφαλίζει μέσα του όλο τον πόνο του Λαού του δεν παύει να σκορπξ, άνακουφίζοντας τη μεγάλη έλληνική μάζα, που ένα όλόκληρο κακό παρελθόν την άφήκε στην τύχη της, συντηρώντας την μονάχα με ενέσεις ύποσχέσεων που δεν έξεπληρούντο ποτέ. Δεν θά άσχοληθώμε σήμερα με όλη τη σειρά των άνακουφιστικών και ευεργετικών μέτρων, που ο Άρχηγός με τόση προθυμία και με τόση δραστηριότητα, μέσα στο μικρό χρονικό διάστημα που άρχισε να σφυρηλατήται ή Νέα Ζωντανή Ελλάδα της 4ης Αυγούστου, έχάρισε σε όλες τις τάξεις τις κοινωνικές, άνακουφίζοντάς τις, και προάγοντας σε όλους τους κύκλους την πρόοδο του τόπου αυτού. Μεταφέρουμε μονάχα σήμερα από το άπλο εκείνο περιβάλλον της ύπαιθρου τη χαρά και την άνακούφισι που έν συνεχεία με τα άλλα ευεργετικά μέτρα ένοιωσε από την δημοσίευσι του τελευταίου Νόμου για την άπαλλαγ ή του λαδιού από κάθε φορολογίαν ο

λαός... Το λάδι... Ο ένας από τους δυό πόλους που γύρα στρέφεται ή διατροφή του Έλληνικού Λαού. Ο άλλος είναι το ψωμί. Χρόνια τώρα, το πολύτιμο αυτό για την τροφή του Λαού προϊόν, βαρυνόμενο από μία άστοργη, μα και άντιοικονομική φορολογία, είχε καταντήσει είδος έξαιρέτου πολυτελείας για τον κοσμάκη της πόλεως και του άγρου, μα και για τον ίδιο τον παραγωγό του, ό οποίος άπηλπισμένος άρχιζε να ξεριζώνει τις έλές. Τα χόρτα και τα όσπρια, που άποτελούν κατά τα 4 το διαιτολόγιον του Έλληνικού Λαού, δεν ήτο δυνατόν πιά να μαγειρευθώ χωρίς λάδι, άφου ή τιμή του και στο χωριό ακόμη συνηγνίζετο και πολλές φορές υπερέβαινε τις τιμές του βουτύρου...

Και ήτο φυσικόν πως δεν μπορούσε ή μεγάλη αυτή ύπόθεσι να μην ύποπείσθ στο μάτι του Κυβερνήτου. Έρχεται, λοιπόν, με το Νόμο αυτό, και σε μία έποχή που ο προϋπολογισμός, βαρυνόμενος με όλες τις δαπανηρές άνάγκες της Αναδημιουργίας και προ πάντων με τον άνεφοδιασμό των ένόπλων δυνάμεων, χάρίζει 100.000.000 δρχ. φόρους στο λαό και στερεί το Δημόσιο Ταμείο από το σοβαρό αυτό έσοδο σε μία τέτοια κρίσιμη ώρα άνάγκης.

Μα ο Κυβερνήτης ξέρει ότι ή στερήσι από τον προϋπολογισμό του τεράστιου αυτού ποσού χρησιμεύει για να πληρώση μία άλλη έπιτακτική άνάγκη, που δεν είναι

γραμμένη στα οικονομολογικά χαρτιά, αλλά μέσα στην ψυχή του στοργικού Άρχηγού: Είναι ή άνάγκη να τραφή εύκολα και πλούσια ο Λαός. Να σπηρίξη την καλή υγεία των έργαζομένων με την καλή τροφή, γιατί έτσι το χρήμα αυτό πολλαπλάσια θά έπιστρέψη στην Έθνική Οικονομία ο ίδιος ο υγιής και καλώς διατρεφόμενος Λαός.

Μα και ένα άλλο άκόμη έπιτυγχάνεται από τον ευεργετικό αυτό Νόμο: «Ότι θά άναπτύχθ ή άγάπη του γεωργού προς το πολύτιμο δένδρο της έλίας, που το εισόδημά της είναι από τα όλίγα που άποτελούν, όπως είπαμε, τον άκρογωνιαίο λίθο του έθνικού μας πλούτου, γιατί και θά το πολλαπλασιάσθ, αλλά και ο ίδιος Νόμος προνοεί για την προστασία του από τις άρρώστειες κλπ. Ο Έλλην γεωργός ξέρει πολύ καλά ποία σημασία έχει ή καλλιέργεια και ή εξέάπλωσι του δένδρου αυτού, το όποιον από την άρχαιότητα μας έρχεται με όλες τας τιμάς ως «Ιερόν» και το όποιον το κλίμα της Ελλάδος είναι από τα όλίγα της ύδρογείου που εύνοεί και εις την άνάπτυξιν και εις την καρποφορίαν του. Αυτά, με τα δικά του λόγια και με την άπλη νοστοργία του, ο χωρικός συζητεί σήμερα σε όλη την ύπαιθρο, και έμεις, μεταδίδοντας φωνογραφικά ό,τι άκούσαμε, τον άφήνομεν να κάμη μόνος του τον έπιλόγον: «—Αν Αυτός ο Άνθρωπος μας κάνει αυτό το Μεγάλο Καλό σε μία έποχή που το Κράτος έχει τόσα έξοδα, φαντάζεται κανείς τι θά κάμη άκόμη για το Καλό του Κόσμου σάν θά τελειώσουν οι σημερινές άνάγκες για να φτιάξουμε το Στρατό και το Στόλο και όλα τα άλλα που βιάζουν σήμερα...».

Σ' αυτά έμεις δεν έχομε να προσθέσωμε τίποτε περισσότερο.

Κς.

«Πρέπει να έχετε πίστιν προς τας άρχάς της 4ης Αυγούστου, των όποιων έσεις άγόρια και κορίτσια θά έπωφεληθώτε μίαν ήμέραν, όταν θά λείψωμεν έμεις. Έσεις θά πάρετε την σημαίαν των και θά την φέρετε πάρα πέρα, έως ότου άρκέση ο βίος σας, διά να την παραδώσετε εις τους έπερχομένους νέους, οί όποιοι και αυτοί θά την πάνε πάρα πέρα εις αιώνα τον άπαντα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Του Δάσους ή Νεράϊδα

7ον

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—“Αντε να χαθής, σκιάχτρο, και μούκοψες το αίμα, φώναξε. Ορίστε να δής πώς χτυπά ή καρδιά μου ακόμα... ή καλύτερα κάτσε εκεί που σε κάθισαν μη μ' άγκυλώσης με τις βελόνες πουδ-σαι τυλιγμένος.

— Βρέ παιδί μου, τί έπαθες; είπε ο Ντελής δυσανεστημένος. Έγώ μήτε σκιάχτρο είμαι, μα ούτε και βελόνες έχει το δέρμα μου. Έγώ, φίλη μου, είμαι άπλούστατα ο σκαντζόχοιρος ο Ντελής.

— Σά να λέμε — δεν είν' αυγό· μονάχα που το έκαμε ή όρνιθα, είπε ή βερβερίτσα που από τον τρόπο της είχε νευριάσει και δεν τηρούσε πιά τους ευγενικούς της τρόπους.

— Συμπάθησέ με, μα δεν ήθελα να σε τρομάξω, τής είπε τότε ο Ντελής.

“Ήτανε τόσο νόστιμη και χαριτωμένη ή βερβερίτσα με το λευκό κεφάλι και τα μυτερά ατάκια της, με τα μικρά μάτια και τη φουντωτή ουρά της καθώς έκανε μιά χαριτωμένη καμπύλη επάνω στο σώμα της με το πυρόξανθο χρώμα της καθώς είναι τα φύλλα της όξυας το φθινόπωρο. Και ήταν άπαρηγόρητος ο Ντελής γι' αυτό που άθελά του τής έκαμε.

— Και τώρα, καλή μου, σου πέρασε ο φόβος; — Πές μου, σε παρακαλώ, γιατί να σε σεβά-στω; Μπορείς έσύ να σκαρφαλώνης στα δένδρα; Βέβαια, όχι! Το μόνο που μπορείς είναι να τσιμπάς και δεν φτάνουν τα άλλα παρά δεν έχεις και ουρά! Για κύττα τη δική μου!

Και ή Λή έγύρισε την ουρά της καμαρωτά να την δη ή Ντελής. “Ήταν αλήθεια περίφημη.

—“Ε! καθένας και με τις χάρες του, είπε ξεροκαταπίνοντας!

—Βέβαια, αγαπητέ κύριε, και οι δικές μου είναι περισσότερες.

“Ο Ντελής είδε πώς ήταν αδύνατο να συνεννοηθί μαζί της. Κι' αν πρόκειται κάθε μέρα να τον συγχίξη έτσι αυτή, ή ξιπασμένη, να πάη στην όργη και το ωραίο μέρος και το καλό του. Ωρισμένως θάφευγε.

Καθώς έκανε αυτές τις σκέψεις, άκουσε τότε ένα έλαφρό θόρυβο και ένα διαπεραστικό σφύριγμα. “Η Λή τότε γύρισε απότομα σαν ναρχιζε κανένα χορό και ξεκίνησε για να φύγη, αλλά έμεινε χαρωμένη στη θέσι της τρέμοντας κι' έβγαλε ένα αναστεναγμό γεμάτο αγωνία.

—“Αλλοίμονό μας, έμυρμούρισε· είναι ή όχια ή Άλά.

Και πραγματικά ήτανε αυτή που σήκωνε τώρα πάνω από το χόρτο το μισό της σώμα και κύτταζε με μιά ματιά διαπεραστική. Τα μάτια της γυάλιζαν σαν τα διαμάντια και καθώς έσά-λευε στον ήλιο, ήταν φοβερή. Εκείνο όμως που ήταν φοβερότερο, ήτανε το σφύριγμά της, που

έβγαине από το στόμα της μαζί με την διχαλωτή γλώσσα της, και καθώς την άκουγαν τα ζώα, επάγωνε το αίμα τους σαν ναταν ή φωνή του θανάτου.

“Όλα τα ζώα ξέρουν πώς το δάγκωμα της όχιας είναι θανατηφόρο και αγιάτρευτο.

“Η καυμένη ή βερβερίτσα ήταν αξιολύπητη. “Αν την έθλεπες, θα σου ράγιζε ή καρδιά. “Ήθελε βέβαια να φύγη, μα το σφύριγμα του φειδιού και το σάλεμά του την έμαγνήτιζε και της παρέλυε κάθε θέλησι και κάθε σκέψι.

—“Ω... τί θα γίνω τώρα... ψιθύριζε. Και θυμό-ταν τα κλαδιά, που σιγοκουνοῦσαν στην κορφή του δέντρου. Με τί χαρά θα σκαρφάλωνε ως κεί πάνω και πώς θα ηηδοῦσε, αν τήνε γλύτωνε!

Σ' αυτό το άναμεταξύ ή ματιά της Λής έπεσε στο Χασάν κι' όσο κι' αν ή τρομάρα της ήταν άπε-ρίγραφτη ξαφνιάστηκε. “Ο Ντελής στεκόταν ήσυ-χος και κοιτούσε χαμογελώντας την Άλά. Μή-πως δεν ήξερε τί πράμα ήταν ή όχια; Διαφορε-τικά θάταν αδύνατο να μένη έτσι άτάραχος. Μα πριν προφτάση να τα καλοσκεφτή όλα τούτα, είδε το Χασάν να όρμάη γραμμή άπάνω στο φείδι με μιά γρηγοράδα άπίστευτη για σκαντζόχοιρο.

— Χασάν, του φώναξε, είσαι χαμένος!

Τότες όμως συνέβηκε κάτι άπίστευτο. “Η όχια με μιάς κουλουριάστηκε ένα κουβάρι, και το κεφάλι της μόλις ύψωνότανε πάνω από το σώμα της. “Ανοιγε το στόμα της μπεινοβγάζοντας τη γλώσσα της σαν άστραπή γρήγορα, ενώ τα μά-τια της πετούσανε σπίθες από τη λύσσα της. Και σφύριζε με τόση δύναμι και μανία, που το σφύ-ριγμά της άκουόταν ως την άλλη μεριά του δά-σου. Τόσο φριχτό ήτανε το σφύριγμα τούτο, που όλα τα ζώα, που το άκουαν, έφευγαν καταφοβι-σμένα. Και μόνο ο Ντελής, ο τόσος δά σκαντζό-χοιρος, άδιαφορούσε θαρρείς μπρός στις φοβέ-ρες της, σαν να επρόκειτο για το τραγουδι κανε-νός κότσυφα. Μονάχα που δε χαμογελοῦσε πιά. Στά μάτια του διάβαζε κανείς την άποφασιστι-κότητα και τη σοβαρότητα, που δίνει ή πεποί-θισι.

—“Α! σε κρατώ επί τέλους, Άλά, είπε άργά με φωνή σιγανή και βαθειά. Δεν πίστευες να με βρής μπροστά σου, έ; Τώρα δεν έχει. Θα πα-λαίψουμε, γιατί, αν κάνης πώς φεύγεις, ο θάνα-τός σου είναι σίγουρος!

Το σφύριγμα ξανακούστηκε, καθαρό και άγριο. “Όχι, ή Άλά δε στοχαζότανε να φύγη. “Ήθελε μόνο να ξεγελάση το Χασάν, πώς τάχα τότε φοβήθηκε. Γι' αυτό μαζεύτηκε πιό πολύ. “Ο Ντελής όμως δε γελιόταν έτσι εύκολα. Κι' αλή-θεια μόλις έκαμε ή όχια το κίνημα τούτο της δει-λίας, μ' ένα ξαφνικό τίναγμα και με το στόμα όρθάνοιχτο έφερνε τα τρομερά της φαρμακω-μένα δόντια ίσια στο μεσόφρυδο του Ντελή.

(Το τέλος στο προσεχές)

‘Ο θάνατος του Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

(Συνέχεια και τέλος)

“Ο Μήτρο - Μπούκας έκείνη τη στιγμή είχε άναστήσει την «Ίλιάδα» μπροστά μας. “Όπως έλύγιζε προς τα πίσω το κορμί, βαστώντας τη χειροβομβίδα, για να παίρηνη φόρα και να την τινάζη όσο μπορούσε πιό μακριά, έμοιαζε τους Όμηρικούς ήμίθεους, όταν κι' έκείνοι για να ρίχνουν το άκόντιο λύγιζαν προς τα πίσω το κρουστο-δεμένο κορμί τους. Το πρώτο κασσόνι των χειροβομβί-δων του έτελείωσε.

— “Αρκεί, του είπε ο λοχαγός. “Αφησε τις άλλες, γιατί θα σου ξαναχρειαστούν.

“Ο Μπούκας τότε έρριξε και την άδειαν ή κάσσα κι' άμέσως, κατά το συνήθειό του, άρχισε να ρίχνη πέ-τρες, ή να ξερριζώνη άλλες τεράστιες άπ' όλόγυρα και να τις κατακυλά προς την κατηφορία και κατά το μέ-ρος άπ' όπου άνέβαιναν πριν οι πιό δυνατοί άλαλαγμοί. “Η πρώτη φόρα των Τούρκων κόπηκε. Σταμάτησε κι' ο βομβαρδισμός κι' οι άλαλαγμοί πιά δεν άκούονται. Μόνο τα βογγητά και τα μουγκρίσματα κάποιων βαρεία πλη-γομένων, περνώντας την κατχνιά, στομνουνται και θαρρείς άγωνιούν να φτάσουν ως έμας. Μετά μισή ώρα όμως έκαναν δεύτερη έπίθεσι στο μεσαίο φυλάκιο, που την βοηθοῦσαν διπλά κανόνια από πριν, μα κι' αυτή την έσταμάτησαν οι λίγοι γενναίοι του λόφου.

Πέντε φορές, πάντα και πιό λυσσασμένοι, χύθηκαν προς το μεσιανό φυλάκιο ως το βράδυ, μα και τις πέντε τσακίστηκαν.

Με τα νυχτώματα ή κατχνιά σηκώθη σιγά - σιγά. Οι Τούρκοι τώρα άποτραβιούνται από το μεσιανό φυλάκιο προς το άκρο άριστερό φυλάκιο του λόφου, μέσα από μιά βαθειά ρεματιά, όπως μäs πληροφόρησε μιά μικρή περίπολος που είχαμε βγάλει. Το άκρο άριστερό φυλάκιο δεν είχε χτυπηθί ως αυτή την ώρα. Μα τώρα χτυπήθηκε κι' αυτό. Και χτυπήθηκε πολύ άγρια. “Εκεί ήταν ο έπι-λοχίας με έφτά - όχτώ στρατιώτες. “Αν οι Τούρκοι, τριαν-ταπλάσιοι άπ' όλους έμας, κατάρθωναν με μιά έφοδο να τους άρπάξουν, ήμασθε χαμένοι. Το μεσιανό φυλάκιο θα βρισκόνταν κυκλωμένο. Και όχι μόνο αυτό. “Από κεί θα μπορούσαν να χτυπήσουν την έδρα του συντάγματος και τη λίγη έφεδρεία που ήταν εκεί συγκεντρωμένη για ν' άν-τεπιτεθί στην πιό κρίσιμη στιγμή. Ξαφνικά, προς το φυ-λάκιο αυτό άκούστηκαν θριαμβικοί άλαλαγμοί των Τούρ-κων. “Ο λοχαγός έτρεξε κατά κείθε αλλόφρενος. Τον άκολουθήσαν και τρεις - τέσσερες στρατιώτες. Μαζί ήταν κι' ο Μήτρο - Μπούκας. “Όταν έφτασαν, μονάχα ο όπλο-πολυβολητής κι' ο προμηθευτής του βαστούσαν. Οι άλ-λοι είχαν σαλατιασθή όλόγυρα, σκοτωμένοι ή πληγωμέ-νοι. Μπροστά, σε άπόστασι 30 - 40 μέτρα, πλήθος οι Τούρκοι ούρλιαζαν, ρίχνοντας κατά πάνου τους χειρο-βομβίδες και θερίζοντας μ' ένα πολυβόλο που είχαν φέ-θει ως εκεί. Με τη διαταγή του λοχαγού, ο Μήτρο - Μπού-κας άρχισε να τινάζη σαν άφηνιασμένος βροχή τις χειρο-βομβίδες. Παίρνοντας θάρρος και οι άλλοι τον μιμήθηκαν. “Ενα λυσσασμένο πάλαμα άκούόησε, που κράτησε δέκα λεπτά. Οι Τούρκοι άρχισαν ν' άποτραβιούνται κι' άμέσως ο λοχαγός με τους τρεις - τέσσερες και τον Μπούκα που τον είχαν άκολουθήσει, τους πήραν κατά πόδι. “Ο Μπού-κας, τρέχοντας μπροστά μ' άγριους άλαλαγμούς, έφτασε στο χείλος της χαράδρας, όπου συμμαζεῦονταν οι Τούρ-κοι για να όρμουν κατόπι προς το φυλάκιο. Είχε μαζί του το τρομπλόν και χειροβομβίδες κι' έρριχνε πιά στο σωρό μέσα στη χαράδρα. Σαν έδιωξαν πιά κάθε κίνδυνο από το άριστερό φυλάκιο, ο λοχαγός, αφήνοντας εκεί τον Μπούκα με τους τρεις - τέσσερες, ξαναγύρισε στο με-σιανό φυλάκιο. “Ήσυχία έχει άπλωθί πιά παντού. Σιγή.

Τά μιση από το ένα και από το άλλο μέρος βράζουν βουβά. “Ο ύπνος έρχεται προδότης να σύρη άπαλά τα δάχτυλά του στα βαρεία ματόφυλλα, μα όλοι τον διώ-χνουν. Ξαφνικά, κατά τις δυόμιση μετά τα μεσάνυχτα,

άλλο έχθρικό κύμα, πιό μανιασμένο, ξεσπά στο άριστερό φυλάκιο. Οι Τούρκοι, πεισματῶμένοι, ντροπιασμένοι που δεν κατάρθωναν τόσο πλήθος αυτοί ν' άρπάξουν μιά χούφτα ανθρώπους που υπεράσπιζε τούτα τα βουνά, δεν ήσυχάζουν. “Ακούονται οι βλαστήμιες και οι φοβέρες των άξιωματικών τους, πώς όποιος γυρίση κατά πίσω θα πιστολίζεται άμέσως. “Ο γίγαντας των παρθένων δρυμών της Ρούμελης με τους λίγους συντρόφους του σκορπούσε το θάνατο και βαστούσε γερά το φυλάκιο. Σε λίγο θα φτάση κι' ο συνταγματάρχης εκεί με τον έφεδρικό λόχο, να κάνη την άντεπίθεσι. Νοιώθουν τη δυνατή πνοή του παραπίσω κι' αυτό διπλά τους άτσαλώνει τις καρδιές. “Ο φοβερός άλαλαγμός του Μήτρο - Μπούκα άντιβουίζει κυρίαρχος στα τραχεία φαράγγια και στα βράχια όλό-γυρα. Μα είναι πολλοί, πάρα πολλοί οι έχθροί, και σε λίγο όλοι οι σύντροφοί του είχαν σκοτωθί και λαθωθί. “Ως έκοσι Τούρκοι έχουν κατορθώσει να πλησιάσουν, έρποντας σ' άπόστασι που με τέσσερες - πέντε σάλτους θάχουν καθαλλικέψει πιά το φυλάκιο. “Ο Μπούκας βα-στά τώρα το όπλοπολυβόλο του σκοτωμένου όπλοπολυβο-λητή. “Ο έπιλοχίας, βαρεία πληγωμένος, είναι βοηθός του. Παίρνει μιά σκόπευσι — ήταν άστροφεγγιά και φώ-ταγε κάπως — στο σημείο που έχουν οι έικοσι Τούρκοι σταματήσει μπρούμυτα, έτοιμοι να τιναχθούν. “Εχει βάλει έναν όλόκληρο γεμιστήρα, να τον άδειάση κατά πάνου τους μόλις όρμήσουν. Πίσω άκούονται άλαλαγμοί πλή-θος, που όλο και πλησιάζουν. Μα ο Μπούκας περιμένει άτράνταχτος. Μιά σφαίρα τον βρήκε στο κούτελο κι' από-μεινε νεκρός, σαν να τον χτύπησε κεραυνός. Μα έκείνη τη στιγμή έγινε κάτι σαν θαύμα, όπως μäs έλεγε, την άλλη μέρα ο έπιλοχίας: Με την ξαφνική σύσπασι του θανάτου, το δάχτυλό του πίεσε τη σκαντάλη, κι' ο γεμι-στήρας του όπλοπολυβόλου άδειασε όλος άπάνου στους πρώτους πουχαν πλησιάσει και τινάχτηκαν τώρα ν' άρ-πάξουν το φυλάκιο.

“Ο Μήτρο - Μπούκας και νεκρός ακόμα σκορπούσε το θάνατο.

“Η κατάρτασι σώθηκε, γιατί άμέσως έφτασε ο συν-ταγματάρχης με τον έφεδρικό λόχο κι' έκανε την άντε-πίθεσι...

~~~~~

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ

Κατά τον δόκτορα Στόους, γεωλόγον εις το Πανεπι-στήμιον της Ουάσιγκτων, ή περίοδος του σχηματισμού των όρέων δεν υπερβαίνει τα 100 εκατομμύρια έτη, ήρ-χισε δε ή περίοδος αυτή πρό 90 εκατομμυρίων έτών.

“Αν λάθωμεν ύπ' όψιν, ότι πολλά των σημερινών ζώων ύπήρχον πρό 200 τουλάχιστον εκατομμυρίων έτών — ό-πως τα έντομα και τα κήτη — έξάγεται το συμπέρασμα ότι οι κατακλυσμοί και αι μεταβολαι εις την έπιφάνειαν της Γης, αι προκαλέσασαι τον σχηματισμόν των όρέων είναι νεώτεροι της εμφάνισεως και των ανωτέρων ακόμη ζώων επί της Γης.

~~~~~

ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΚΟΛΟΣΣΟΥ

Εις τα ναυπηγεία του Κλάυντμπανκ καθεικώσθη το άγγλικόν υπερωκεάνειον «Βασίλισσα Έλισάβετ».

Εις τα φύλλα δημοσιεύεται ότι έχει έκτόπισμα 85.000 τόννων έναντι 81.235 της «Βασίλισσης Μαίρης» και μήκος 1030 ποδών, δηλαδή 20 πόδας μεγαλύτερον της «Βασι-λίσσης Μαίρης».

Θά δύναται να χωρέση 2.000 επιβάτας, το δε πλήρωμα της θά αποτελήται από 1.000 άνδρας.

Κάθε έλιξ του κολοσσάιου σκάφους θά έχη βάρος 32 τόννων, το δε πηδάλιον 120 τόννων.

“Ο θαλάσσιος αυτός κολοσσός, ο όποιος — σημειωτέον — θά έχη 32 σωσιβίους λέμβους, θά είναι καθ' όλα έτοι-μος το 1940.

Τὸ Χρυσάφι τοῦ Ἡλίου

ΟΙ ΑΤΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ. ΤΑ ΦΑΛΗΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ ΤΟΥΣ

«Χρυσάφι στὸν οὐρανὸν, χρυσάφι στὴν καρδιά», λένε οἱ ἀγρότες Γερμανοί. Ὅταν ὁ ἥλιος σηκώνεται κίτρινος καὶ χρυσοῦς ἀπὸ τὸ βουνό, κόκκινος ἀκόμα σάν μάγουλο τροπαλῆς παρθένας, δὲν ξεχύνει τὴν ὁμορφιά καὶ γλύκα του μόνο στὴ φύσι, παρὰ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά.

Κι οί Γερμανοί ἔχουν διπλᾶ δίκην νὰ εἶναι ἡλιολάτρες καὶ ν' ἀνοίγουν τὴν καρδίαν τους σὲ κάθε ἀχτίνα του. Πόσες φορές τὸ χρόνο ξεπροβάλλει μέσα ἀπ' τὰ βουνὰ τους τὸ ζωογόνον αὐτὸ ἀστέρι μὲ καθαρὸ πρόσωπο; Πόσες φορές στέλνει τὶς χρυσεῖς του σαῖτες στὴ φύσιν καὶ στὴν καρδιά; Στὰ δάχτυλα μπορεῖ κανεὶς νὰ μετρήσῃ τὶς μέρες ποὺ χύνεται τὸ πρωῒνον πάνω ἀπὸ τὰ μεγαλόπρεπα βουνὰ καὶ τὰ ταπεινά σπιτάκια τῶν κοιλάδων. Ἡ ομίχλη! Ἡ ομίχλη! Αὐτὸς ὁ γκριζὸς πέπλος, ποὺ σφίγγει μὲ χίλια δυὸ τυλιγμάτα τὸν βασιλεῖα τῆς μέρας γιὰ νὰ τὸν κρατῇ αἰχμάλωτον ἀπὸ κάθε μάτι, σὰν του μόνο στὴ φύσιν, παρὰ καὶ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά.

Δὲν εἶναι οὐτοπία ὅταν πῇ κανεὶς πῶς ὁ ἥλιος παί-
ζει μεγάλο ρόλο στὸν πολιτισμὸ τῶν λαῶν. Θὰ μπορούσε
ἄρα νὰ ἐξεπηδήσῃ ἕνας πολιτισμὸς τῆς Μάγια τῶν
Κινέζων καὶ τῶν Γιαπωνέζων, θὰ ἀνάβλυζε ἕνας αἰγυ-
πτιακὸς τῶν Φαραῶ μετὰ τὴς φωτόλουστες πυραμίδες, ἕνας
τῆς βασιλείας τοῦ Σαῶθ, ἂν βλάστειναι τὸ θαύμα τῶν
θαυμάτων καὶ τῶν αἰώνων, ὁ Παρθενών, ποῦ καὶ σήμερα
ἄκόμα κάθε ἐρεπωμένη τὸν στήλη ἀνεβαίνει σὰν ζωτικὸ
λουλοῦδι πρὸς τὸ φῶς, ἂν δὲν εἶχανε πάνωθι τοὺς τὸν
ἥλιο τὸν μαλαματένιο; Συγκρίνοντας τὸν βόρειο μὲ τὸν
πολιτισμὸ τῆς Ἀνατολῆς, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ κινή-
τῃ ἀντιδιαστολή. Τὸν πρῶτο μπορούσε νὰ τὸν ὀνομάσῃ
πολιτισμὸ τῆς οὐμῆχλης — θαμπό, μυστικόπαθο, βαρὺ, στε-
ρεό. Τὸν δεύτερο, πολιτισμὸ τοῦ ἥλιου — γεμάτο διαφά-
νεια, φανερό, παιχνιδιῶτικο, λιγερό.

Όταν ο ήρωας του Ίψεν στους «Βρυκόλακας» του φωνάζει «Ό ήλιος! Ό ήλιος!» αντικρύζοντας το χρυσό αστέρι, που ανατέλλει, δίνει τη λύσι όλων των ψυχικών προβλημάτων, όλων των κόμωων, που έχουν δέσει το έργο. Συμβολισμός: Το χρυσό φως του ήλιου διαλύει τους βρυκόλακες του ψυχικού κόσμου, φέρνει τη χαλάρωσι, την ήσυχια.

Περπατῶ σὰ μαγεμένη στὴν ἀκρογιαλιά τοῦ Νέου
Φαλήρου. Ὁ Σαρωνικός ἀπλώνεται σὰν ἀτλάξι γαλανό
φρεσκοσιδερωμένο ἀπ' τὰ πελώρια ἀσημένια σίδερα κά-
ποιες Νεράιδες — κι ὄχι μιάς παρὰ ἐνός χοροῦ ἀπὸ Νε-
ράιδες. Ἡ πλατεία θάλασσα μὲ τὰ γαλανὰ της μεταξωτὰ
σεντόνια περιμένει τὸ βασιλιά νὰ ξαπλωθῇ. Ὁ Ὑμηττός
ροδίζει, γίνεται ὑπερόχος σὲ γραμμὴ καὶ χρῶμα, κουνιέ-
ται, ἀναδεύεται, ζωντανεύει. Ὁ ἥλιος περνά πάνω ἀπὸ
τὴν πλάτῃ του, ποὺ τὴ χαμηλώνει τρυφερά καὶ τὴ λυγίζει
γιὰ νὰ περάσῃ ὁ βασιλιάς, προχωρώντας πρὸς τὴν ἀπλω-
σιὰ τοῦ Σαρωνικοῦ. Ἡ πορφύρα τοῦ ἡ χρυσοκόκκινη
σέρνεται πέρα ὡς πέρα.

Τὸ χρυσάφι γεμίζει τὰ γύρω καὶ φτάνει ὡς τὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Ἡ Καστέλλα κομποτεχνία, φωτισμένο ἀπὸ ἕναν πελώριο, ξωτικό προβολέα. Ἡ φθινοπωρινὴ ἀχνα, ποὺ σὰν ἀραχνόψανθη μεταξωτὴ γάζα τὴν καλύπτει, σέρεται σιγά. Ὁ ἥλιος ἀπλώνει τὸ χέρι του καὶ κάνει τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ καλλιτεχνικοῦ ταμπλό.

Σάν θαύματα ζωγραφίζονται πέρα οι αμφίβολες κοι-
τούρες του νησιού της Ἀφάιας καί τοῦ Πόρου. Ποιό πι-
νέλλο μπορούσε νά πετάξῃ αὐτές τῆς πινελλιῆς στοῦ ὑπέ-
ροχο ταμπλό, ποία σπάτουλα ζωγράφου εἶναι δυνατό
ν' ἀναμίξῃ τὰ χρώματα αὐτά τὰ ἀσύλληπτα;

Και μέσα σ' αυτή την αφάνταστη, πρωινή αρμονία, μέσα στην λεπτοσυνθετική και φινια αυτή άκουσά-έλλα, ένα πελώριο πουλί, που άνειροπόλησε πριν από αιώνες και χιλιετηρίδες ό συμπατριώτης μας Ίκαρος, κάνει τους γύρους του πάνω από τη γαλήνια θάλασσα του Σαρωνικού, γυαλίζει σαν από φρέσκο πλυμένο άσφιν σε κάθε

του στροφή και μ' ένα ελαφρό βούϊσμα που κάνουν τα μεταλλικά του φτερά και οι προπέλες — τρεις δυνατές από την τελευταία λέξη της αεροναυτικής τεχνικής — προσθαλασώνεται ξεσχίζοντας για ένα τέταρτο της ώρας το ατλάζι του Σαρωνικού. Τα φτερά του Ισοχυγιάζου, οι προπέλες ηυχαίζουν και στο τέλος ακινητώντας αφήνουν το πελώριο πουλί να λικνίζεται πάνω στο υγρό στοιχείο. Τρίβουν τα μάτια τους οι διεθνείς ξένοι, που ξεκινάνε από όλα τα μέρη του κόσμου με άφετηρία τους κάποιο βορεινό αεροδρόμιο. Αφήνουν πίσω τους το κρύο και τα χιόνια και σε δέκα ώρες βρίσκονται πάνω στη χλιαρή θάλασσα του Σαρωνικού λουσμένοι μέσα στο χρυσάφι του ήλιου του ελληνικού. Σε μισή ώρα το σιδερένιο χελιδόνι απλώνει τα φτερά του, σπαθίζει τον χιονοπωριάτικο άνεμο του Φαλήρου, κάνει ναζιάρικους κύκλους πάνω από την Κατέλλα και τα τραβάει για την Μπουμπή των Ίνδιων. Καλό του ταξίδι!

Δέν είναι όμως μονάχα αυτό. Παραπέρα ένα πελώριο καράβι, σαν να βγήκε αυτή τη στιγμή από το χέρι του τεχνίτη, μαουθεράει σοβαρά και περήφανα. Οι δυνατότες του άγκυρες το προσηλώνουν στη φαληρική θάλασσα και σε λίγο ο διεθνής κόσμος των ταξιδιωτών ξεχύνεται στην παραλία. Το Νέο Φάληρο με το νόστιμο και περαιοποιημένο του πάρκο δίνει πολύ καλά την πρώτη σύστασι τάξης και νοικοκυροσύνης του έλληνοικού λαού τοῦ 1938. Μιά χαρά, ένα πανηγύρι ξεχύνεται στην άχτη!

Τὰ ταξί, καθαρά, ἀρδιασμένα, περιποιημένα, οἱ σω-
φὲρ μὲ τὸ ἀλαφρό, ἀνοιχτὸ ἐπανωφόρι, στὴ θέσι τους.
Ὁ Γερμανός, πού περίμενα, μοῦ λέγει τρίθοντας τὰ
μάτια του:

«Σὰν ιδιωτικὲς λιμουζίνες μοιάζουν τὰ ταξί καὶ σὰν σωφὲρ γενικῶν διευθυντῶν οἱ ὁδηγοὶ των.»
Ἦταν ἡ πρώτη ἔκπληξις. Ἡ δευτέρα ἦταν τὸ πάγκο, ποὺ ζωντανό, χλωρό, καταπράσινο, φροντισμένο, χαρίζει μιὰ πολιτισμένη ὄψι στὴν ἀποθάβρα αὐτὴ γιὰ τοὺς ξένους. Πολὺ σοφὴ ἡ σκέψις νὰ μὴν ἀποθιβάωνται οἱ τουριστὲς στὸν Πειραιᾶ παρὰ ἐδῶ στὴν καθαριότητα καὶ τὴν ὁμορφιά.

Καί ὁ ἐνθουσιασμός τῆς γερμανικῆς παρέας ἦταν ἀληθινός, σάν βαστοῦσε στά χέρια κάτω ἀπὸ τὸ χινοπωριάντικο χρυσὸ φῶς τοὺς τοσολιάδες καὶ τὶς βλάχες, τὰ βάζα κατ' ἀπομίμηση ἀρχαίων καὶ τὰ διάφορα ἀναμνηστικά. Γοῦστα καὶ γοῦστα! Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἀγοράζει μιὰ μικροσκοπικὴ βλαχοπούλα, σωστὸ καλλιτέχνημα, λαϊκὴ γνήσια τέχνη, ἐνῶ ὁ Ἀμερικανὸς ἔμπορος ἕνα πρόπλασμα τῆς Ἀκροπόλεως ἄτεχνο, μὲ διαστάσεις σφαλερές, κακὸ καὶ ψυχρὸ, ποὺ ρεζίλευει κάθε γοῦστο. Αὐτὸς ὅμως ὁ παιδικὸς Ἀμερικανὸς φαντάζεται πὼς ἔκανε μιὰ κατάρκτησι μὲ ἕνα τέταρτο τοῦ δολλαρίου.

Κάποιος Ὀλλανδὸς πλησιάζει τὸν στραγαλᾶ μὲ τὸ γαλάζιο τὸν κινητὸ γυαλένιο μαχαζάκι. Γαλῆνιος γεροντάκος σὰν τὸν γαλῆνιο Σαρωνικό. Ἀσπροντυμένος, καθαρός. Θεέ μου, πῶς ἀλλάζουν ὅλα τὰ πράγματα κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅταν ὑπάρχει ἓνα χέρι δυνατό καὶ μιὰ πειθαρχημένη θέλησι. Ποῦ καὶ πῶς χάθηκαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν περιηγητῶν τὰ κουρέλια καὶ ἡ βρωμιά καὶ πῶς ἐξαφανίστηκαν ἀπὸ τ' αὐτιά τους οἱ βωμόλοχες κραι- γές; Τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγοῦστου τὰ σάρωσε ὅλα σὰν ζωογόνο ἀνέρι τὰ μολύσματα!

Ὁ Ὀλλανδὸς, μαθημένος κ' αὐτὸς ἀπὸ τὴν πατρίδα
του με τοὺς σπορούς του ἡλιωτροπιῆς, ξεφλούδιζε ὅσν
μαϊμουδάκι τοὺς πασατέμπους, γελώντας γιὰ τὸνόμα
τους καὶ φτύνοντας σὲ τόξα τὰ φλούδια τοὺς στὸν ἀγέρα.
Φαντάζομαι πὼς στο νιάτα του ἔκανε μοῦτσος στὰ μου-
ράκια του Ῥότερνταμ.

Τὰ αὐτοκίνητα, σειρὰ καὶ σὰν παράταξι, φέρνουν τοὺς ἐνθουσιασμένους ξένους πρὸς τὸ ἰοστεφές ἄστυ. Τὸ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ζήσιμο της λιολουσμένης, της χρυσής αυτής μέρας της φαληριώτικης, θά τούς χαραχτή στην ψυχή αλησμόνητο και θά τὸ διηγούνται στὰ παιδιά τῶν παιδιῶν τους σάν παραμῦθι σ' ἓνα χειμωνιάτικο χιονισμένο κι' ὀμιχλώδικο ἀπόγεμα.

Προχωρώ. Κοντά σ' αυτά τὰ μεγαλόπρεπα καὶ τρανά, ποὺ μᾶς φέρουν τὸν πολιτισμὸ ξένων λαῶν καὶ τὴν πνοὴ μακρινῶν χωρῶν, παίρνοντας μαζί τους τὸν δίκὸν μας μιὰ εἰκόνα τοῦ «τραγουδιοῦ τοῦ Βόλγα». «Ἐγὼ μόλα, ἔγινε λέσα βρὲ παιδιὰ. Ἄν δὲν ἦταν τὸ χρυσοῦ τοῦ ἡλίου καὶ ἡ γαλανὴ διαχύσει τῆς μέρας ποὺ προχωρεῖ βιαστικῇ, θὰ νόμιζε πὼς ἐν λίγο θάκουγα τὴ μονότονη φωνὴ τῆς βαρεῖας δουλειᾶς στὶς σαλοῦπτες τοῦ Βόλγα. Μὰ ἐδὼ εἶναι ἡ τράτα τοῦ Φαλήρου, ἡ γραφικὴ, ἡ πρωτόγονη, ἡ εἰδυλιακὴ. Ὡ, ἂν τὴ στερούμαστε σ' αὐτὸ τὸ χινοπωριάτικὸ πρωϊνὸ τοῦ Φαλήρου, θὰ ἦτανε ἀσυμπλήρωτὴ ἡ εἰκόνα ποὺ ἀποτελεῖ τὸν μιχτὸ πολιτισμὸ τοῦ Φαλήρου, τὸν πρωτόγονο καὶ τὸν ἐξελιγμένο. Φάλλρου χωρὶς τράτα εἶναι κάτι, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σκεφτῇ ὁ ἀθηναϊκὸς νοῦς. Τὰ γκρι-γκρι δὲν θὰ μπόρουν ποτὲ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν. Ἡ βάρκα μὲ τὰ πληθῆα κουπιὰ τῆς ἡσυχάζει, οἱ τραταραῖοι μὲ τὰ πανταλόνια ἀνεβασμένα τραβᾶνε. Ὁ πρῶτος γίνεται τελευταῖος καὶ ὁ τελευταῖος πρῶτος. Μιὰ ἐπαναληπτικὴ ἀρμονία στὸ τραγουδὶ τῆς δουλειᾶς. Κλίνουν πρὸς τὰ πλάω, σέρνουν τὸ σκυλί. Τραβῶνε γιὰ τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν τους μέσα στὸ ἡλιόφωτο μὲ τὴν ἔγνοια στὸ μυαλὸ καὶ τὴν ἐλπίδα στὴν καρδιά γιὰ μιὰ πλούσια ψαριά. Δὲν μποροῦν νὰ ξέρουν, πὼς αὐτοὶ οἱ μπαλωμένοι, οἱ θαλασσοδαρμένοι, ποὺ στᾶζουν ἄλυσάχη καὶ ἀρμύρα, ἀποτελοῦν τὰ μοντέλα σ' ἕνα θαυμασιὸ θαλασσινὸ εἰδύλλιο τοῦ Ρόττιμαν ἢ τοῦ Ἀἰζαζόφσκι.

Τραβούν και μωρμουρίζουν ένα σκοπό, μά δέν είναι
ό βαρύς σκοπός του «τραγουδιού του Βόλγα», είναι οί
έλαφρές και πεταχτές νότες μιās καρδιάς ήλιολουσμένης
που ξεγύνονται στήν καθισή άτιμόσφαιρα.

«Τὸ γελεκαίκα, πού φρεῖς...» Καὶ τραβοῦνε, ὅλο τραβοῦνε. «Ὅπως τὴν τράτα, ἔτσι τραβοῦνε καὶ τὴ δύσκολη ζωὴ ἀπὸ τὰ μαλλιά. Τὴ ζοῦνε χεῖμῶνα καλοκαίρι, κἀνόνη τὰ σπαρταριστὰ ψαράκια, τὶς ἀσημένιες φρύσες καὶ τὰ ρουμπινιά μπαρμπουνάκια ψωμί τῶν παιδιῶν τούς. Πρωτόγονη ἐργασία, πρωτόγονη συνεταιρική—ὁ καθεὶς δουλεύει μὲ μερικτὸ—πρωτόγονος, μὰ βαθὺς πολιτισμός. Φαντάζομαι πὼς καὶ οἱ πρώτοι κάτοικοι τῆς θείας Ἑλλάδος ἦταν ψαράδες. Δὲν μπορούσε νὰ γίνη ἄλλιῶς. Τ' ἀγκυρίαλιά της τοὺς καλοῦσαν. Ψαράσγοι ἔπειτα κουρσάροι καὶ κυνηγοί. Δαρδανοὶ καὶ Πελασγοὶ κι' ἀκόμα πρὶν...πολὺ πρὶν. Ψαράδες! Μ' ἀρέσει τὸ ἱνάφι αὐτό. «Ἔστω κι' ἂν κάποτε κάποιοι ψαράδες τοῦ Φαλήρου μοῦ πώλησαν ἓνα μπαγιατίκο κεφάλο γιὰ τὸ θεόφροσκο. «Ἐνας μάγκας μὲ τὸ σακκίδιο στὸν ὄμο καὶ τὸν πεζό-βολο στὰ χέρια. Οἱ γραφικὲς τὸν κινήσεις μὲ τραβοῦν. Στὴν πινακοθήκη τοῦ Μονάχου εἶδα ἓνα ἔργο: «Ὁ πεζό-βολος», Ἕλληνος ζωγράφου. Τότε τὸ νοστάλγησα. Τώρα τὸ ζω καὶ τὸ νιώθω.

Ἡ φάρὰς μοῦ πολὺ ἓνα κέφαλο, τοῦ τὸν φέρνω μὲ χαρὰ σπῖτι. Σαράντα δραχμῆς. Φρέσκο, λέγω, ἀπὸ τῆ θάλασσης, ἅς τοῦ γίνουσι χαλάλι! Μὰ σὸ σπῖτι ἀπεδείχθη πῶς δὲν ἦταν τῆς θάλασσης τοῦ Φαλήρου, παρὰ βα- στοῦσε ἴσως ἀπὸ τῆ Χαλκίδα καὶ παρέμενε γιὰ μέρες μὲ παγωμένες κουμπρέσσες, γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀποσύν- θεσι. Τὸν ἀγόρασε ὁ ἴδιος στὸν Πειραιᾶ γιὰ νὰ τὸν παρέ- ψῃ καί...νὰ τὸν πουλήσῃ στὴ φαληρική ἀχτὴ. Ποῖον ἄλ- λον κουτὸν ἀγοραστὴ θάβρισκε σὰν καὶ μένα; Τοῦ χαίρα- μαι ὡς τὰ σήμερα τὴν ἐξυπνάδα. Εἶναι γνήσιος ἀπόγονος τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν σοφιστῶν. Ἡ ζωὴ ἀπαιτεῖ τὰ δικαιώματά της. Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα, πρὸ πάντων ὅταν τὰ μέσα αὐτὰ εἶναι σχεδὸν ἄβλαβα καὶ τόσον ἐξυπανα.

Γιατί νὰ κατηγορήσω αὐτὸν τὸν φτωχὸ παρὰ καὶ ν' ἀρχίσω τίς ἡθικολογίες σὰν ἐγγλέζα γκουβερνάντα, ὅταν προχωρῶ τ' ἀπόγευμα πρὸς τὸ ἵπποδρόμιο ποῦ δὲν ἔχει κανένα ἄλλο σκοπὸ, παρὰ τὸν αἰσχροκερδῆ πλουτι-

σμὸ μερικῶν πονηρῶν καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀγιάξῃ κανένα μέσο ἀφοῦ ἐπιδιώκει τὴν ἀθλιότητα τοῦ φτωχοῦ κοσμάκη, ποὺ δὲν ἔχει τὴ δύναμι ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸ δίχτυ τῆς ἀράχνης πλάναις ἐλπίδας γιὰ κέρδη, ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ ἀποσπασθῇ καὶ ὁ μορφονιομανὴς ἀπὸ τὸ δηλητήριό του ;

Πόσοι φτωχοί εργάτες δεν έδωσαν με τὰ χέρια τους τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους στὸν ἀχόρητο αὐτὸν καταπο-
τήρα, ποὺ μοιάζει μὲ τὸ καζίνο καὶ τὴ ρουλέτα τοῦ Μο-
νακό, πόσοι ὑπάλληλοι δεν ἐξασθήκαν καὶ τὸ πρωτὶ
βρέθηκαν στὸ δρόμο ἀτίμαστοι! Γερουτᾶκια, γυναι-
κόλες, κορίτσια, παιδιὰ πυρέσουσα, βουζούνα, φωνάζουν
καὶ ἐξάπτονται, δαιμονίζουν καὶ καταλαμβάνονται ἀπὸ
τὸν ἀμὸκ τῆς δίψας τοῦ εὐκολοῦ κέρδους! Σ' ἄλλες εὐρω-
παϊκὲς πόλεις τὰ ἱπποδρόμια καταστρέφουν κυρίως τοὺς
ἐκατομμυριοῦχος, ἐδῶ σπράχνουν στὴν ἀθλιότητα μιὰ
μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Γιατὶ ἀρᾶ γε μπορεῖ ὁ νόμος
κί' ἐπεμβαίνει ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν καὶ
γιατὶ εἶναι ἀδύνατον ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου τῆς θέλη-
σης καὶ τῆς συνήθειας αὐτῆς τῆς καταστρεπτικῆς; Τὸ
ἱπποδρόμιο, ὅπως λειτουργεῖ σήμερα στὸ Φάληρο, ἀπο-
τελεῖ μιὰ πληγὴ τοῦ Φαραῶ καὶ τὸν τρώγει ἓνα μέλος τοῦ
λαϊκοῦ μας σώματος.

Ο χρυσός ήλιος κρύφτηκε πίσω από την Καστέλλα και οι άπελπιστοί παίχτες - σχεδόν στο τέλος όλων είναι άπελπιστοί - με τη σκοτεινιά στην καρδιά τραβούνε με τα πόδια για το σπίτι τους. Το αυτοκίνητο που ώνειρεύτηκαν από τα κέρη τους, έχει μείνει ένα πλάνο όνειρο, μία «φάτα μοργκάνα».

Εὐτυχῶς εἶναι λίγοι αὐτοί. Ὁ ἐλληνικὸς Λαὸς στὸ σύνολό του σήμερα χαιρετᾷ τὸν ἥλιο του τὸν χινοπο-
ριατικό, ξεχυμένον στὶς ἀττικές ἀκτές τῶν Φαλήρων καὶ
ξεφωνίζει λευτερωμένοι ἀπὸ πολλοὺς βρυκολάκες τῶν
περασμένων: «Ὁ ἥλιος... ὁ ἥλιος!» σάν τὸν Ὅσβαλντ,
τὸν ἥρωα τοῦ Ψιεν.

Σ. ΚΑΡ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ

Συχνή άφορμή της δυστυχίας του ανθρώπου είναι ή σπατάλη του χρήματος στα ποτά. Πλείστα έγκληματα και ασθένειες άκούη και φρενοβλάβειες όφειλονται εις τό έλάττωμα της μέθης. Ή μύρα και τό οινόπνευμα έν γένει δέν συντελούν στο τά κάμουν κανένα δυνατό και ύγιη. Ένα παλαιό ρητόν λέει «δυνατό ποτό κάνει αδύνατους ανθρώπους» και αυτό είναι αληθέστατο. Κάθε Νέος είναι εύκολο να άποφύγη τη μέθη και τά ποτά — είναι ζήτημα συνήθειας.

Πολλές φορές είναι δύσκολο ν' αρνηθής νά σέ τρα-
τάρη κάποιος φίλος σου. Καί όμως θά νηχαραριστεί
περισσότερον άν ήθελες αρνηθί, διότι, πός ξερεί, ίως
δέν θάχε καί νά πληρώση. "Αν όμως επιμένει, τότε αντί
νά πάρης ένα οινόπνευματόδε ποτόν, ζήτησε ένα
παγωτό ή ένα γλυκό ή ένα αναψυκτικό. Είναι ανόητη ή
συνήθεια, πού γιά νά δείξωμε την φιλίαν μας πρέπει νά
πίνη ό ένας στην ύγείαν του άλλου καί καθένας ύστερα
νά κερνάη κατά σειράν.

Μήπως όμως δεν είναι καταστρεπτική ή συνήθεια του να παραμυθιέται κανείς ολόκληρες ώρες πίνοντας στα καφε-
νεϊα και στα ταβερνεϊα; Αυτό γίνεται ξέως και άσφομη
κρυολογημάτων και χάσιμο πολυτίμου χρόνου, διότι
γνωστόν είναι εκείνου που ἔλεγον οἱ Ἀρχατοὶ «Ἀργία
μὴν ἔσθ' πάσης κακίας».

ΤΟ ΓΕΛΙΟ

“Ἐλλειψι ἀπὸ γέλιο σημαίνει καὶ ἔλλειψι ἀπὸ ὑγείας. Γέλασθε ὅσο μπορεῖτε περισσότερο — σοῦ κάνει καλὸ καὶ κάνει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν, γιὰ τοὺς ὠφελεῖς καὶ αὐτοὺς. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἔχῃς στενοχώριες ἢ λύπες, προσπάθησε καὶ τότε νὰ εἶσαι εὐθυμος.

Οἱ Νέοι συνήθως, ὅταν κάνουν καμμιὰ βαρειά ἢ ἐπιπονη ἔργασία, εἶναι κασουλιασμένοι. Ἐσεῖς ὅμως πρέπει πάντοτε νὰ μευδιατε.

Ο Νιόνιος ο Κοκοβιός

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΩΝ ΜΑΣ

Ἡ μανία του νά κυνηγᾷ τοὺς κοκοβιούς, τὸν ἔκαμε εἰδικό στὸ ψάρεμά τους, καὶ κάθε φορὰ πού πήγαινε σὲ ἀκρογιαλὴ γύριζε πάντα μὲ πλούσιο τὸ καλάθι του. Σ' ὅλο τὸ χωριὸ λοιπὸν ἦταν γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα ὁ ΝΙΟΝΙΟΣ Ὁ ΚΟΚΟΒΙΟΣ. Τὸ ἀληθινὸ του ὄνομα ἦταν Διονύσιος Μπαρμπούνης. Μὰ μὲ τὸ ἐπίθετο αὐτὸ δὲν τὸν γνῶριζε κανένας· ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, τὸν φωνάζανε Κοκοβιό. Καὶ νὰ σὰς πᾶν δὲν τοῦ κακοφαινότανε. Πρῶτα-πρῶτα μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ τοῦ ἀνεγνώριζαν τὴν ἱκανότητα στὸ ψάρεμμα, ὕστερα τὸ ἀληθινὸ του ἐπίθετο πού ἦταν Μπαρμπούνης ἐσήμαινε πάλι ψάρι.—Τὴ Μπαρμπούνης τί Κοκοβιός; Ψάρι τὸ ἔνα, ψάρι καὶ τὸ ἄλλο, καὶ τὸ πήρε ἀπόφασι. Κοκοβιός, βρὲ ἀδελφέ! Τί ἔχει; Ὅνομα εἶναι καὶ αὐτό. Κι' ἂν τὸ καλοεξετάσεις, εἶναι καὶ πιὸ ὡμορφο ἀπὸ πολλὰ ἄλλα. Καὶ καθὼς θυμότανε τὰ ὀνόματα ἄλλων παιδιῶν, τὸν ἔπαιρναν τὰ γέλια: Πέστε μου στὸ θεὸ σας, ἐσκεπτότανε, εἶναι χειρότερο τὸν ὀνόμα μου ἀπὸ τοῦ Χρήστου τοῦ Κουτσομούτη ἢ ἀπὸ τοῦ Μήτρου τοῦ Σκυλομούτρη; Ἀμ τί σοῦ λέει τὸ ὄνομα τοῦ Τάσου τοῦ Κολοκυθόπητα; Αἱ! λοιπὸν εὑρίσκει ὅτι τὸ δικό του ὄνομα ἦταν περίφημο! Ὁ Κοκοβιὸς εἶχε ἕνα κιτριναρικό καὶ ζαρωμένο πρόσωπο καὶ μιά τεράστια καμπούρα, πού τὸν ἔκανε νὰ φαίνεται, καθὼς ἦταν καὶ κοντός, σὰν ἕνα μικρὸ παιδί, ἐνῶ ἀληθινὰ ἦταν κοντὰ 17 χρονῶν. Ἀπὸ μικρὸς εἶχε μείνει ὀρφανὸς ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, καὶ τότε τὸν μαζεψε ἀπὸ τοὺς δρόμους μιά καλὴ καὶ θεοφοβούμενη γυναίκα πτωχὴ καὶ τὸν ἀνάθρεψε μοιράζοντας μαζί του τὸ λίγο ψωμί της. Ὁ Κοκοβιὸς τὴν ὀνόμαζε θειά Κρουστάλλω, μὰ στ' ἀλήθεια δὲν εἶχανε καμμιά συγγένεια. Μὲ ὅλη τὴν σωματική του κακομοιριά, δὲν ἔπαυε νὰ βοηθᾷ τὴν θειά Κρουστάλλω στὶς δουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ, καὶ ἡ συμπεριφορὰ του στὸ σπίτι ἦταν ἐνὸς καλοῦ καὶ ἡσυχου παιδιοῦ. Ἐκουθαλοῦσε δεματάκια ξύλα ἀπὸ τὸ κοντινὸ δάσος ἢ χορτάρια γιὰ τὴν κατσόικα καὶ τίς κόττες. Κατὰ τὸ δειλινὸ ἐπήγαινε στὰ ἀλώνια, ὅπου μαζεύνονταν τὰ παιδιά τοῦ χωριοῦ καὶ ἔπαιζαν. Ἐκεῖ ὅμως εὑρίσκει τὸν μπελᾶ του, γιὰτὶ τὸν πείραζαν καὶ τὸν κοροῖδευαν ὅλα, χτυπώντας τὴν καμπούρα του. Γι' αὐτὸ ὅταν μεγάλωσε λίγο ἔπαυσε νὰ πηγαίνει στ' ἀλώνια καὶ ἄρχισε τὸ ψάρεμμα. Ἀπὸ ὅλα τὰ ψάρια αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐξεχώρισε στὴν συμπάθειά του τοὺς κοκοβιούς. Ἐμαθε τίς ἀκρογιαλιές, ὅπου τοὺς συναντοῦσε περισσότερους καὶ καθὼς καθότανε ὧρες καὶ τοὺς ἔκαμάρωνε νὰ τριγυρίζουν τὸ ἀγκίστρι του, εὑρίσκει πὼς τοῦ ἔμοιαζαν λίγο... Νὰ ἔτσι σὰν νῆχαν κι' αὐτοὶ λίγη καμπουρίτσα καὶ ἕνα χρώμα σὰν τὸ δικό του...

Σιγὰ σιγὰ τὸ ψάρεμά του ἔφτανε νὰ τρῶνε στὸ σπίτι καὶ πολλὲς φορὲς περισσεύε τόσο, ὥστε νὰ πωλᾷ κοκοβιούς καὶ στὸν Κύριο Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ, πού πάντα τὸν καλοπλήρωνε. Ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιὸς ὅμως εἶχε ἕνα καὶ μὴ, πού τὸν ἔκανε πάντα μελαγχολικό:

Δὲν μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν περιφρόνησι καὶ τὴν κακὴ συμπεριφορὰ πού τοῦ δείχναν τὰ ἄλλα παιδιά καὶ, κρατώντας τὸ καλάμι στὴν ἀκρογιαλιά, συλλογιζότανε: Τί ἔχουν τάχα μαζί μου; Τί φταίω ἐγώ, ἂν γεννηθῇ κα καμπούρης; Κι' ὕστερα ἄμα βγάλης αὐτό, σὲ τί ἄλλο μὲ περνᾶνε ὅλοι τους; Στὸ τρέξιμο τάχα; Ἀς ἔλθουν νὰ παραβγοῦμε... Στὸ πάλαιμα; Γιατὶ δὲν ἔρχονται νὰ παλαίψουμε; Κι' ὕστερα ποῖος ἀπ' αὐτοὺς βγάξει λεφτὰ μὲ τὴν δουλειά του; Ἐγὼ ὅμως μὲ τὸ ψάρεμμα ζῶ τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὴν θειά μου τὴν Κρουστάλλω. Μάλιστα, κύριοι! ἐγὼ ὁ Κοκοβιός.... Αὐτὰ σκεπτότανε καθὼς ψάρευε....

Ἐνα μεσημέρι τοῦ περασμένου Μάρτη ὁ Κοκοβιὸς ἐγύριζε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ψάρεμά του μὲ τὸ καλάθι γεμᾶτο κοκοβιούς. Εἶχε φτάσει πιά κοντὰ στὸ χωριό, ὅταν ἄκουσε ἀσυνήθιστους ἤχους—σάλπιγγες ἤχοῦσαν, τύμπανα, τραγοῦδια ἀκούονταν. Ὁ θόρυβος ἐρχόταν ἀπὸ τὴν πλατεία τῆς ἐκκλησίας, δὲν ἔβλεπε

ὅμως τίποτε, γιὰτὶ ἦσαν μπροστὰ τὰ σπίτια καὶ βιαστικὸς πήρε τὸ δρόμο κατὰ κείμε. Ὅταν ἔφτασε, εἶδε τέτοια πράγματα, πού τὸν ἔκαμαν νὰ μαρμαρώσῃ... Παιδιά ντυμένα μὲ ὠραίες στολές, μὲ ἄσπρες γραβάτες, μὲ χρυσὰ στέμματα στὸ καπέλλο τους...ἔν! δυό! ὅλα μαζί σὲ μιά μακρὴ σειρά. Μπροστὰ τὴν σημαία καὶ τοὺς σαλπικτές καὶ τυμπανιστές, ἔμπαιναν τώρα στὴν πλατεία μὲ δίπλα τοὺς βαθμοφόρους καὶ τὸν Ἀρχηγό τους. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ ἦσαν ἐκεῖ καὶ μπροστὰ ὁ κύριος Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ τοὺς ἐπερίμεναν νὰ πλησιάσουν καὶ ὕστερα, ὅταν παρατάχτηκαν καὶ ὁ κύριος Πρόεδρος τοὺς εὐχέθηκε τὸ καλὸς ὦρισαν, τότε ὁ Ἀρχηγὸς τοὺς μὲ μιά φωνὴ ζωηρὴ καὶ ὕψος περήφανο καὶ καταδεχτικὸ ἄρχισε νὰ μιλᾷ τοὺς χωρικούς. Ὁ Κοκοβιὸς ἀφῆκε τὰ σύνεργα καὶ τὸ καλάθι καὶ σίμωσε ὅσο μπορούσε πιὸ πολὺ γιὰ νὰ ἀκούῃ καλλίτερα. Καὶ ἄκουγε πού μιλοῦσε γιὰ τὴν Νεολαία, γιὰ τοὺς φαλαγγίτες, γιὰ τὸν Ἀρχηγό, γιὰ τὸν Βασιλέα, γιὰ τὸν Κυβερνήτη, ἄκουσε ἀκόμη νὰ λήῃ πὼς ὅλα τὰ παιδιά πρέπει νὰ γραφτοῦν εἰς τὸ Σῶμα καὶ νὰ γίνουν φαλαγγίτες, γιὰτὶ μέσα στὶς φάλαγγες τὰ παιδιά γίνονται καλοὶ πατριῶτες, καλοὶ Ἕλληνες, φτιάχνουν γερὰ σώματα καὶ ἀποχτοῦν γενναῖα καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα....

Ὅλα τ' ἄκουσε ὁ Κοκοβιὸς καὶ ὅταν οἱ φαλαγγίτες ἔφυγαν νὰ πᾶνε στὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος, ὅπου θὰ τοὺς φιλοξενούσε τὸ χωριό, ὁ Κοκοβιὸς στηριγμένος στὴν ρίζα ἐνὸς δένδρου ἔβλεπε σὰν ἀφηρημένος καὶ δὲν μπορούσε ἀκόμη νὰ φύγῃ, ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ ἀπὸ τὸ νοῦ του, τὸ θέαμα πού ἔβλεπε πρὸ ὀλίγου. Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὴ ὥρα ἐγύρισε στὸ σπίτι τῆς θεῆς Κρουστάλλως ἀμίλητος καὶ σκεπτικός. Μέσα τοῦ ἔνοιωθε μιά ἀγνωστὴ ἀνησυχία καὶ εὑρίσκει πὼς ἕνα καινούργιο φῶς ἐφώτιζε τὸ μυαλό του. Ἐθυμότανε τὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ πὼς ἡ ὀργάνωσι φτιάχνει γερὰ σώματα, καὶ ἐφαντάστηκε πὼς ἐκεῖ μέσα θὰ ἔφτανε καὶ τὸ δικό του. Καὶ τὸ βράδυ ὅταν ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ στριφογύριζε στὸ κρεββάτι του καὶ συλλογιζότανε πὼς μπορούσε καὶ αὐτὸς νὰ γίνῃ φαλαγγίτης καὶ σιγὰ-σιγὰ ποῖος ξέρει; ἕνας βαθμοφόρος. Καὶ ὅταν ἀργὰ τὸν πῆρε ὁ ὕπνος ἔβλεπε πὼς ἦταν κι' αὐτὸς ντυμένος μὲ τὴν στολὴ καὶ πὼς ἐβάδιζε μαζί μὲ πολλὰ ἄλλα παιδιά σὲ μιά μακρινὴ φάλαγγα καὶ πρόσεχε νὰ περπατᾷ ζωηρὰ καὶ νὰ κινῇ τὰ χέρια του καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι καὶ καθὼς ἀγωνιζότανε νὰ παρακολουθῇ τοὺς ἄλλους μιά στιγμὴ γκρεμιστικὴ ἀπὸ τὸ κρεββάτι του καὶ ἐξυπνῆσε. Ἐγέλασε τότε μὰ ἔνοιωθε μέσα του μιά γαλήνη καὶ μιά εὐχαρίστησι τέτοια σὰν νῆταν ἄλλος ἄνθρωπος. Εὑρίσκει πὼς τὸ ψάρεμμα καὶ οἱ κοκοβιοὶ βρισκότανε πού μακρὰ καὶ ἕνα πρᾶγμα ἐκυριαρχοῦσε στὸ μυαλό του: νὰ γίνῃ φαλαγγίτης. Καὶ χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ καταλάβῃ πὼς εἶχε κιόλα παρμένη τὴν ἀπόφασι νὰ πάῃ στὴν πόλι καὶ νὰ καταταχθῇ.

Ἀχ! καὶ νὰ γυρίσῃ πίσω ντυμένος τὴν στολὴ! Νὰ δοῦν τί ἀξίζει ὁ περιφρονημένος Κοκοβιός.

Ἡ θειά Κρουστάλλω ἦταν τώρα ἀπασχολημένη, ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἀντιρρήσεις, νὰ κόβῃ ἕνα παλὸ φουστάνι της καὶ νὰ ἐτοιμάζῃ σύμφωνα μὲ τίς ὁδηγίες του μιά πρόχειρη στολὴ φαλαγγίτου. Καὶ ἕνα πρωὶ ὁ Κοκοβιὸς ντυμένος μὲ περίεργη ἐμφάνισι ἐξεκινοῦσε ἀπὸ τὸ χωριὸ τοῦ ἀφοῦ ἀποχαίρετσε τὴ θειά Κρουστάλλω πού ἦταν ὅλο γκρίνια γιὰτὶ δὲν μπορούσε νὰ νοιώσῃ τί ἤθελε νὰ κάμῃ ὁ Νιόνιος μὲ αὐτὲς τίς ἀποφάσεις του. Ἐτράβηξε γιὰ τὴν πόλι νὰ καταταγῇ φαλαγγίτης.

Εἶχε φτάσει κατὰ τὸ μεσημέρι στὴν πολιτεία καὶ ρωτώντας βρῆκε τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἡ εἰκόνα πού παρουσίαζε ἔκανε τὸ σκοπὸ τῶν γραφείων νὰ σκάσῃ στὰ γέλια. Ξυπόλητος μὲ ἕνα φαρδὶ καὶ κοντὸ πανταλόνι (γιὰτὶ δὲν ἔφτασε γιὰ μακρύτερο τὸ φουστάνι τῆς θεῆς Κρουστάλλως), ἕνα σακκάκι μὲ φαρδομάνικα, ἕνα κομμάτι ἄσπρο πανὶ σφιχτοδεμένο πάνω ἀπὸ τὸ γιᾶκὰ τοῦ σακκακιοῦ πού φαινότανε πὼς

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ποιὲς ἐργασίες πρέπει νὰ κάμῃ ὁ γεωργὸς κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον

Α'. ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

- 1) Ὁ γεωργὸς ἐξακολουθεῖ τὴ σπορὰ τῶν δημητριακῶν (σιτάρι, κριθάρι, βρώμη).
- 2) Τελειώνει τὸ μάζεμμα τῶν φύλλων τοῦ καπνοῦ.
- 3) Κάνει τὰ ὀργώματα γιὰ τὰ καπνοχώραφα τοῦ ἄλλου ἔτους.
- 4) Μαζεύει τοὺς ὄψιμους καρπούς.
- 5) Στὰ θερμὰ μέρη φυτεῖ ἀκόμη πατάτες. Ἐπίσης φυτεῖ μπιζέλι.
- 6) Σπέρνει βίκο ἢ σίκαλι.
- 7) » κριθὴ γιὰ σᾶν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

- 1) Ἐπιταχύνει τὴ σπορὰ τῶν πρώιμων σιταριῶν κλπ.
- 2) Σπέρνει κουκιά, βίκο, λούπινα, ἂν καὶ αὐτὰ μποροῦν νὰ σπαρθοῦν καὶ στὸ τέλος τοῦ χειμῶνα.
- 3) Νὰ μὴ σπέρνῃ μὲ βροχὴ καὶ μὲ βρεγμένο χῶμα καὶ νὰ φροντίξῃ οἱ σπόροι νὰ μὴ σκεπάζωνται περισσότερο ἀπὸ 4 δάκτυλα.
- 4) Σπέρνει στὰ πεταχτὰ τὰ χημικὰ λιπάσματα τὴν προηγούμενῃ ἡμέρᾳ τῆς σπορᾶς.
- 5) Χαράσσει, μετὰ τὴ σπορὰ, πολλὰ ἀνοιχτὰ αὐλάκια σύμφωνα μὲ τὴν κλίσι τοῦ ἐδάφους, σὲ χωράφια μάλιστα πού λιμνάζουν νερά.

Β'. ΣΤΗ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

- 1) Ἀνοίγει τοὺς λάκκους πού θὰ φυτέψῃ τὰ δένδρα τὴν ἀνοιξὶ καὶ τὸν χειμῶνα.
- 2) Ἀρχίζει νὰ φυτεύῃ ἀειθαλῆ δένδρα, τὰ ὁποῖα ποτεῖ νὰ βγαίνουν μὲ μπάλλα ἀπὸ τὸ φυτώριο.
- 3) Σκαλίζει τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ τὰ λιπαίνει μὲ τὰ κατάλληλα λιπάσματα.
- 4) Ἐνστροματώνει τοὺς σπόρους τῶν ὀπωροφόρων δένδρων (κεράσια, βερύκοκκα, μήλα, ἀχλάδια).
- 5) Συνεχίζει τὸ μάζεμμα τῶν ἐλῶν, ἀλλὰ ὄχι μὲ βροχερὸ καιρὸ καὶ ἂν δὲν προφτάνῃ νὰ τίς ἀλέσῃ ἀσθημερόν, τότε νὰ τίς ἀλατίσῃ στὴν ἀποθήκη νὰ μὴ σαπίσουν.

τὸν ἐπνιγε καὶ ἕνα σκοῦφο πού θύμιζε τὸ δίκωχο, στὸ ὁποῖον μπροστὰ ἦταν ραμμένο ἕνα κομμάτι κίτρινο χαρτί γιὰ στέμμα καὶ ἕνα ταγάρι στὸν ὄμο.

—Τί εἶσαι σύ; τὸν ρώτησε ὁ σκοπὸς πού δὲν μποροῦσε νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν κατάπληξι κι' ἀπὸ τὰ γέλια.

—Εἰμαι.... ὁ Κοκοβιὸς ὁ φαλαγγίτης. Καὶ θέλω νὰ μιλήσω στὸ Διοικητή. Ὁ σκοπὸς γελώντας μῆκε μιά στιγμὴ πρὸ γραφείου καὶ ὅταν βγῆκε τοῦ εἶπε νὰ περάσῃ μέσα.... Ὁ Διοικητὴς τὸν ὑπεδέχθη ὅλος χαρὰ:

—Μοῦ εἶπαν πὼς θέλεις νὰ μοῦ μιλήσῃς. Πὼς σὲ λένε; Ὁ Κοκοβιὸς ἐσήκωσε τὸ χέρι κάνοντας ἕνα εἶδος χαιρετισμοῦ καὶ πλησιάζοντας τὸ γραφεῖον τοῦ εἶπεν ἀφελέστατα:

—Εἰμαι ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιὸς καὶ ἦλθα κατὰ δῶθε νὰ γραφῶ καὶ ἐγὼ φαλαγγίτης γιὰτὶ ζήλεψα πού τοὺς εἶδα στὸ χωριό.

—Καὶ πού βρῆκες αὐτὰ τὰ ροῦχα; τὸν ρώτησε ὁ Διοικητὴς.

—Μοῦ τάρραψε ἡ θειά Κρουστάλλω, ἀλλὰ τὸ σχέδιο εἶναι δικό μου.

Ἀπὸ τίς ἐρωτήσεις ὁ Διοικητὴς πού, παράλληλα μὲ τὴν ὑπηρεσιακὴ ἱκανότητα, ἦταν ἕνας καλόβολος καὶ εὐγενικός ἄνθρωπος, ἔμαθε τὴν ζωὴν του, πὼς ἦταν ἕνα ὀρφανό, πτωχὸ καὶ περιφρονημένο παιδί. Στὴν ἀπόφασί του αὐτὴ ἔβλεπε ἕνα τόσο ἀγνὸ ἐνθουσιασμό πού τὸν συγκίνησε γι' αὐτὸ καὶ τοῦ εἶπε:

—Θὰ σε γράψω μὲ βέβαια εἰς τὸ σῶμα ἀφοῦ τόσο θέλεις, μὰ σὲ θέλω νὰ μένῃς ἐδῶ εἰς τὸ γραφεῖον, θὰ σοῦ ἀναθέσω κάποια ἐργασία καὶ φαντάζομαι νὰ τὴν καταφέρῃς.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

- 1) Ἐξακολουθεῖ τὸ ξελάκκωμα τῶν δένδρων καὶ τὰ λιπαίνει μὲ κοπριά καὶ λιπάσματα.
- 2) Καθαρίζει τὰ ὀπωροφόρα δένδρα βγάζοντας τὰ περιττὰ κλαδιά καὶ τίς παλιὰς φλούδες.
- 3) Σπέρνει στὶς ἀλῆες τοὺς σπόρους πού ἐνστροματώσε τὸν περασμένο μῆνα.
- 4) Φυτεῖ τὰ φυλλοδόλα δένδρα εὐθὺς ὡς πέρσουν τὰ φύλλα τους (κερασιές, ροδακινιές κ.λ.π.).
- 5) Καλλιεργεῖ τίς ἐλῆς καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα καὶ ἀνοίγει λάκκους γύρω στοὺς κορμούς.

ΣΤΗ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

- 1) Σπέρνει κουκιά, σπανάκι, κάρδαμο, ρόκα, ἄνιθο, ραπανάκια, παντζάρια, μπιζέλια.
- 2) Σκάβει καὶ λιπαίνει τίς ἀγκινάρες.
- 3) Φυτεῖ φράουλες καὶ σπαράγγι.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

- 1) Ἐξακολουθεῖ τίς ἐργασίες τοῦ περασμένου μῆνα.
- 2) Προετοιμάζει χῶρο γιὰ νὰ φυτέψῃ πρώιμα σκόρδα, κρομμύδια, ραδικία, πράσσα.
- 3) Μεταφυτεύει σέλινια καὶ ἀντίδια.
- 4) Παραχώνει σέλινια, ἀντίδια καὶ ἀγκινάρες.
- 5) Συνεχίζει τὰ σκαλίσματα καὶ τὰ λιπάσματα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΣ ΔΙΟΡΘΩΝΕΤΑΙ Ο ΜΟΥΣΤΟΣ

Ἄμα φουσκώσῃ ἡ σταφίδα, τὴν πιέζεις, τὴν στύβεις καὶ τὸν μούστον της προσθέτεις εἰς τὸν ἄλλον μούστον. Ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς τρόπους ὁ καλλίτερος εἶναι μὲ τὴν ζάχαριν.

Ἡ διόρθωσις τοῦ μούστου πρέπει νὰ γίνεται γενικῶς εἰς ὅλα τὰ ξηρὰ κρᾶσι, ρετσίνα καὶ ἀρεταίνωτα, μαῦρα ἢ ἄσπρα.

Μὲ τὰς διορθώσεις αὐτάς, ἂν πρόκειται νὰ κάμῃς ρετσίνα κρᾶσι βάσεις τὸ ρετσίνο εἰς ἀναλογίαν τῶν 3—4 ὀκάδων ἐπὶ 100 ὀκ. μούστου, ὅχι περισσότερο, διότι δὲν ἔχει κανένα πρακτικὸν σκοπὸν. Τὸ ρετσίνο ἡμιορεῖς νὰ τὸ βάλῃς εἰς τὸ θᾶρελι καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν μούστον.

Ἐκτύπησε τὸ κουδοῦνι καὶ εἶπεν εἰς τὸν κλητῆρα:

—Νὰ δάσετε μιά καλὴ καὶ καινούργια στολὴ στὸν Κοκοβιό, νὰ τοῦ μάθουν νὰ χαιρετᾷ καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ τὸ φαγητὸ καὶ γιὰ τὸν ὕπνο του. Αὔριο τὸ πρωὶ νὰ τὸν φέρῃς ἐξά. Τώρα πῆγαινε Κοκοβιέ καὶ αὔριο θὰ σοῦ ἀναθέσω ἐργασία.

—Μὰ θέλω νὰ γυρίσω στὸ χωριό, εἶπε ὁ Κοκοβιός. Ἡ θειά Κρουστάλλω θὰ μὲ ἀναζητήσῃ.

—Ἀ! Τώρα θὰ μείνῃς ἐδῶ, θὰ συνεννοηθῶ ἐγὼ μὲ τὴν θειά Κρουστάλλω.

Τὸ ἄλλο πρωὶ ὁ Κοκοβιὸς ντυμένος κανονικώτατα ἐμπῆκε καμαρώνοντας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ.

—Καὶ τώρα τί νέα Κοκοβιέ;

—Ὅλα καλά, τοῦ εἶπε, κύριε Διοικητά, μὰ θέλω μιά χάρι ἀκόμη! Πρέπει νὰ πάω εἰς τὸ χωριό. Ἀχ νὰ δοῦν αὐτοὶ πού μὲ πείραζαν καὶ μὲ περιέπαιζαν. Νὰ ἴδουν τί ἀξίζει ὁ Κοκοβιός....

—Ναί, θὰ πᾶς εἰπε γελώντας ὁ Διοικητὴς, ὅταν κάμωμεν καμμία ἐκδρομὴ κατὰ κείμε. Καὶ τώρα ἡ δουλειὰ πού θάχῃς ἐδῶ πέρα εἶναι νὰ κάβεις στὸ θυρωρεῖον κοντὰ τὸ δίδω μαζί. Θὰ βοηθᾷς καὶ στὶς ἐργασίες τὸν θυρῶ καὶ θὰ εἶσαι ἕνα καλὸ καὶ πειθαρχικὸ παιδί. Καὶ τὰ βραδία νὰ πηγαίνῃς καὶ λίγο στὸ ψάρεμμα. Ἐτσι θὰ μὰς φέρῃς καὶ κανένα κοκοβιό, πρόσθεσε γελώντας ὁ Διοικητὴς.

—Ἐνα μονάχα; ἂμ θὰ τὸ γεμίζω τὸ καλάθι.

Ἐτσι ὁ Κοκοβιὸς βρίσκεται τώρα εἰς τὸ θυρωρεῖον καὶ ἐκεῖ τὸν βρῆκε καί....

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΠΡΕΛΛΑ

Πράξεις και όχι λόγια

Νέο κορίτσι !

Μπήκες στη σειρά μιάς οργάνωσης, πού ή φωνή του 'Αρχηγού σε κάλεσε στις τάξεις της. Ήρτες σαν σ' ένα προσκύνημα, γιατί δεν θέλεις να μείνης παραμερισμένη, δεν θέλεις να μη βρεθής κάτω από τη σημαία που ξεδιπλώνεται πάνω από τη Νεολαία σαν σκεπή και σαν στοργή. Ήρτες γιατί ή συντροφικότητα και ή νέα αυτή αποστολή σου φάνηκε πιό πολύτιμη από τὰ παιχνίδια σου και τις φλυαρίες. Ήρτες γιατί ένιωσες πώς και ή δική σου ζωή τώρα θα γεμίση μ' ένα μεγάλο καθήκον, με μιάν ιερή υποχρέωση!

Νέο κορίτσι !

Πρέπει οργανικά να βλαστήσης με την ομάδα σου, φέρεις τὸ ἴδιο φόρεμα, τραβάς τὸν ἴδιο δρόμο, ἀκοῦς τὸ ἴδιο μάθημα, προετοιμάζεσαι με πολλὰ ἄλλα κορίτσια γιὰ ὅ,τι ἀπὸ σένα θὰ ζητήσῃ ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Κοινωνία ἀργότερα.

Ξέρεις πὼς ὅλα τὰ μεγάλα ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τὸν Μεγάλον 'Αρχηγὸ πὺ σε ἐκάλεσε.

Αὐτὸς ἐργάστηκε κι' ἀγωνίστηκε, φρόντισε καὶ πολέμησε γιὰ νὰ μποροῦμε ἐμεῖς νὰ κυτᾶμε τὸ Μέλλον μας με πιό μεγάλη ἐλπίδα. Αὐτὸς τράβηξε τὸ λαὸ μας ἀπὸ τὴν ταπείνωση καὶ τοῦ ἔδωσε πάλι Τιμὴ, Συνείδησι καὶ Ἐλευθερίαν! Τὸνομά του ἀντηχεῖ μέσα στὸ βῆμα τοῦ πειθαρχημένου λόχου πὺ περνᾷ, γράφεται στὰ ἐξυγιαντικὰ καὶ οἰκοδομητικὰ ἔργα, προφέρεται με ἀγαλλίασι ἀπ' τὸ στόμα τοῦ ἐργάτη, ἀναφέρεται ἀπ' τὸν καιροδαρμένο ἀγρότη, στέκει σὰν πρόχωμα στὰ σύνορα καὶ μᾶς φυλάγει τὴν εἰρήνη.

Νέο κορίτσι !

Ὁ 'Αρχηγὸς βρίσκεται παντοῦ καὶ ἡ θέλησι του μᾶς ἔφκιασε μιάν Ἑλλάδα με νέο πρόσωπο!

Ἡ ζωὴ του εἶναι ἐνέργεια καὶ πράξι καὶ τὸ «εὐχαριστῶ» μας δὲν τοῦ ἀξίζει μόνο με λόγια.

Ἡ ἀγάπη μας στὸν 'Αρχηγὸ δὲν πρέπει νὰ ἐξανεμίζεται σὲ λόγια μόνο φουσκαμένα καὶ σ' αἰσθήματα κενά. Σὰν μάθουμε τὴ ζωὴ του, σὰν γνωρίσουμε τὴ δρᾶσι του, σὰν δοῦμε τὸ δρόμο του, τότε θὰ καταλάβουμε πὼς εἶναι ὁ "Ἄνθρωπος τῆς πράξης κι' ὅχι τῶν λόγων. Πρέπει ἐμεῖς οἱ νέοι νὰ ἔχουμε πάντα τὴν εὐτυχισμένη συνείδησι, πὼς στεκόμαστε πολὺ κοντὰ στὸν 'Αρχηγὸ μας καὶ πὼς ἡ ψυχὴ του γεμίζει ἐνθουσιασμό καὶ τὸ μάτι του γυαλίζει ἀπὸ χαρὰ σὰν μᾶς βλέπει.

Νέο κορίτσι !

Ἡ ἀπόδειξι ὅμως τῆς εὐχαριστίας μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ πράξι μας!

Αὕτῃ ἡ συνείδησι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μᾶς βαραίνει ὡς φορτίο ἢ ὡς ἀνάγκη. Πρέπει τὸν ναντίον νὰ αἰσθανώμαστε πὼς κάθε μας χαρὰ σήμερα παίρνει νέα ἔννοια καὶ πὼς ἀπὸ τὴν συντροφικότητα, τὴν ἀλληλεγγύη ἀπορρέει ἡ Δύναμι γιὰ τὴ ζωὴ μας.

Κι' ὅμως πάνω ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὴ σοβαρότητα, ἀπὸ τὴ δουλειὰ καὶ τὸ παιχνίδι στέκει ἡ βεβαιότητα ὅτι μιὰ φορά ὡς τολμηροὶ ἄνθρωποι θὰ κάνουμε τὸ καθήκον μας καὶ θὰ φέρουμε σὰν κληρονομία ἱερή, σὰν θεία προσφορά τοῦ ἔργου τοῦ 'Αρχηγοῦ στὰ χέρια μας με σεβασμὸ γιὰ νὰ τὸ καταθέσουμε μέσα στὴ ζωὴ τῶν κατοπινῶν μας γενεῶν!

Νέο κορίτσι !

Οἱ μέρες σου εἶναι μέρες μοναδικές, ἱστορικές! Οὔτε ἡ μάμμη σου, οὔτε ἡ μητέρα σου εἶδε νέο κορίτσι τέτοιες μέρες. Ήταν κλεισμένη στὸ σπίτι χωρὶς νὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ τῆς ἀναλύσῃ καὶ νὰ τῆς κάνῃ γνωστὴ τὴ μεγάλη τῆς ἀποστολή.

Ἡ χαρὰ τῆς ἦταν μικρή, ἡ ἀγαλλίασί τῆς δὲν ἔφτανε ὡς τὸν οὐρανὸ. Κανεὶς δὲν τῆς εἶχε δώσει τὴ μεγάλη τιμὴ, πὺ σε σένα δίνει σήμερα ὁ 'Αρχηγός. Κανεὶς δὲν τὴν τίναξε ἀπὸ τὴ μοῦχλα τῶν συλλογισμῶν τῆς, κανεὶς δὲν τῆς εἶπε:

«Νέο κορίτσι, θὰ ἐργαστῇς καὶ σὺ γιὰ τὴν ἀναδημιουργία ἐνὸς "Ἐθνους!»

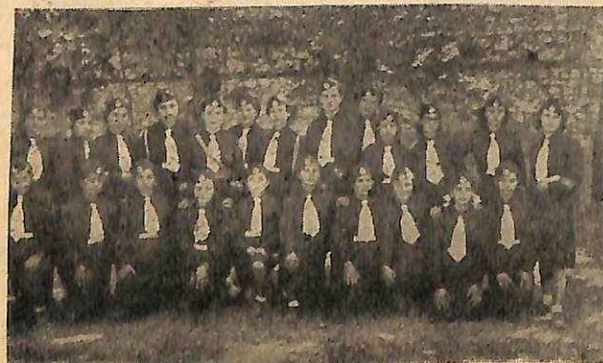
Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς σπαρτιατικῆς ἐποχῆς — πᾶνε τώρα 3.000 χρόνια — μόνο τώρα ξετινάχτηκε ἡ ψυχὴ τῆς κόρης γιὰ τέτοια πετάγματα.

Δὲν μπορεῖς νὰ γίνῃς τόξο, πὺ φέρει τὸ μεγάλο γεφύρι, δὲν μπορεῖς νὰ ἔχῃς ὡς τέκνα τοὺς Γράκχους, ὅταν δὲν ἀτσάλωσῃς τὸ κορμί σου, ὅταν δὲν ἀνοίξῃς τὴν ψυχὴ σου στὶς μεγάλες ἀξίες τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς, ὅταν τέλος δὲν καταλάβῃς τὸν προορισμὸ σου ὡς νέα κόρη, ὡς γυναῖκα, ὡς μητέρα.

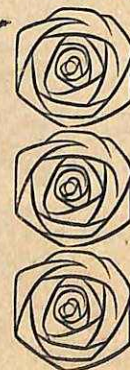
Τώρα σε κάλεσε ὁ 'Αρχηγός σου καὶ σοῦ ἀναθέτει ἕνα μεγάλο καθήκον καὶ σοῦ κάνει μιὰ μεγάλη τιμὴ.

Νέο κορίτσι, δεῖξε πὼς μπορεῖς νὰ ἔχῃς εὐθύνη γιὰ καθήκοντα, δεῖξε πὼς χάρηκες γιὰ τὴν Τιμὴ. Δεῖξε το με τὰ ἔργα, με τὴν πράξί σου! Σ' αὐτὰ ἄς φανῇ ἡ μεγάλη σου ἀγάπη πρὸς τὸν μεγάλο 'Αρχηγό!

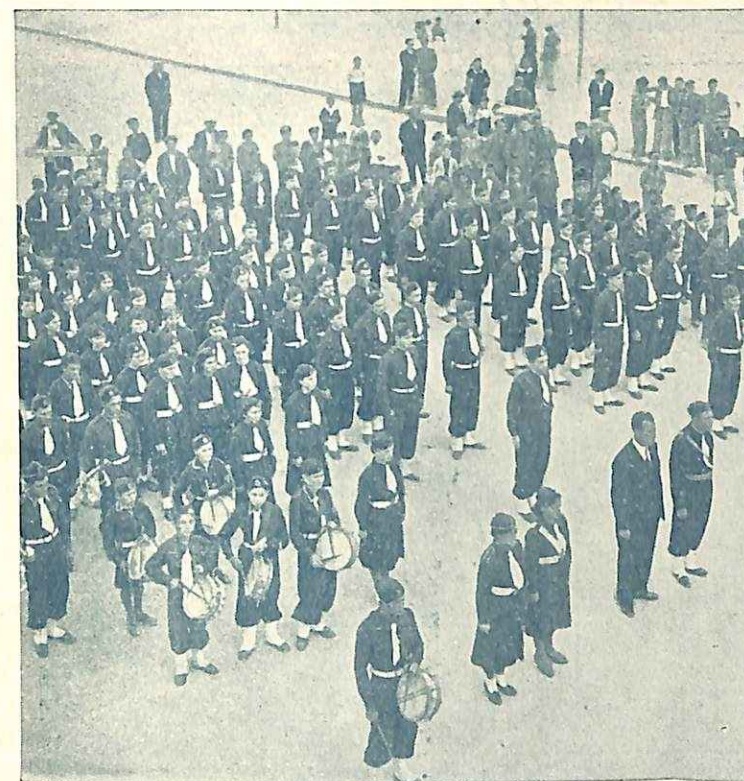
Σ. ΚΑΡ.

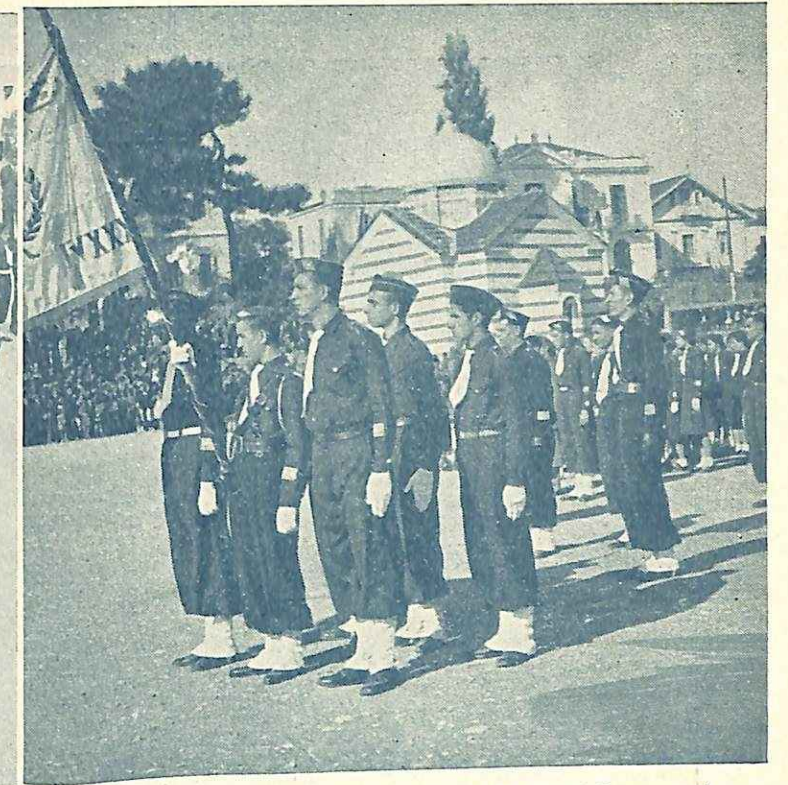
Φαλαγγίτισσαι Τρικάλων.

Τμήμα Ε. Ο. Ν. θηλέων Κομοτινής.

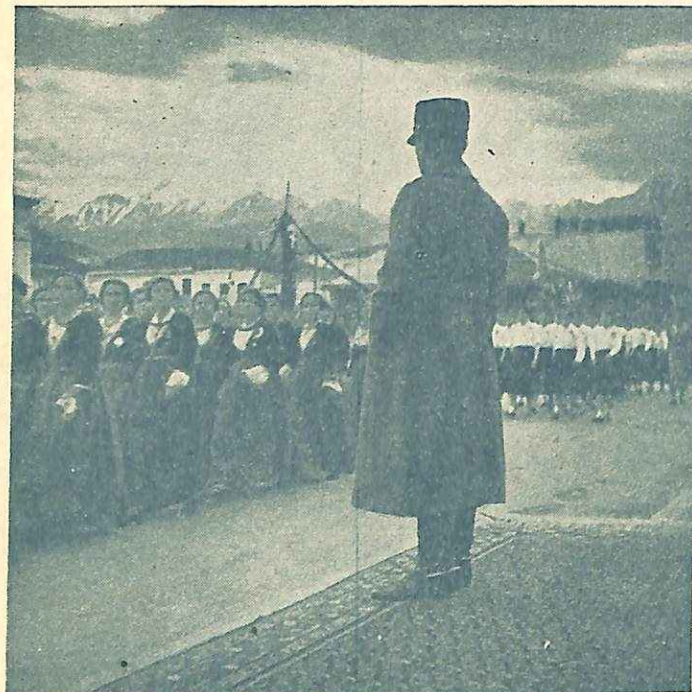
Τμήματα φαλαγγιτών καὶ φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Κορίνθου ἐν παρελάσει

Παρέλασις φαλαγγιτῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Μυτιλήνης κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου

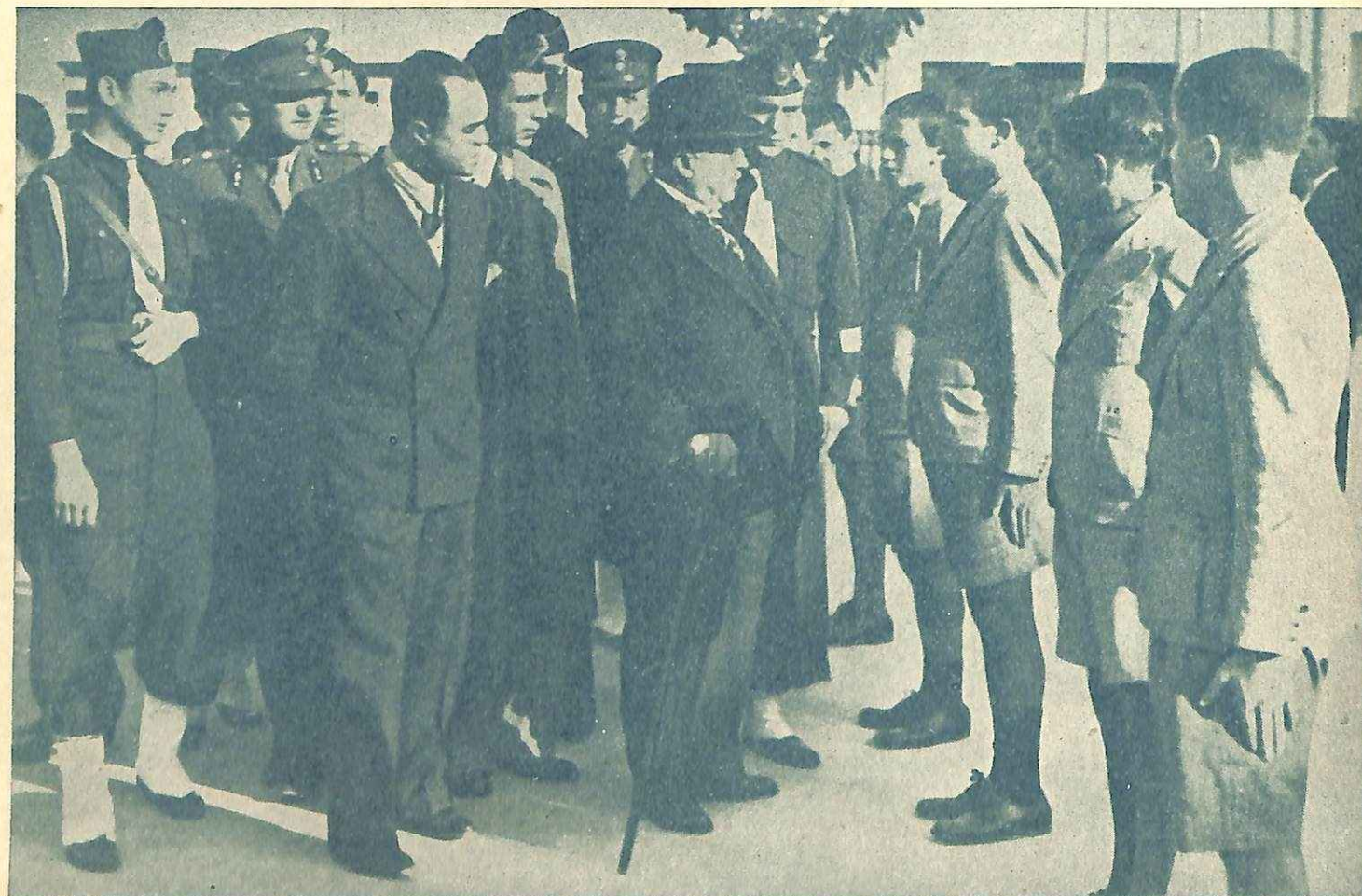
Τμήμα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀγίου Γεωργίου — Βόλου

Από τις πρόσφατες περιοδείες της Α. Μ. του Βασιλέως

Από την επίσκεψιν του Ἀρχηγού εις τὸ «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ»

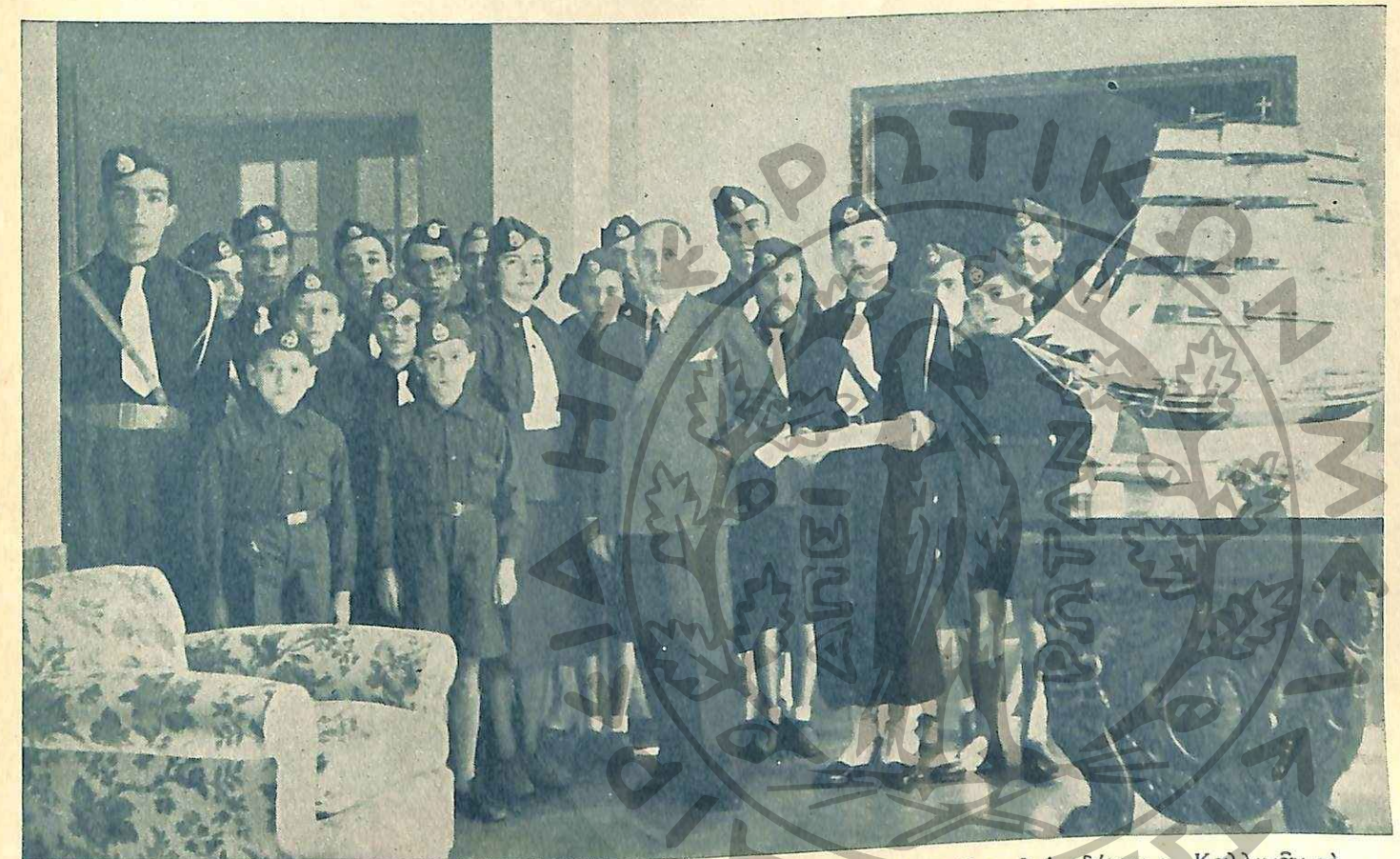
Ὁ Ἀρχηγὸς ἐπιθεωρῶν τὸν τομέα Παικράτιου τῆς Ε. Ο. Ν.

Μία χαρακτηριστικὴ σκηνὴ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου εις τὸ «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ»

Ἡ Διοικήτρια θηλέων Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐπιθεωροῦσα ὁμάδα φαλαγγιτισσῶν

Ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. προσφέρουσα εἰς τὸν Αὐτάρχη τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου κ. Καλλιγᾶν τὸ πρὸς τὴν νεογέννητον Πριγκήπισσαν δῶρον τῆς Ε. Ο. Ν., μικρὰν στολὴν σκαπανίσσης

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΓΕΡΑ

“Οχι μόνο στην Ελλάδα, παρά σ’ ολόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο εξακριβώνονται μεγάλες βλάβες τῶν δοντιῶν. Ἰδιαιτέρως κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετηρίδες, ἀπεδείχθη μὲ στατιστικὴς ὅτι ἡ υγεία τοῦ ἀνθρώπου στόματος καὶ τῶν δοντιῶν δὲν καλλιτερεύει, παρά ὅτι τὰ δόντια βαδίζουν σιγά-σιγά πρὸς τὴν καταστροφή των.

Ἡ τρίτη μεγάλη ομάδα τῶν ἀσθενειῶν τῶν δοντιῶν εἶναι ἡ μετατόπισις τῶν δοντιῶν ἢ ὁ ἀκρωτηριασμός τῶν σιαγόνων. Τὰ δόντια δὲν στέκουν ὅπως πρέπει στὴ σειρά, δὲν προσαρμόζονται στὸ δάγκωμα καλὰ τῶνα πάνω στ’ ἄλλο, παρά εἶναι ἀκανόνιστα ριχμένα στὸ κοῖλο τοῦ στόματος.

Συμβαίνει συχνὰ μερικά δόντια νὰ βγαίνουν πλευρικά ἀπὸ τὴ σιαγόνα, πού κατὰ τὸ δάγκωμα σχηματίζεται μεταξὺ τῶν κοπτήρων μιὰ τρύπα καὶ νῦναι ὀλόκληρη ἢ ἀπάνω ἢ κάτω σιαγόνα πολὺ μικρὴ, πολὺ μεγάλη ἢ ἀλλιῶς παραμορφωμένη.

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Τὸ σάπισμα ἀρχίζει πάνω κάτω μὲ τὸ δεύτερο ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐνῶ στὸ τρίτο ἔτος ἀποτελεῖ 23%, στὸ ἕκτο ἔτος φτάνει 77 τοῖς ἑκατόν.

Μόλις τὰ δόντια τοῦ γάλακτος ἀντικατασταθοῦν μὲ τὰ διαρκή, ἀρχίζει τὸ ἔργο τῆς καταστροφῆς. Μάλιστα, τὰ δόντια εἶναι κάποτε σάπια πρὶν ἀρχίσῃ τὸ παρὰ νὰ μασᾷ.

Κάποτε νέοι τῶν 13—18 ἐτῶν ἔχουν ἤδη τόσο καταστραμμένα δόντια, πού μόνο τεχνητὲς μάσκες θὰ μποροῦσαν νὰ τοὺς βοηθήσουν, ἀκόμα τὸ ξεκούνημα καὶ ἡ παροδοντίτις ἀρχίζουν τὸ καταστρεπτικὸ τους ἔργο στὸ νεανικὸ στόμα.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Πόσο κακὸ κάνουν οἱ ἀρρώστειες αὐτὲς καὶ στὸ στρατὸ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ στατιστικὲς ἄλλων χωρῶν. Στὴ Γερμανία π. χ. δύο σώματα στρατοῦ ἀναγνωρίζονται ὡς ἀνίκανα ἀπὸ ἀρρώστειες δοντιῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1914 ἔλειπαν δύο σώματα στρατοῦ ἀπὸ τὸ Μάρνη, παρ’ ὅλη τὴ φωνὴ κινδύνου πού ἐξέδωσε τότε ὁ Λούντεντορφ! Δὲν

Ἐνῶ οἱ γονιοὶ μας καὶ οἱ πρόγονοί μας συχνὰ χαίρονταν τὰ γερά τους δόντια καὶ ὄχι σπάνια κατέβαιναν στὸν τάφο μὲ ὅλα τους τὰ δόντια γερά, ἀρχίζουν σήμερὰ οἱ παιδικὲς κιόλας σιαγόνες νὰ δείχνουν βλάβες. “Οχι μόνο τὰ ἀργότερα δόντια ἀρρωσταίνουν, ἀλλὰ καὶ τὰ λεγόμενα «δόντια τοῦ γάλακτος» τῶν μικρῶν παιδιῶν στατιστικῶς ὅλο καὶ καταρρέουν.

ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Τὰ δόντια τοῦ ἀνθρώπου μποροῦν νὰ πάθουν πολλὲς καὶ διάφορες ἀρρώστειες. Πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ σάπισμα. “Ὅπως φανερώνει τὸ νομα, πρόκειται ἐδῶ γιὰ μιὰ καταστροφή τῶν ἰσθμῶν τῶν δοντιῶν ἀπὸ σάπια. Ἡ ἀρρώστεια ἀρχίζει μὲ τὸν σχηματισμὸ μιᾶς τρύπας στοῦς πῶς σκληροῦς ἰσθμοῦς, στὸ σμάλτο καὶ ἐξαπλώνεται ἀπὸ δὴ σ’ ολόκληρο τὸ δόντι. Ἡ τρύπα μεγαλώνει, βαθαίνει ἀπὸ μέρη σὲ μέρη καὶ μιὰ μέρα φτάνει μάλιστα στὸ μεσοῦλι ἢ στὸ νεῦρο τοῦ δοντιοῦ. Φλογώνει τὸ νεῦρο καὶ ἡ συνέπεια εἶναι ὁ γνωστὸς τρομερὸς δοντόπονος.

Ὡς δεύτερη, συχνὴ ἀρρώστεια, εἶναι τὸ πρόωρο ξεκούνημα πού λέγεται ἐπιστημονικὰ παροδοντίτις. Ἐδῶ δὲν εἶναι τόσο αὐτὸ καθ’ ἑαυτὸ τὸ δόντι ἀρρωστο, παρά συχνὰ τελειῶς γερά δόντια χάνουν τὴν στερεότητά των πάνω στὶς σιαγόνες καὶ πέφτουν. Τὰ οὖλα εἶναι πολλὲς φορὲς φλογισμένα, ματώνουν εὐκόλα καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐμψώνουν. Ἐδῶ ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν πὺς τὰ δόντια μακραίνουν. Ἐνῶ πρὶν τὸ ξεκούνημα τῶν δοντιῶν παρουσιάζονταν ὡς ἐνδείξεις γήρατος, σήμερὰ παρουσιάζεται σὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες στὰ καλύτερά τους χρόνια. Μάλιστα καὶ ἡ νεότητά μας ἀρχίζει σήμερὰ νὰ πάσχει ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὐτή.

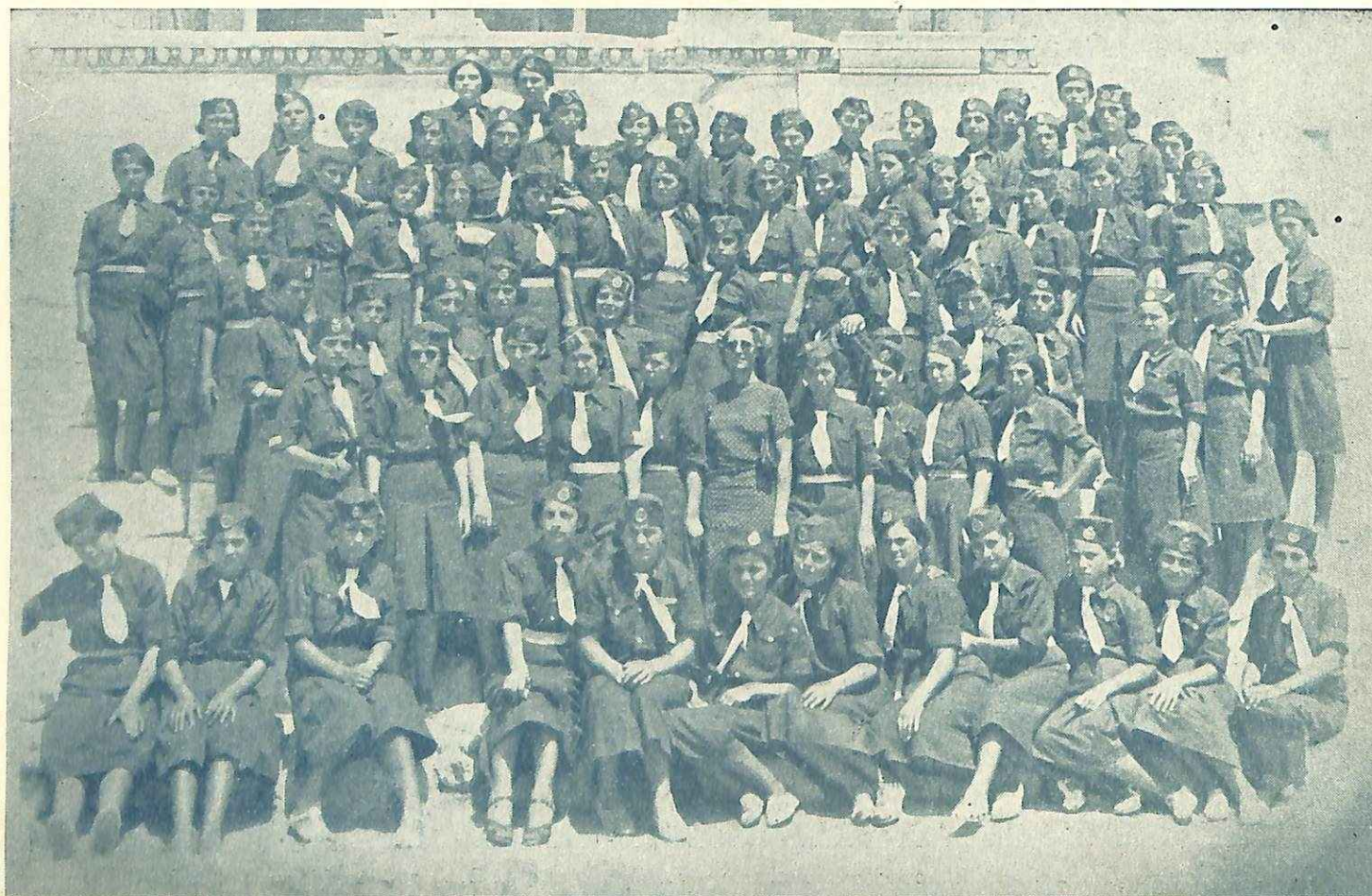

μποροῦσε νὰ γίνῃ τίποτε. Τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεία ἐξοδεύουν γιὰ δόντια τὸ χρόνο 100 ἑκατομμύρια μάρκα, δηλ. 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ συνέπειες τῶν ἀσθενειῶν τῶν δοντιῶν εἶναι πολλές. Ἰδιαιτέρως στὸ πεπτικὸ σύστημα (στομαχικὰ καὶ ἐντερικὰ), μὲ τὰς βαθεῖας των συνεπειάς.

Φαλαγγίται τῆς πόλεως Σουφλίου

Αἱ φαλαγγίτισσαι τῆς Ἐ. Ο. Ν. Κυκλῆς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου

Είναι εξηκρισμένο ότι μια μόλυνση ριζών μπορεί να δηλητηριάσει ολόκληρο το ανθρώπινο σώμα. Καρδιακά νοσήματα, ασθένειες αρτηριών, νεφρών, δέρματος, οφθαλμών, κλειδώσεων και δεξής ρευματισμός είναι οι συνέπειες.

Ακριβώς ο ρευματισμός παρουσιάζεται στις πιο πολλές περιπτώσεις από φλογισμένες ρίζες. Είναι, μπορεί να πη κανείς, «ή λαϊκή αρρώστεια πρώτης τάξεως».

Τι βλάβες και τι έξοδα μπορούν να προέλθουν από τις μικρές αιτίες αυτές των οδόντων στο λαϊκό σώμα και στη λαϊκή περιουσία, είναι αλογάριαστα.

ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Η οδοντιατρική επιστήμη προσπαθεί πρό πολλού να απαντήσει στο ερώτημα: ποιά είναι η αιτία της ασθένειας; Με την βοήθεια δυσκόλων και μακρών έρευνων πλησιάζει προς την λύση του προβλήματος. Ξέρει τώρα ότι για την καταστροφή των οδόντων του σημερινού ανθρώπου πολλές αιτίες υπάρχουν, που προέρχονται από τη σημερινή, συχνά αβύσκη, στάση ζωής. Έξακριβώθηκε, πώς πριν από 4.000 χρόνια η ανθρωπότητα είχε γερά δόντια ως το θάνατο.

Στις άνασκαφές απεδείχθη πάνω σε κρανία των τότε ανθρώπων ότι ούτε το ξεκούνημα, ούτε το σάπισμα των οδόντων είχε παρουσιασθεί. Εκτός τούτου τα δόντια έστεκαν ίσια και ωραία στις σιαγόνες.

Κι' όμως τα δόντια έδειχναν πώς είχανε πολύ γερά μασήσει. Έτσι έφτασε η επιστήμη σε μια αιτία, για την οποία οι αρχαίοι εκείνοι είχαν γερά δόντια. Οι άνθρωποι της εποχής εκείνης μεταχειρίζονταν τότε τα δόντια τους για ό,τι τους τάδωσαν ή φύσι, δηλ. για το μάσημα, για το καλό, δυνατό μάσημα! Γι' αυτό φαίνονται και τα ίχνη του μασήματος αυτού.

Σήμερα αποδείχθηκε επιστημονικά, ότι δόντια που μασούν δυνατά ποτέ δεν σαπίζουν, τουναντίον δόντια που δεν μασούν δυνατά, σαπίζουν πολύ γρήγορα!

Ο σημερινός άνθρωπος του πολιτισμού δεν χρειάζεται πια τα δόντια του για δυνατό μάσημα. Σχεδόν όλα στην τροφή του είναι μαλακά. Το ψωμί, τα λαχανικά, οι πατάτες, τα ζυμαρικά, το κρέας... είναι έτσι παρασκευασμένα, που δεν χρειάζομαστε πια την εργασία του μασήματος. Έπειτα προστίθεται και η κακή συνήθεια του να πίνουμε κατά την διάρκεια του φαγητού, διά του οποίου προστατεύεται και αναπτύσσεται το καταθρόχθισμα.

Ένας μεγάλος γιατρός συνέστησε στις μητέρες: «Τα παιδιά μας δεν πρέπει να έχουν να τρώνε, παρά να έχουν να δαγκώνουν, να μασούν». Η άπαίτηση για γερό μάσημα και σκληρή τροφή πρέπει να γίνει σύμβολο πρό πάντων για τα παιδιά.

Η φύσι εκδικείται πάντα, όταν ο άνθρωπος παραμελή τούς νόμους της. «Ο,τι έχει κύρος έδω είναι το έξης: «Μόνο δυνατή κίνησι δημιουργεί γερά όργανα!» Όπως ένα σπασμένο χέρι που μένει ακίνητο μέσα στο γύψο αδυνατίζει τόσο, που δεν μπορεί να κινηθεί, όπως ένα αμεταχείριστο αλέτρι σκουριάζει, ενώ κείνο που άροτριά είναι γυαλιστερό σαν καθρέφτης, έτσι γίνεται και με τα δόντια μας.

Σ' ένα τελευταίο οδοντιατρικό παγκόσμιο συνέδριο, που έγινε στο Ντύσσελντορφ, απεδείχθη, ότι το σκληρό μαύρο κριθαρένιο ψωμί έπιδρα πολύ πάνω στην υγεία των οδόντων. Σε μερικά «σπίτια του παιδιού» έδωσαν έπι τρία έτη διαρκώς σ' ένα τμήμα των παιδιών το σκληρό αυτό ψωμί, ενώ τα άλλα έτρωγαν όπως συνήθως. Στερνά από τρία έτη απεδείχθη, ότι τα παιδιά που έτρωγαν το σκληρό ψωμί, είχανε πολύ πιο γερά δόντια από τα άλλα.

Ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο τα δόντια των πρό 4000 έτών ανθρώπων ήταν τέλεια και γερά, είναι το ότι τότε κάτοικοι της γης δεν γνώριζαν τη χύτρα. Έτρωγαν την τροφή τους, όπως την παρέιχε η μητέρα φύσι.

Μά, θα σκεφτεί κανείς, τι έχει να κάνει η χύτρα με τα γερά δόντια;

Απλούστατα!

Στα φρούτα, στους καρπούς, στα λαχανικά, στις

ρίζες βρίσκονται μερικές ουσίες, που χρειάζεται το ανθρώπινο σώμα και πρό παντός τα δόντια. Πρό παντός τα μεταλλικά άλατα, ως το πολύτιμον ασθένειον και οι βιταμίνες. Έπειδή όμως με την θερμότητα κατά το βράσιμο καταστρέφονται μέσα στο νερό, δέχεται το σώμα μας αδύνατη τροφή, χωρίς αυτές τις πολύτιμες ουσίες. Γι' αυτό η μηχανή του σώματος δεν έχει δύναμη. Το νεανικό σώμα και τα νεανικά δόντια δεν μπορούν να ανυψούν έτσι — πράγμα, που φέρνει αρρώστιες διάφορες.

ΧΡΥΣΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

1.— Κάθε άνθρωπος, πρό παντός κάθε παιδί, πρέπει να τρώη κάθε μέρα φρέσκα άβραστα λαχανικά και φρούτα άβραστα. Υπάρχουν τόσο ωραίες άβραστες σαλάτες! Τα γογγύλια τα κίτρινα είναι φτηνά, που κάθε μητέρα μπορεί να τ' αγοράση. Είδα πολλά παιδιά στη Γερμανία να βαστούν, να γλύφουν και να δαγκάνουν ένα τέτοιο καρότο. Μήπως τα ζαχαρωτά δεν κοστίζουν περισσότερο; Δεν είναι, φυσικά, ανάγκη ολόκληρη η τροφή να αποτελится από άβραστο ύλικό.

2.— Ποτέ ζεστό ψωμί, ποτέ μαλακό ψωμί! Μπαγιάτικο ψωμί σταρένιο ή κριθαρένιο σε χοντρές φέτες είναι το καλύτερο!

3.— Να μασάτε συστηματικά, ριζικά! Να μην πίνετε σαν τρώτε, δηλ. να μη ξεπλένετε το φαγητό με νερό!

4.— Πρωί και βράδυ να καθαρίζετε τα δόντια σας και να πλένετε το στόμα σας. Κάθε παιδί πρέπει να έχει βούρτσά.

5.— Σε κάθε μισό χρόνο πρέπει να εξετάζετε στο γιατρό τα δόντια σας. Με τον τρόπο αυτό μπορεί να γιατρευτούν διάφορες υπάρχουσες βλάβες και άλλες μέλλουσες να προληφθούν.

Το νέο στοργικό Κράτος με τους σχολικούς Ιατρούς για τη μαθητώσα νεολαία, με τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις για τον εργαζόμενον άνθρωπο, άρχισε να φροντίζει και για τις μικρές αυτές αιτίες κατά το φαινόμενο, που ουσιαστικά όμως φέρνουν μεγάλα αποτελέσματα.

Σ. Κ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Κάτω απ' τον ήλιο, που γεννήθηκες,
τόν ήλιο τόν έλληνικό
Τη λάμψη των Θεών σου εντύθηκες
σε περιβάλλο μαγικό.

Τα ψυχικά φτεράκια σου άπλωσες
στον έβδομο τόν ουρανό
Και την καρδιά πορφύρα ξάπλωσες
πάνω απ' το πράσινο βουνό.

Στη χώρα πέρα ως πέρα χύθηκες
σαν ρέμα άβάσταχτο, τρανό
Με τούς αйтους ψηλά μετρήθηκες
στο θόλο τόν εαρινό.

Ανίκητη είναι τώρα μέσ' στα στήθια σου
ή θεία λαχτάρα σου ή γλυκειά
Τά δώρα να σκορπής τ' άγια και πλήθια σου
για του Λαού σου τη χαρά.

Και να τόν πās εκεί στα δοξασμένα του
λημέρια τα παλιά
Τών θείων ναών τα τόξα τα σπασμένα του
να στήσης σύ ξανά.

Σ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Το καίκι έτοιμαζόταν τότε να γυρίσει στον όρμο της Σωτηρίας και κεί έσκόπευαν να φιλοξενησουν τον ύποπλοiarχο Λίττλστον, ο κ. και η κ. Ζερμάττ. Αυτός όμως ήθελε να τους κρατήσει και το βράδυ. Και αυτοί δεν άρνήθηκαν. Έστησαν λοιπόν στ' άκρογιαλί τρεις σκηνές, μια για τόν κ. και την κ. Ζερμάττ, μια για τα παιδιά και μια για την Τζέννυ.

Εκεί τότε η οικογένεια Ζερμάττ βρήκε την ευκαιρία να διηγηθεί την ιστορία της από την ημέρα που βγήκαν στην Νέα Έλβετία. Όλοι την άκουσαν βέβαια με ενδιαφέρον και εξέφασαν την έπιθυμία να έπισκεφθούν ά κτίρια της μικρής τους άποικίας, τις φυτείες και τις άλλες εγκαταστάσεις καθώς και τις κατοικίες του Φελτσενχάιμ και Φαλκενχόρστ.

Ύστερα από ένα λαμπρό γεύμα που δόθηκε στο κατάστρωμα του «Ξιφία» άποχαίρετησαν τόν ύποπλοiarχο και πήγαν να κοιμηθούν στις σκηνές τους, που τις είχαν στήσει στ' άκρογιαλί.

Σάν έμειναν μόνοι ο κ. Ζερμάττ έθεώρησε καθήκον του να πη στην γυναίκα του :

— Νά λοιπόν, αγαπητή Μπέτση, που μάς παρουσιάζεται ευκαιρία να γυρίσουμε στην Εύρώπη να ξαναϊδοίμε τούς πατριώτες και τούς φίλους μας. Η Νέα Έλβετία πια έγινε γνωστή. Δεν θ' άργήσουν κι' άλλα πλοία να την έπισκεφθούν.

— Τι θέλεις να πής; έιπεν η κ. Ζερμάττ.

— Θέλω να ξέρω αν πρέπει να άποφασίσουμε να έπωφεληθούμε της ευκαιρίας.

— Αυτό συλλογίζουμαι κι'εγώ τώρα και κάμποσες μέρες και άκουσε τι λέγω. Έμεις πια έχουμε φθάσει σε μια ηλικία, που ο άνθρωπος θέλει την ήσυχία του. Μπορούμε τώρα έμεις να ύποστούμε τούς κόπους ενός τόσο μεγάλου ταξιδιού;

— Σε συγχάιρω, αγαπητή Μπέτση, φώναζε ο κ. Ζερμάττ. Α! βέβαια με καταλαβαίνεις τέλεια. Θάτανε άχαρυσία προς τη θεία πρόνοια να αφήσουμε την Νέα Έλβετία μας. Για μάς βέβαια έτσι είναι, μια τα παιδιά μας, τι θα πούν τα παιδιά μας;

Η κ. Ζερμάττ στάθηκε λίγο σκεπτική.

Έπειτα έιπε :

— Τα παιδιά μας... βέβαια, αν αυτά έπιμένουν να γυρίσουν στην πατρίδα τους, το έννοώ... Είναι παιδιά, έχουν μέλλον... Όσο μεγάλη λύπη κι' αν θα μάς προξενήσει ο χωρισμός τους πρέπει να τ' αφήσουμε έλεύθερα.

— Έχεις δίκην, Μπέτση, συμφωνώ έντελώς.

— Ας έπιβιβασθούν λοιπόν οι γιοί μας στον «Ξιφία». Θα φύγουν, μά θα ξαναγυρίσουν...

— Έπειτα, πρέπει να συλλογισθούμε και την Τζέννυ, έιπε ο κ. Ζερμάττ. Ας μην ξεχνούμε πώς ο πατέρας της, ο συνταγματάρχης Μόντροζ, έγύρισε πια στην Άγγλία και δυο χρόνια, δυο δλάκαιρα τώρα χρόνια, την κλαίει για πεθαμένη... Είναι πολύ φυσικό να θέλη να ξαναϊδή τόν πατέρα της...

— Και πάλι με μεγάλη μας λύπη θα ιδούμε να φύγη εκείνη που την κάναμε κόρη μας, άποκρίθηκε η Μπέτση. Κι' ο καύμενος ο Φρίτς, που την αγαπά τόσο πολύ... Άν κι' εκείνη δεν τόν αγαπά λιγώτερο... Άλλά, δεν είναι στην έξουσία μας η Τζέννυ και δεν μπορούμε να την κάμουμε όπως θέλουμε, τη στιγμή που έχει πατέρα... Ας πη να τόν ιδή, κι' άργότερα... άς γίνη ό,τι είναι γραπτό.

Ο κύριος κι' η κυρία Ζερμάττ μίλησαν έτσι για όλ' αυτά τα πράγματα. Ένοούσαν πολύ καλά τις συνέπειες που θα είχε η άλλαγή που έγινε στην κατάστασή τους με τόν έρχομό του «Ξιφία». Κι' ο ύπνος άργησε πολύ να τούς κλείση, εκείνη τη νύκτα, τα μάτια.

Τ' άλλο πρωί, άφου βγήκε από τόν όρμο και πέρασε το Άνατολικό άκρωτήρι, το καίκι μπήκε στον όρμο της Σωτηρίας κι' έβγαλε στο στόμιο του ρέματος των Τσακαλιών τόν ύποπλοiarχο Λίττλστον, δυο άξιωματικούς του, την οικογένεια Ουόλστον.

Οι Άγγλοι έδοκίμασαν την ίδια έκπληξη και τόν ίδιο θαυμασμό που είχε δοκιμάσει κι' η Τζέννυ Μόντροζ, όταν έφθασε πρώτη φορά στο Φελτσενχάιμ. Ο κ. Ζερμάττ ύποδέχθηκε τούς ξένους του στη χειμωνιάτικη κατοικία, κι' έσκόπευε να τούς πη κατόπι να ιδούν τόν πύργο του Φαλκενχόρστ, την βίλλα Πρόσπεκτ Χίλλ, τα κτήματα του Βάλντεγκ και του Τσούκερτοπ, καθώς και το μοναστήρι του Έμπερφουρτ.

Ο ύποπλοiarχος Λίττλστον κι' οι άξιωματικοί του δεν μπορούσαν παρά να θαυμάσουν την ευημερία της μικρής έκείνης άποικίας, που την είχε δημιουργήσει το θάρρος, η ευφυία, η όμοιοια κι' η άφοσίωσι μιας οικογενείας ναυαγών, στο διάστημα των έντεκα χρόνων που ζούσε μονάχη σ' εκείνο το νησί. Και στο τέλος του γεύματος, που τούς δόθηκε στη μεγάλη σάλα του Φελτσενχάιμ, σήκωσαν τα ποτήρια για τιμή των άποίκων της Νέας Έλβετίας.

Την ημέρα εκείνη, ο κ. Ουόλστον, η γυναίκα του κι' οι δυο του κόρες έλαβον την ευκαιρία να συνδεθούν στενότερα με τόν κύριο και την κυρία Ζερμάττ. Γι' αυτό δεν πρέπει να άπορήση κανείς αν το ίδιο βράδυ, πριν

χωρισθούν, ο κύριος Ουόλστον, που η κατάστασι της υγείας του άπαιτούσε να μείνη στην ξηρά λίγες έβδομάδες, έλαβε το λόγο και έιπε:

— Κύριε Ζερμάττ, μπορώ να σάς μιλήσω με όλη την έμπιστοσύνη και την ειλικρίνεια;

— Βεβαίωτατα!

— Η ζωή που ζήτε σ' αυτό το νησί, δεν μπορούσε παρά να μου άρέσει. Μου φαίνεται πως αισθάνομαι κιόλα τόν έαυτό μου καλύτερα στην ωραία αυτή φύσι και θά ήμουν πολύ ευτυχής αν μπορούσα να ζήσω σε καμιά γωνιά του παραδείσου σας... Ναι, ναι, θά το έπιθυμούσα πολύ, φθάνει να δίνετε τη συγκατάθεσι σας.

— Και άμφιβάλλετε γι' αυτό; άποκρίθηκε με προθυμία ο κ. Ζερμάττ. Η γυναίκα μου κι' εγώ θα ήμαστε κατενθουσιασμένοι να σάς δεχθούμε στη μικρή μας άποικία, άφου νομίζετε πως θά ζούσατε έδω καλά. Άλλως τε, όσο για μάς τούς δυο, έκάμαμε πια την άπόφασί μας: Θά τελειώσουμε τις ημέρες μας στη Νέα Έλβετία, που έγινε πια η δεύτερη πατρίδα μας. Δεν έχουμε σκοπό να την εγκαταλείψουμε ποτέ.

— Ζήτη ή Νέα Έλβετία! φώναξαν ένθουσιασμένοι οι Άγγλοι. Στην υγεία των άποίκων της!

Κι' άδειασαν άλλη μια φορά τα ποτήρια τους, γεμάτα από το κρασί έκείνο των Καναριών, που σ' έκτακτες μόνο περιστάσεις άντικαθιστούσε το κοινό ντόπιό.

— Και στην υγεία εκείνων που έπιμένουν με κάθε θυσία να ζήσουν σ' αυτή! έπρόσθεσαν ο Έρνέστος κι' ο Τζάκ.

Ο Φρίτς δεν είχε προφέρει ούτε μια λέξη κι' η Τζέννυ σιωπούσε με το κεφάλι σκυμμένο...

Έπειτα, άμα οι ξένοι έφυγαν για να γυρίσουν στον «Ξιφία», όταν ο Φρίτς βρέθηκε μόνος με τη μητέρα του, την άγκάλιασε και τη φίλησε χωρίς να μιλήση καθόλου. Άλλά όταν την είδε τόσο λυπημένη, με την ιδέα βέβαια ότι ο πρωτότοκός της έτοιμαζόταν να φύγη:

— Όχι, μητέρα!... φώναξε γονατίζοντας προστά της, όχι!... Δεν θά φύγω!

Τη στιγμή εκείνη γύριζε απ' έξω η Τζέννυ. Είδε το κίνημα του Φρίτς, άκουσε τα λόγια του και πέφτοντας στην άγκαλιά της κυρίας Ζερμάττ, έιπε κι' αυτή:

— Συγγνώμη!... συγγνώμη για τη λύπη που σάς προξενώ... εγώ που σάς αγαπάω σά μητέρα μου!... Άλλά... ο πατέρας μου εκεί πέρα... μου έπιτρεπεται να διαστάσω στιγμή!

(Συνέχεια εις το έπόμενο)

Τὰ γεγονότα τῆς ἐβδομάδος

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Τὸ Τουρκικὸν Ἔθνος ἐπέθηκε καὶ ἐκήδευσεν μεγαλειωδῶς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους καὶ ἀναμορφωτὴν τῆς τουρκικῆς πατρίδος Καμάλ Ἀτατούρκ. Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς φίλης καὶ συμμάχου χώρας ἡ Ἑλλάς συμμετέσχε μετ' ὅλην ἐκείνην τὴν πληρότητα, ποῦ ἐπεβάλλετο τόσον ἀπὸ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν δεσμῶν ποῦ ἐνώνουν τὰς δύο χώρας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ προσωπικότης τοῦ ἐκλιπόντος Τούρκου ἡγέτου κατέκτησεν εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, μετ' ἡν ἀληθινὰ τιτανικὴν του προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ καὶ τῆς χώρας του καὶ μετ' ἡν ἀποφασιστικὴν συμβολὴν του εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀντιπροσωπεῖται τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος μετ' ὃν Ἀρχηγὸν τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶν ἐπὶ κεφαλῇ, παρηκολούθησαν τὰς συγκινητικὰς τελετὰς τῆς τουρκικῆς πρωτευούσης καὶ ἀπέδωσαν τὰς ὑστάτας τιμὰς εἰς τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποῖου ἡ προσωπικότης ὡς φωτεινὸν μετέωρον κατηύγαγε τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Διὰ τὴν μὴ ἀφήσωμεν εἰς κανένα τὴν ἐντύπωσιν, μετ' ὅσα γράφομεν ἐδῶ, ὅτι αἱ κρίσεις μας διὰ τὸν ὑπέροχον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον θρηνεῖ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἀνατολή, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν εὐτυχή διαμόρφωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, εἶναι ἀνάγκη αὐτὴν τὴν ἐπίσημον ὥραν νὰ λεχθῇ τὸ ἑξῆς: "Ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν κρίσιν τοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διὰ τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος δὲν ἐξεπρόσωπησεν ἀπλῶς, ἀλλὰ ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνεν ἐναντίον μας τὸν Λαὸν τοῦ εἰς τὴν Μικρασίαν, θὰ ἦτο πάντοτε ἀντικειμενικὸς καὶ δίκαιος ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ διαμόρφωσις τῶν σχέσεων τοῦ μετ' ἡν γείτονα χώραν.

Οἱ Ἕλληνες εἴμεθα λαὸς ἀνθρώπινος, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀρετὴ μας εἶναι καὶ τὸν Τούρκον ἀρετὴ. Ἐτοίμη ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῶ συνεκρούσθησαν ὀξύτατα οἱ δύο λαοὶ συμβιούντες ἐπὶ αἰῶνας, διετηρήσαμεν πάντοτε ὁ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου ἀμοιβαίως αἰσθήματα εἰλικρινοῦς σεβασμοῦ. Ὁ σεβασμὸς αὐτὸς χωρὶς νὰ μειοῦται ἐξήρχετο ἐνισχυμένος ἀπὸ κάθε νέαν κρίσιν τῶν ἀμοιβαίων μας σχέσεων. Τὸ ἐδιδάχθημεν αὐτὸ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 12 καὶ 13, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον. Ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ δὲ ἀκριβῶς οἰκοδομοῦμεν καὶ θὰ οἰκοδομοῦμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν παγίαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Καμάλ Ἀτατούρκ, τοῦ ὁποῖου ὁ βίος εἶναι ὑπόδειγμα φιλοπατρίας, ἀλλὰ καὶ ἀγῶνος ἀκάμπτου καὶ συνεχοῦς μιᾶς τιτανικῆς προσωπικότητος ἀφιερωθεῖσης εἰς τὴν πραγματο-

ποίησιν ἐνὸς ἰδανικοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, χώραν ποῦ ἐτίμησε πάντοτε τὴν ἀνδρῶν ἀρετὴν, θὰ τὸν ἐτιμῶμεν ὅπουδήποτε τοῦ Κόσμου καὶ ἂν εἶχεν ἀναδειχθῇ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ

Ἡ «Νεολαία» δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ χαρῇ ἰδιαίτερος διότι ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις ἐστρεψεν ἀποφασιστικὴν τὴν μέριμνάν της ἐναντίον τοῦ φαινομένου τῶν παρανόμων συμβιώσεων. Πληθυνθεῖσαι εἰς μίαν περίοδον τελείας χαλαρώσεως καὶ ἀδρανεῖας τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἔθνους, αἱ παράνομοι συμβιώσεις ἀπετέλουν φαινόμενον σήψεως, ποῦ ἂν δὲν εἶχε μεσολαβήσει ἡ ἀντίδρασις τῆς 4ης Αὐγούστου ἀσφαλῶς θὰ εἶχε μολύνει ὁλόκληρον τὸν κοινωνικὸν μας ὄργανισμόν. Αἱ παράνομοι συμβιώσεις ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἀνατινάξουν ἀπὸ τὰ αἰώνια, διὰ τῶν χιλιετηρίδων ἀπαρσάλευτα θεμέλιά της, τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, αὐτὴν ποῦ διεφύλαξε, διέσωσε καὶ συνετήρησε τὸ ἔθνος διὰ μέσου τῶν περιπετειῶν τῶν αἰώνων. Σήμερον, μετ' ἡν παρέμβασιν τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους, ἐνεργοῦντος ἐν ἀπολύτῳ συνεπείᾳ πρὸς τὰς ἀρχάς του, ὁ κίνδυνος αὐτὸς προλαμβάνεται καὶ ἐπανακτᾷ πάλιν ἀκεραίαν τὴν ἠθικὴν της λάμψιν ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια, κέντρον εὐλογίας Θεοῦ καὶ πηγὴ τῶν ἱερωτέρων αἰσθημάτων καὶ φυτῶριον ἀναδειξέως τοῦ εὐγενεστέρου ἀνθρωπίνου γένους.

«Μεγάλος ὁ προορισμὸς καὶ σὰς τῶν γυναικῶν. Θὰ μοῦ πῆτε ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ προορισμὸς; Βέβαια θὰ γίνετε μιὰ μέρα μητέρες. Καὶ ἡ μητέρα εἶναι ὁ στύλος τοῦ σπιτιοῦ. Ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία καὶ ἡ τύχη τοῦ παιδιοῦ, τοῦ μέλλοντος πολίτου, τῆς μελλούσης γενεᾶς. Ἀλλὰ μήπως θὰ γίνοντο οἱ μητέρες; Ἡ μήπως καὶ μητέρες δὲν θὰ στερηθοῦν τὰ παιδιά τους; Τί θὰ κάνουν αὐτὲς ποῦ ἐστερηθῶσαν τοῦ θεοῦ δώρου τῆς μητρότητος; Ὁ ἀγαπήσουν ὡς μητέρες. Γιατί, νὰ τὸ ξέρετε, σὲ ὁποιαδήποτε ἀσχολία καὶ ἂν σὰς φέρῃ ἡ τύχη, θ' ἀφοσιωθῇτε σ' αὐτὴν καὶ θὰ τὴν ἀγαπήσετε σὰν μητέρες. Καὶ τοὺς γονεῖς σας τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ τοὺς περιποιεῖσθε σὰν νὰ εἴσθε μικρὲς μητέρες των, καὶ τ' ἀδέλφια σας τ' ἀγαπᾶτε σὰν νὰ εἴσθε σχεδὸν μητέρες των, καὶ τοῦ ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον θὰ ἀγαπήσετε θὰ εἴσθε σχεδὸν μητέρα του. Καὶ εἰς τὰ ἔργα ποῦ θ' ἀφοσιωθῇτε στὴν κοινωνίαν, σὰν μητέρες θὰ εἴσθε διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ θὰ τ' ἀγαπήσετε ὅπου καὶ νὰ πᾶτε, ὅτι καὶ ἂν γίνετε, ὁποιαδήποτε ἡλικία καὶ ἂν ἔχετε, σὰν μητέρες θὰ αἰσθάνεσθε πάντα. Αὕτη εἶναι ἡ καταδίκη τῆς γυναικας, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰώνιον μεγαλεῖον της».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰδρύεται «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ»

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας», ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ μας κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ ὅπως παράσχη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἀθλητισμὸν καὶ τὸν Ἑλληνόπαιδα ἀθλούμενον κάθε μέσον ἀναπτύξεώς του εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ψυχαγωγίας του, ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν ἐιδικοῦ κέντρου διὰ τοὺς ἀθλούμενους, τόσον τῆς Ὁργανώσεώς μας ὅσον καὶ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς: Τὴν ἰδρυσιν «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» ποῦ θὰ εἶναι τὸ ἐντεκτικὸν κάθε ἀθλητοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς γείτονος, εἴτε ἀνήκει οὗτος εἰς τὴν «Ε.Ο.Ν.» εἴτε εἰς ἀθλητικὰ σωματεία. Φυσικὰ τὸ ἴδρυμα τοῦτο ἦτο ἀπαραίτητον καὶ ἔλειπεν ὁμολογουμένως ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ποῦ ἀποτελεῖ σημεῖον τὸ κέντρον τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως τοῦ τόπου, μετ' ἡν χιλιάδας ἀθλουμένων εἰς τὰ διάφορα σπῶρ. Εἶναι ἐπίσης ἕνα ἴδρυμα πολιτισμοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ χαρίσῃ εἰς τοὺς ἀθλητὰς ἡ «Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας» ἐν τῇ ἐξορμήσει τῆς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας καὶ τὴν διάδοσίν του εἰς τὰς τάξεις της.

ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ κτίριον τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους 8, ὅπου μέχρι πρό τινας ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Ὁλόκληρον τὸ κτίριον θὰ διατεθῇ διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἰδρύματος τοῦτο. Πρόκειται δὲ περὶ κτιρίου μετ' ὅλα διαμερίσματα, μετ' εὐρύχωρα δωμάτια, περὶ κτιρίου ἀπὸ τὰ καταλλήλότερα δι' ἕνα τοιοῦτον κέντρον. Εἰς τρία πατώματα θὰ ἐγκατασταθοῦν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπου οἱ ἀθληταὶ θὰ μποροῦν νὰ περάσουν μερικὲς ὥρες εὐχάριστες καὶ εἰς κύκλον γνῶρίμόν τους καὶ εὐχάριστον.

ΤΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ»

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ εἶναι ἕνα ἴδρυμα ὅμοιο μετ' ἄλλα κέντρα ποῦ ἔχουν ὅλα τὰ προηγουμένα εἰς τὸν ἀθλητισμὸν κράτη εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Ἐν ἑντεκτικῶν κάθε ἀθλητοῦ εἰς τὸ ὁποῖον οἱ νέοι οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ συγκεντρώνονται τις ὥρες ποῦ θὰ ἔχουν ἐλεύθερες εἴτε ἀπὸ τὸ σχολεῖο των εἴτε ἀπὸ τὴν δουλειὰ των διὰ νὰ διασκεδάζουν μετ' ἄλλους παιγνίδια ποῦ θὰ ἔχουν ἀνεξόδως εἰς τὴν διάθεσίν των, μετ' ὅσον ἡ διεύθυνσις τοῦ ἰδρύματος, συμμετοχῇ μάλιστα καὶ φιλάθλων καλλιτεχνῶν.

Στὶς λεπτομέρειες τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν κάθε ἀθλητοῦ, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν ἂν εἶναι ἀθλητὴς τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἢ ἀθλητὴς ἀθλητικοῦ

Συλλόγου: Πίγκ Πόγκ, μπυλιάρδο, σκάκι, τάβλι, ντόμινο καὶ διάφορα ἄλλα παιγνίδια δωματοῦ. Θὰ ἔχῃ ραδιόφωνο καὶ γραμμόφωνο. Θὰ ἔχῃ αἰθουσαν συζητήσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ καλοῦνται νὰ μετέχουν οἱ πρωταθληταί μας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ διδασθοῦν οἱ νέοι ἀθληταί, οἱ ἐπίδοχοι διάδοχοί των εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀθλητισμὸν. Ἐπίσης θὰ ἔχῃ ἰδιαίτεραν αἰθουσαν διὰ τὴν ψυχαγωγίαν των. Δι' ἐιδικῆς ἐγκαταστάσεως μεγάλων ἡ μουσικῆ θὰ μεταδίδεται εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπως θὰ μεταδίδονται καὶ ὁμιλίαι ὅταν γίνονται ἀπὸ γνωστὸς ἐιδικὸς καὶ πρωταθλητὰς μας.

Τέλος εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ διατεθῇ εὐρύχωρος αἰθουσα διὰ τὰς ἀθλητικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς, λόγῳ οικονομικῶν δυσχερειῶν, δὲν ἔχουν ἴδια γραφεῖα. Ἐκεῖ θὰ ἔχουν τὰ γραφεῖα των καὶ ἐκεῖ θὰ συνέρχονται τὰ Συμβούλιά των.

ΠΟΤΕ Θ' ΑΝΟΙΞΗ

Εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπως λέγομεν καὶ ἀνωτέρω, θὰ μποροῦν νὰ συγχάσουν ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας» καὶ ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῶν διαφόρων συλλόγων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιεχόμενων ἀθλήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιδίδονται. Μόνον ὅτι διὰ νὰ γίνεταί κανεὶς δεκτὸς εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ χρειάζεται μιὰ βεβαίωσις τοῦ οἰκείου βαθμοῦ τοῦ ὅτι εἶναι ἀθλητὴς. Διὰ τοὺς ἀθλητὰς τῶν Συλλόγων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἀκόμη μέλη τῆς «Ε.Ο.Ν.», θὰ ζητηθοῦν πῖνακες ἀπὸ τὰ ἀθλητικὰ σωματεία. Σημειωτέον ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ τηρῇ ἐιδικὸν ἡμερολόγιον, ὅπου θὰ σημειοῦται κάθε τι σχετικὸν μετ' ἡν διαγωγὴν τῶν θαμνῶν τοῦ ἰδρύματος.

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἀνοίξῃ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου καὶ πιθανώτατα τὰς παραμονὰς τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Θὰ ἀνοίξῃ δὲ μετ' ἐπιβλητικωτάτην τελετὴν ἐγκαινίων, μετ' ἐπίσημον ἐορτασμὸν τοῦ γεγονότος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ κληθῇ νὰ παρῇ καὶ ὁ Ἑθνικὸς Κυβερνήτης κ. Μεταξᾶς, ὁ ὁποῖος ἄλλως θὰ ἐνέπνευσε τὸ ἔργον. Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων θὰ κληθοῦν ἀντιπροσωπεῖται ἀθλητῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» Ἀθηνῶν καὶ ἀντιπροσωπεῖται τῶν ἀθλητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀθλουμένων τῶν συλλόγων.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐπισήμων ἐγκαινίων τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀθλουμένου κόσμου τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν, τῶν ἀθλητῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» καὶ τῶν ἀθλητῶν τῶν συλλόγων.

ΝΕΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΑ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΑ

Ἡ ἐξόρμησις τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, τῆς προόδου του καὶ τῆς διαδόσεώς του εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἔσχεν ἀφάνταστον ἀπήχησιν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Παντοῦ ἐγένετο δεκτὸν τὸ μεγάλο ἄγγελμα μετ' ἐνθουσιασμό ἀπερίγραπτο. Ἀπόδειξις αἱ ἐνθουσιώδεις κρίσεις τῶν ἀθλητικῶν ἐφημερίδων διὰ

τὴν ἐξόρμησιν αὐτὴν. Ἐν τῷ μεταξὺ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν τμήματα τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἤρχισε ἐντατικὴ ἐργασία εἰς ἐκτέλεσιν τῶν πρώτων διαταγῶν τῆς ἐξορμήσεως.

Ἐκ παραλλήλου πολλοὶ πόλεις ἐτοιμάζονται νὰ δημιουργήσουν χώρους ἐπιβλητικοὺς διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀσκήσιν τῶν νέων. Τὸ Μεσολογγίον δὲ πρώτον, ἡ ἱερὰ πόλις τοῦ ἐθνικοῦ

μας ἀγῶνος, ἀπαντῶσα εἰς τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τοῦ ὁποῖου καλεῖται ἡ Νεολαία εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν ἐιδικοῦ Σταδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῇ Στάδιον «Ἀλεξάνδρου Κανελλοπούλου». Πρὸς τοῦτο παρεχώρηθη ὁ παρὰ τὸ Ἡρώον χώρος καὶ ποσὸν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς πόλεως τοῦ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Ὁ Κυβερνητικός Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος ἐπανῆλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Ἐκτὸς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐγράψαμεν σχετικῶς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, προέβη καὶ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων Βερροίας, Ναούσης, Κατερίνης καὶ Γιδᾶ, ὡς καὶ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κιλκίς. Παντοῦ ὁ Κυβερνητικός Ἐπίτροπος ἐγένετο δεκτός μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, τόσοι τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Σκαπανέων, τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν, ὅσον καὶ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν. Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὑπῆρξαν ἀπολύτως ἱκανοποιητικά.

Ἐκ τῶν συνεργασιῶν τὰς ὁποίας ἔσχε κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τῶν νέων Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, ἀπεκόμισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι συντελεῖται ἐκεῖ μίᾳ ὁλῶς νέα δημιουργικὴ ἐργασία τῆς «Ἐθνικῆς Ὑποδομῆς Νεολαίας», ἀποδώσασα μέχρι σήμερον λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ πολλὰ ὑποσχομένη διὰ τὸ μέλλον.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν 21ην λήγοντος μηνὸς ὁ κ. Κυβερνητικός Ἐπίτροπος ἀνεχώρησε καὶ αὖθις διὰ Θεσσαλονίκην, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀφίχθη τὴν πρωτὴν τῆς Τρίτης. Τὴν μεσημβρίαν μετέβη εἰς Κοζάνην, τὴν δὲ ἑσπέραν εἰς Καστοριάν, ἐπιθεωρήσας τὰ ἐκεῖ τμήματα. Τὴν ἐπομένην 23ην τρ. μ. μετέβη εἰς Φλώριναν περὶ τὴν μεσημβρίαν, κατόπιν δὲ εἰς τὴν Ἑδεσσαν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Σέρρας μὲν τὴν 24ην τρ. μηνὸς, εἰς Πολύγυρον δὲ καὶ Δράμαν τὴν 25ην.

Συνεχίζων τὴν περιοδείαν τοῦ ὁ Κυβερνητικός Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος θὰ μεταβῇ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Ξάνθην, Κομοτινὴν, Ἀλεξανδρούπολιν, Σουφλίον, Διδυμότειχον, Ὁρεστιάδα, Μουριές καὶ Μπέλλες. Λεπτομερεῖας τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ὑπὸ τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

Ε. Ο. Ν. ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Ταχυδρομικῶς). — Κατόπιν σχετικῆς συνεννοήσεως τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Ε.Ο.Ν. κ. Κανελλόπουλου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, συνεκεντρώθησαν χθὲς τὴν 4ην μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γ. Δ. Μ. οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, οἱ Γυμνασιάρχαι καὶ

οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Κυβερνητικός Ἐπίτροπος ἐκπληρῶν ἐντολὴν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, παρέσχεν ὁρισμένας οδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὁργανώσεως καὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν τοῦ διὰ τὴν μέχρι τοῦδε συμβολὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου εἰς τὸ ἔργον καὶ τὰς προσπάθειάς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὑχαρίστησε θερμῶς τὸν κ. Μισιρλῆν, ὅστις παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος προσέθεσεν ὅτι ζητεῖ τὴν συνεργασίαν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου καθόσον ἡ Ε. Ο. Ν. ἀποβλέπει νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν νέαν γενεάν ἱκανὴν νὰ διακρίνῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Οὕτω τὸ Σχολεῖον εἶναι ὁ πρῶτος συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. ὁ πρῶτος συνεργάτης τοῦ Σχολείου. Αἱ σχέσεις τῶν δὲ ρυθμίζονται ὁριστικῶς τόσο ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν 137 Ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἄν εἰς τὸ παρελθὸν ἐνεφιλοχώρησαν παρεξηγήσεις τινὲς μετὰ τῶν ἐνίων τῶν στελεχῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐκπαιδευτικῶν τινῶν, αἱ παρεξηγήσεις αὗται δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑφίστανται, οὔτε νὰ δημιουργηθῶνται νέαι εἰναι ἐπιτετραμμένον, καθ' ὅσον ἤδη διὰ τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῆς τοιαύτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἡρθῇ πᾶσα ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὰ ὅρια δικαιοδοσίας ἐκάστου.

Ἡ Ὑπόστασις ἐπιθυμεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ καταλλήλους ἐκπαιδευτικούς ὡς βαθμοφόρους, πράγμα ὅπερ καὶ ἐπιτυχῶς γίνεται.

Ἡ Ε. Ο. Ν. τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης δὲν ἀνταπεκρίθη μέχρι σήμερον εἰς τὰς προσδοκίας, παρὰ τὰς προσπάθειάς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποίου ὅλοι γνωρίζομεν τὸ πατρικὸν καὶ γόνιμον ἐνδιαφέρον. Ἡδὴ καὶ ἀφ' ἧς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν ἀνέλαθεν ὁ κ. Λεμπέσης δύναται νὰ σᾶς βεβαιώσῃ ὅτι ἡ Νεολαία τῆς πόλεως ταύτης καταλλήλως ὀδηγοῦμένη εἰσῆλθεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνορθώσεως καὶ κατὰ τὴν Ὑπόστασιν ἀνταξία καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν σημασίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὰ ἀξιώματα δὲν θὰ δοθῶσιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μόνον πιστεύουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν πίστιν τῶν ἐξωτερικῶν παντοῦ καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ εἶναι ἐν παντὶ ἀπολύτως συνεπεῖς πρὸς αὐτά, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἠθικὸν κύρος εἶναι ἀφθαστον, καὶ ἀνεπλήρητος ὁ ἐν γένει κοινωνικὸς βίος. Ἡ πειθαρχία τῆς Ε. Ο. Ν. συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς καὶ τὰ κριτήρια εἶναι ἀξιολογικά.

Εἶναι γνωστὸν κύριοι, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ἐπίτροπος, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ - Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. εἶναι γνωστὸν ἀκόμη περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς μοναδικοῦ φορέως τῆς ἐνιαίας Ἐθνικῆς θελήσεως.

Ἐπιθυμῶ — κατέληξεν ὁ κ. Ἐπίτροπος — νὰ μὲ ἐξουσιοδοτήσῃτε διὰ ν' ἀναφέρω εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς Β. Ἑλλάδος θὰ παράσῃ ἀδιακώπως ὅλην τὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς.

Μετὰ τὸν κ. Ἐπίτροπον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μισιρλῆς, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῶν παρευρισκομένων διότι ἔχουν ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον, οὗτινος ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα καὶ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Ε. Ο. Ν. ἐπιδιώκει καὶ τὴν πίστιν τῶν

ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Ἀρχηγόν.

Εἶναι βαθεῖα — ἐτόνισεν ὁ κ. Μισιρλῆς — ἡ εὐγνωμοσύνη μας κ. Ἐπίτροπε πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ πρὸς ὑμᾶς, διότι ἡ Ε. Ο. Ν. θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου διὰ τοῦ ἐκ τούτου ἐξερχομένου.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑποδομῆς καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς Διευθυντῆς τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Σᾶς παρέχω τὴν διαβεβαίωσιν, κ. Ἐπίτροπε, ὅτι θὰ εἶναι σημαντικὴ καὶ ἐκδηλὸς ἡ συμβολὴ μας εἰς τὸ ἔργον σας. Μὲ τὸν κ. Λεμπέσην, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσο ψυχικὰ χαρίσματα καὶ τόσο ἀρετὰς καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ πατριωτικὸς ἐνθουσιασμός μεταδίδεται εἰς ὅλους μας, θὰ συνεργασθῶμεν ἐν ἀγάτῃ συμπονοῖα καὶ προθύμῳ καὶ ἐλκρινῶς θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς πᾶσαν ὑπόδειξιν καὶ σύστασιν σχετικὴν μὲ τὴν εὐδωσίαν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὑποδομῆς Νεολαίας.

Εἶτα ὠμίλησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Λεμπέσης, ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας τοῦ πρὸς τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὸν κ. Μισιρλῆν καὶ διαβεβαίωσας ὅτι θὰ ἀφιέρωσιν ὅλας τὸν τὰς δυνάμεις διὰ νὰ φανῇ ἀντάξιός τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλεν ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἀναθέσας εἰς αὐτὸν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκισιν Θεσσαλονίκης.

Τέλος ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἐτόνισαν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀπόλυτον πίστιν τῶν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ὑπογραμμίσαντες ὅτι εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις παντὸς Ἑλλήνος νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἀρχηγὸν ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ ὑπέρροχον ἔργον τοῦ ὑπὲρ τοῦ Μεγαλείου τοῦ Ἐθνους, τῆς ἀνορθώσεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ Ὑποδιοίκησις τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου παρουσιάζει κατ' αὐτὰς μίαν ἐξαιρετικὴν ὁλῶς κίνησιν. Ἐσχηματίσθησαν πρότυποι ὁμάδες ἐιδικότητων, ἀσφυμάτου τηλεπικοινωνίας καὶ χημικοῦ πολέμου. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας καταρτίσθην ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 16ης τρέχοντος μηνός. Τὸ διδακτικὸν προσώπων ἀπετελέσθη ἀπὸ σπουδαστῶν ἐιδικευθέντων. Διὰ τὴν ἀριωτέραν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω τμημάτων ἐτελειοποιήθη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν μηχανικῶν ἡ κατασκευὴ πομποῦ ἀσφυμάτου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁμάς Σπουδαστῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως τοῦ Ε. Μ. Π. ἐξέδραμεν εἰς Ἅγιον Μερκούριον (Κατσιμίδι) εἰς τὸ Τατόι. Ἐκεῖ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἀνήγειραν μικρὸν καλλιτεχνικώτατον εἰκονοστάσιον. Τούτους ἐπεσκέψθη περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος μετ' ἄλλων ἀνωτάτων βαθμύχων τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁμάς ἀπὸ Φαλαγγιτῶν ὁλῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Δ. Α. Σ. ἐπεσκέψθη τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος. Οἱ ἐντόπιοι ἐνθουσιασθέντες ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτῶν προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ ἐμψυχωτοῦ αὐτῆς Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Αἱ ἐπισκευαὶ τοῦ «Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ», εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων κτίριον, ἐπερατώθησαν. Ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ «Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ» θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, θὰ στεγασθοῦν δὲ ἐν ὅλῳ ἑκατὸν ἄποροι φοιτηταί.

Ἐπίσης τὴν προσεχῇ Δευτέραν εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην θὰ γίνῃ ἡ ὑποδοχὴ τῶν νέων Σπουδαστῶν ὑπὸ τῶν συναδέλφων τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Δ. Α. Σ.

Γενικῶς εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ. Α. Σ. παρατηρεῖται μίᾳ κίνησις μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεντρώσεις, ὁμίλαι, μίᾳ σοβαρὰ καὶ ἐντατικὴ ἐργασία.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ζωηροτάτη ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῶν Ὑποδιοικήσεων, ἰδίως δὲ μετὰ τὴν ἀθρόαν ἐγγραφὴν νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Αἱ συγκεντρώσεις καὶ τὰ μαθήματα διεξάγονται κανονικῶς μὲ ἱκανοποιητικὰ καὶ ἀποδοτικὰ ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Ζάππειον λόχος Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, τὸν Ἀρχηγόν - Κυβερνήτην μας καὶ λοιποὺς ἐπισήμους.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ὁμάς Φαλαγγιτῶν τοῦ IX ὑποτομέως μετέβη εἰς τὸν φερώνυμον ναὸν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀπόδοσιν τιμῶν κατὰ τὴν λιτανεῖαν τῆς ἱερᾶς εἰκόνης.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς περιῆλθε, κατὰ τὴν πρῶτην ἑβδομάδα ὁλοῦς τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ἐπίσης προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Πειραιῶν Σχολείων πρὸς συντονισμόν τῆς ἐργασίας σχολείων καὶ ὁργανώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἡ Ὑποδιοίκησις Νότου ἐγκατεστάθη εἰς τὰ νέα αὐτῆς γραφεῖα. Εἰς τὴν μεγάλῃν αἴθουσαν τῶν συγκεντρώσεων κατ' ἐκάστην ἑσπέραν συγκεντρῶνται οἱ Φαλαγγίται. Εἰς τὰ γήπεδα τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου συνεπληρώθησαν αἱ προβλεπόμεναι ἐγκαταστάσεις. Ἡδὴ ἤρχισαν νὰ προπονοῦνται συστηματικῶς οἱ Φαλαγγίται. Ἐπίσης καὶ τῶν Σκαπανέων ἡ προπόνησις γίνεται ἐντατικῶς.

Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, συμφώνως μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, συνεχίζονται τακτικῶς τὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Διαρκῶς νέα στελέχη πυκνώνουν τὰς φάλαγγας τῆς Ὑποδιοικήσεως. Εἰς τὸ Ἡράκλειον καὶ Ἀμαρούσιον ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰδικὰ μαθήματα περὶ «Καθῆκοντος», «Πειθαρχίας» καὶ «Ἀπονομῆς χαριετισμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους», τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατ' ὅλην τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα συνεχίσθησαν τακτικῶς τὰ μαθήματα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν, τόσοι τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, ὅσον καὶ τὰ μαθήματα πρώτων βοηθειῶν, χορωδίας, ξιφασκίας κ. λ. π.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων Γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν. Εἰς ταῦτα παρέστησαν ὁ κ. Μεταξᾶς, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, ὡς Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ «Οἴκου τῆς Φοιτητρίας», ὁ Πρόεδρος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐφορείας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πειραιῶς, ἐκπρόσωπος τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Οἴκου Φοιτητρίας», ἡ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως μετὰ τῶν ἐπιτελῶν αὐτῆς, ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. κ. ἄ.

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν παρουσιάζει πάντοτε ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Τὰ μαθήματα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ τῶν Σκαπανιστῶν μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης καὶ ὁ κατὰ Κυριακὴν ἐκκλησιασμός γίνεται τακτικώτατα. Δὲν ὑστερεῖ καὶ ἡ κίνησις εἰς τὸ τμήμα ψυχαγωγίας. Ὁ VI Ὑποτομεὺς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξέδραμεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ τοῦ IV Ὑποτομέως, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέψθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κ.

νελλόπουλος, ο Διοικητής της Περιφερειακής Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης και άλλοι ανώτατοι βαθμοφόροι της Ε. Ο. Ν.

Είς άπαντας τούς 'Υποτομείς της 'Υποδιοικήσεως Πειραιώς εξακολουθεί ζωηροτάτη ή κίνησις. Καθημερινώς προσέρχονται πρὸς έγγραφην νέαι φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι. Τὴν 13ην τρέχ. μηνὸς ἐγένοντο μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ VI καὶ IX 'Υποτομῆως. Ὁ τελέσας τὸν ἀγίασμόν ἱερεὺς ὠμίλησεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ 'Αρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

Τακτικώτατα συνεχίζονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν 'Υποδιοίκησιν Νότου. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν λέσγειν Κωνσταντινουπολιτῶν Καλλιθέας ἐγένετο διάλεξις με θέμα: «Ἐθνικὴ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ βαθμοφόροι καὶ φαλαγγίτισσαι τῆς 'Υποδιοικήσεως. Προσέλευσις νέων φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν παρατηρεῖται καθ' ἐκάστην, εἰς ὅλους τούς 'Υποτομείς τῆς 'Υποδιοικήσεως, ἰδίως ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

Ἡ 'Υποδιοίκησις Βορᾶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐσημείωσεν ὅλως ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Εἰς τὴν Κηφισίαν, τὸ 'Αισυροῦσιν, τὸ 'Ηράκλειον, τὸ Ψυχικόν, τὸν Χολαργόν, τὸ Χαλάνδρι, παντοῦ ἐντατικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία. Τὰ μαθήματα τῆς στοατιωτικῆς προπαιδεύσεως, τὰ μορφωτικά, ὡς καὶ τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις καὶ παιδίας παρακολουθοῦν αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι μετὰ ζωηρῶν ἐνδιαφερόντων. Ἐπίσης ὁ ἐκκλησιασμὸς γίνεται τακτικώτατα. Εἰς ὅλους τούς 'Υποτομείς τῆς 'Υποδιοικήσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁμιλίαι.

Εἰς τὸ 'Αρσάκειον παρουσία 500 καὶ πλέον μαθητῶν ἐδόθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς 'Υποδιοικήσεως ἡ πρώτη ὁμιλία νεμῆται ἐνθουσιασμό καὶ πατριωτικὰ παραδείγματα. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας αἱ μαθήτριά ἐξέσπασαν εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ 'Αρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Προχθὲς Κυριακὴν ὁ Νομάρχης 'Αττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν., μεταβὰς εἰς Λαύριον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν., ἔτυχεν ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν κατοίκων Λαυρίου.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. παιανίζουσης τῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς Συνμοσπονδίας Πολυτέκνων ἐξέμνησε τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἀνέφερε τὰς ἐνεργείας τῆς Συνμοσπονδίας περὶ ἐγγοαφῆς ὅλων τῶν υἱῶν τῶν πολυτέκνων εἰς τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν.

Εὐχαριστῶν ὁ κ. Νομάρχης διὰ τὰ αἰσθήματα τῶν Πολυτέκνων, ἀνέπτυξε τοὺς λόγους δι' οὓς ὁ 'Αρχηγὸς - Κυβερνήτης ὀρνυάνει τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, εἰπὼν ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον καθήκον τῶν γονέων ἢ ἐγγραφῶν τῶν τέκνων τῶν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἵνα καταστοὺν χρηστοὶ καὶ καλοὶ, ἀλλὰ καὶ χρήσιμοι διὰ τὴν Ἑλλάδα πολῖται. Τοὺς λόγους αὐτοὺς ἐκάλυψαν ζωηρόταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας.

Ἐπίσης ὁ Νομάρχης 'Αττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ θηλέων Μεγάρων.

Τὸν κ. Νομάρχην ὑπεδέχθησαν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ τοπικαὶ ἀρχαί, προσεφώνησε δὲ ὁ Γυμνασιάρχης. Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν σχηματισμῶν καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Νομάρχου περὶ τῶν θρησκευτικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο εἰς τὴν Κοινὴν

τῆτα Παιανίας μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ρήτορος Δημοσθένους.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Νομάρχης 'Αττικοβοιωτίας, ὁ Ναύαρχος κ. Σακελλαρίου καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι ὡς καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς προτομῆς καὶ τῶν διαφόρων προσφωνήσεων καὶ ὁμιλιῶν περὶ τοῦ Δημοσθένους παρήλασαν τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Παιανίας, καταχειροκροτηθέντα ἀπὸ τὰ παριστάμενα πλήθη.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησεν εἰς Ἑλασσῶνα τὰ τμήματα τῆς 'Υποδιοικήσεως, ὡς καὶ τῶν πλησίον κειμένων χωρίων. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ περὶ τοῦ συντελεσθέντος μέχρι τοῦδε ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν., τῶν μελλοντικῶν ἐπιδιώξεων καὶ τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησαν εἰς γεῦμα οἱ προαναφερθέντες καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑλασσῶνης, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθησαν θερμαὶ προτάσεις καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ 'Αρχηγοῦ - Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΣΤΥΛΙΣ.—Πλήρης δράσεως ἡ κίνησις τῆς τετραρχίας Στυλίδος.

Ἀπὸ μηνῶν λειτουργεῖ τμήμα Χορωδίας ψάλλον κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπίσης ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του ἐνώπιον τοῦ κοινῶ τῶ μουσικῶν αὐτῆς τμήμα, καταχειροκροτηθὲν ὑπὸ τοῦ κατακλύσαντος τὴν αἴθουσαν κόσμου.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ε. Ο. Ν. περιεβλήθη διὰ τῆς συμπαθείας τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται τὴν συντελουμένην ἐθνικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν Νεολαίαν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ἐξαιρετικὴ καὶ ζωηροτάτη ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Αἰτωλοακαρνανίας. Καθ' ἐκάστην ἰδρύονται καὶ νέαι τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ οἱ νέοι προσέρχονται με ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ὀργανώσεως. Νέαι τμήματα ἰδρύθησαν εἰς τὰς Κοινότητας Ἀργυροῦ, Πηναδίου, Κέδρας, Γιδακείου, Τόνου, Ἄνω Μυρτιάς, Μικροῦ Χωρίου, Σαρκίνης, Κουφάλας, Κατσόθρας κ. ἄ.

Τὰ μαθήματα, αἱ ἀσκήσεις καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται τακτικώτατα. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καὶ αἱ διαλέξεις λαϊκῆς διαφώτισεως.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περιοδεύσας ὅλα τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως ἀπεκόμισεν ἀρίστως ἐντυπώσεις περὶ τῆς συντελουμένης ἐργασίας, ἥτις ἔχει ἀποδώσει μέχρι σήμερον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ ἐθελοντικὸς λόχος ἐργασίας τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Κοινότητος Περδικόβρυσης, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων προσέφερε σημαντικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὰ ἐκτελούμενα κοινωτικά καὶ κοινωφελῆ ἔργα. Οὕτω ἐργάσθησαν οἱ φαλαγγίται εἰς τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα, εἰς τὴν διέυρυνσιν κοινωτικῶν ὁδῶν, εἰς τὴν διέυρυνσιν τῆς πλατείας τοῦ χωρίου, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδατοδεξαμενῶν, διὰ τὴν ἀρδευσιν τῶν ἀγρῶν τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν κατασκευὴν κρηνῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν Γυμναστηρίου καὶ Σταδίου κ. ἄ.

Οἱ κάτοικοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ στοργῆς περιβάλλουν τοὺς φαλαγγίτας καὶ ἐνθουσιωδέστατα ἐκφράζονται ὑπὲρ τοῦ 'Αρχηγοῦ Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὴν ὑπέροχον καὶ ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ἐξαιρετικῶς ζωηρὰ καὶ λίαν ἀποδοτικὴ ἡ συντελουμένη ἐργασία εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως Λακωνίας. Νέαι καὶ ἀθρόαι ἐγγραφαὶ φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Διοικήσεως. Τόσον οἱ παλαιοὶ ὅσον καὶ οἱ νέοι φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα.

Οἱ φαλαγγίται Ἀρεοπόλεως καὶ Γυθείου ἔδωσαν συναυλίαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Γυμνασίου καταχειροκροτηθέντες ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατάς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συναυλίας διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ νεοσυστάτου σχηματισμοῦ θηλέων Ἀρεοπόλεως.

Ὁ Γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Λακωνίας ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν χωρίων Βρεσθένων καὶ Βασσαρά, Ἀρρένων καὶ θηλέων. Εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὠμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης συστήσας πίστιν, πειθαρχίαν καὶ ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Οἱ φαλαγγίται τῆς Κοινότητος Ποταμίας προέβησαν εἰς τὸν ἐμβολιασμόν 115 ἀγρίων δένδρων τοῦ ὡς ἄνω χωρίου ἀποσπασάντες τὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἐπιδίδονται καὶ ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Τὴν 7ην τρέχοντος ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Μεσσηνίας μετέβη ἐκ Καλαμῶν εἰς Καρδαμύλην ὅπου συνεννοηθεῖς μετὰ τοῦ ἐκεῖ Τετάρχου τῆς Ε. Ο. Ν. ἔδωκε διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπίσης τὴν 8ην καὶ 9ην μετέβη εἰς Σελινίτσαν ἔνθα ἐδρεύει Λόχος καὶ εἰς Πλάτσαν καθορισθέντος καὶ ἐκεῖ τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

Εἰς τὰς Καλάμας ἐγένετο διάλεξις πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς περὶ τῶν ὁληθρίων συνεπειῶν τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὸ ἔθνος.

Τὴν 12ην τρέχοντος συνεκεντρώθησαν ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι Ε. Ο. Ν. Καλαμῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπόπτου συζητήσαντες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καλύτερας ὁργανώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν.

Γενικῶς εἰς ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν Μεσσηνίας παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις, ὡς καὶ ἀθρόα προσέλευσις νέων εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ἐξαιρετικὴ κίνησις σημειοῦται εἰς ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἀρκαδίας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ 11ου πεζικοῦ συντάγματος, ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς μάχης τοῦ Χασάν - Πασᾶ, κατετέθη στέφανος ὑπὸ τῆς φάλαγγος Τριπόλεως, διὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ μετὰ τὰ διακριτικὰ τῆς ὁργανώσεως, εἰς τὸ ἥρῳον τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐν λόγῳ μάχην.

Κατὰ τὰς τακτικὰς ἐκάστην Παρασκευὴν συγκεντρῶνται τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται ἐνδιαφερόνται ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις. Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. Ἀρκαδίας ὠμίλησε περὶ τῆς καταστάσεως πρὸ καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τελευταίως τοὺς σχηματισμοὺς Λεβιδίων καὶ Βλαχέρνας καὶ ὠμίλησεν εἰς συγκεντρώσιν τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρίων ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὰς κατευθύνσεις τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Παρατηροῦνται ἐπίσης ἀθρόαι ἐγγραφαὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καθημερινῶς αὐξανόμενη, μετὰ προθέσεις λίαν ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων, συνεχίζεται ἡ κίνησις τῆς

Ε. Ο. Ν. καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων. Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν ἀδελφῶν Ζωσιμαδῶν, ἔλαβον μέρος καὶ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης, ἔνθα ὠμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν 10ον τρέχ. μηνὸς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. θηλέων, τὰ εὐγενῶς ὑπ' αὐτοῦ παραχωρηθέντα. Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχθη καὶ προσεφώνησεν ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια. Τόσον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι συνεχάρησαν τὰς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ μέγα ἐθνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ ὁργάνωσις, τῆς διαπλάσεως τούτῳ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ πάσης ἐν γένει ἀπόψεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Γενικῶς ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἰωαννίνων παρουσιάζει μίαν θαυμασίαν ἐργασίαν καὶ ἐξαιρετικὴν κίνησιν διαδίδουσα εὐρύτατα τὰς ἐθνικὰς ἀρχὰς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ συγκεντρῶσα ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ὁργανώσεως ὅλας τὰς νεανίδας τῆς περιφέρειας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἰκανοποιητικώτατα τὰ ἀποτελέσματα τῆς συντελουμένης ἐργασίας εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας.

Ὁ Γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Δράμας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ μετέβη εἰς τὴν παραμεθόριον Κοινότητα τοῦ Βόλακος πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῶν φαλαγγιτῶν. Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας φαλαγγίτας ὠμίλησεν ὁ Γεν. Ἐπόπτης, ἀναπτύξας τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν Ἑθνικὴν ἀποστολὴν τοῦ Φαλαγγίτου καὶ διὰ τοῦ ἀκρίτου, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ἀναπτωμένο καὶ ἀκμαῖον. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὠμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ ὁ περιφερειακὸς Διοικητής.

Εἰς γενομένην συγκέντρωσιν ἐν Δράμᾳ ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων Δράμας καὶ Προαστείων, ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῆς σημασίας τοῦ «Ἀγνώστου Στρατιώτου». Ἐπίσης εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Δράμας ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων, καθ' ἣν ἀνεπτύχθη τὸ μάθημα περὶ «Πολεμικῶν ἀερίων».

Τακτικῶς οἱ φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς προπονοῦνται εἰς τὸ νέον Γυμναστήριον Δράμας. Τὴν 13ην τρέχ. μηνὸς ἐγένετο γενικὴ συγκέντρωσις εἰς τὸ Γυμναστήριον, ὅπου μετὰ πλήρης μάθημα Σουηδικῆς Γυμναστικῆς ἐγένοντο ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ ἀσκήσεις παρελάσεως ὅλων τῶν τμημάτων.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (Κρήτης)

Ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου. Τὰ μαθήματα θεωρητικῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως ἤρχισαν καὶ συνεχίζονται κανονικῶς. Ὁργανώθησαν ἐπίσης τελευταίως ἐκδρομαὶ φαλαγγιτῶν εἰς διάφορα χωρία τοῦ Νομοῦ προσδίδουσαι ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ἀποβαίνουσαι δὲ καὶ σπουδαίως προπαγανδιστικὸς παράγων. Οὕτω ἰδρύθησαν τρεῖς ὑποδιοικήσεις εἰς τὰς κομποπόλεις Κρουσῶνος, Ἀρκαλοχωρίου καὶ Ἐλπίδας. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ δύναμις τῶν τμημάτων τούτων θὰ ὑπερβῇ συντόμως τὰς 2.000 φαλαγγιτῶν.

Ἡδὴ ὁργανοῦται καὶ μουσικὸν τμήμα ὡς καὶ ἀθλητικὸν τοιοῦτον ὡς ἐπίσης καὶ λέσχη πρὸς ψυχαγωγίαν.

Τὴν 9ην τρέχοντος ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης ἐπεθεώρησε τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησιν του.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Ε. Ο. Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ε. Ο. Ν. Δωρίδος δίδει τὴν 26ην τρ. χοροεσπερίδα, περὶ ἧς ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχές.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΣΙΜΠΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΓΕΛΩ

“Εξω βρέχει. Είστε αναγκασμένοι να περάσετε τις ώρες σας μέσα στο σπίτι. Πώς όμως θα ξεφύγετε απ’ τη μονοτονία του σπιτιού, όταν δεν έχετε να κάνετε καμμία δουλειά, ή να μελετήσετε;

Σ’ αυτή την περίπτωση, ένα διασκεδαστικό και απλό παιχνίδι, είναι, τι χρειάζεται. Σας δίδουμε σήμερα ένα:

Στη μέση του δωματίου όλοι οι παρευρισκόμενοι σχηματίζουν ένα κύκλο, στεκόμενοι όρθιοι ή ένας δίπλα στον άλλον, με τα πρόσωπα στραμμένα στον κέντρο.

“Ο άρχηγός” της συντροφιάς παίρνει θέση στον ίδιο κύκλο, φροντίζοντας να σταθεί ακριβώς δίπλα (αριστερά) στον «στόχο». Το πράγμα έχει σημασία, όπως θα δήτε.

Εφιστά τότε την προσοχήν όλων και εξηγεί το παιχνίδι που θα παχθί: “Οτι πη και ό,τι κάνει αυτός, θα το επαναλαμβάνουν με τη σειρά και θα μιμούνται τις κινήσεις του όλοι οι άλλοι.

Εφαρμογή: “Ο άρχηγός” πιάνει το αὐτὸ ἐκείνου που εἶναι δεξιά του (τοῦ στόχου) καὶ τὸ τραβά ἐλαφρά καὶ λέει τὴ φράσι «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ». Ἀμέσως ὁ διπλανὸς του θὰ κάνει τὴν ἴδια χειρονομία στὸν ἐκ δεξιῶν του, δηλ. θὰ τοῦ πιᾶσιν τὸ αὐτὸ καὶ θὰ ἐπαναλάβῃ «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ».

Τὸ ἴδιο θὰ κάνει καὶ ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος, μέτρων ἐκείνου τοῦ τελειῶσιν ὁ κύκλος καὶ τραθητῇ καὶ τὸ αὐτὸ τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁπότε ὁ τελευταῖος αὐτὸς συνεχίζει: Πιάνει τὴ μύτη ἢ τὸ μάγουλο τοῦ διπλανοῦ του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴ φράσι: «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ», πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ κάνει τὸν κύκλο γιὰ νάρθῃ ἡ σειρά τοῦ σαγονίου, τοῦ μετώπου κ.ο.κ. Εἶναι περιττὸ νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται τὸ γέλιο, ἀφοῦ τὸ λέει καθαρά ἡ ὀνομασία τοῦ παιχνιδιοῦ.

Ἡ βᾶσις ὅμως τοῦ παιχνιδιοῦ δὲν ἔγκειται σ’ αὐτό. Ὁ ἀρχηγὸς ἔχει φροντίσει ἀπὸ πρὶν νὰ μουντζουρώσῃ τὸ χέρι του μὲ καπνὶν ἀπὸ τὸ τζάκι ἢ ἀπὸ καμένο φελλὸ καὶ ὁσάκις τσιμπᾷ τὸν διπλανό του, τοῦ μεταδίδει τὴ μουντζούρα στὸ αὐτὸ, στὴ μύτη, στὸ μάγουλο καὶ σ’ ὅλο γενικῶς τὸ πρόσωπο, κάνοντάς τον ἐν τέλει ἀράπη!

Ὁ κύκλος, βλέποντάς τον, ξεραίνεται συνεχῶς στὰ γέλια, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ «στόχος» τὰ ἐκλαμβάνει ὡς «χάσιμο» τοῦ παιχνιδιοῦ καὶ διαμαρτύρεται ἢ — τὸ λιγώτερο — γελᾷ κι’ αὐτὸς μαζί με τοὺς ἄλλους, μέχρις ὅτου πάρῃ μυρωδιὰ τὴ φάρσα καὶ τρέξῃ ντροπισμένος νὰ κρυφθῇ...

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μολονότι εἶμαι ὑπὸ σκέπη, εἶμαι πάντοτε βρεγμένος, καὶ πάντοτε καθαρὸν.

(τί εἶναι ;)

Ὅριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως, ἄθροισμα 20

	3	10	4	8	
5	2				6
2		6			5
7			8		4
4				4	2

σας 20, όταν προσθέτουμε 4 ἀριθμούς εἰς τὴν σειράν, ὀριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως.

Οἱ 4 ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι ἤδη τοποθετημένοι εἰς τὰ τετραγωνίδια, δὲν πρόκειται νὰ ὑποστοῦν καμμίαν μετακίνηση.

ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ ;

Τὸ περιεχόμενον τῶν κατωτέρω φράσεων εἶναι ἀλλοῦ ὁρθόν καὶ ἄλλοῦ λανθασμένον. Ἀπαντήστε γρήγορα: Ναι, ἂν εἶναι σωστὸ, ὄχι, ἂν εἶναι λανθασμένον.

1. Ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐξέριστος εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἀγίας Ἐλένης, ἐδείξεν ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν καταστροφήν τοῦ Τουρκο-Αἰγυπτιακοῦ στόλου εἰς τὸ Ναυαρίνον. Ναι ἢ ὄχι ;

2. Ἡ πόλις Δράμα, τῆς Μακεδονίας, εἶναι κτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Νέστου ποταμοῦ καὶ ὑδρεύεται ἐξ αὐτοῦ. Ναι ἢ ὄχι ;

3. Οἱ πρῶτοι σύγχρονοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔγιναν τῷ 1896 εἰς τὸ Λονδὸν καὶ οἱ δεῦτεροι τῷ 1898 εἰς τὰς Ἀθήνας. Ναι ἢ ὄχι ;

4. Ἡ λίμνη Δοιράνη εἶναι ἐξ ἡμισείας ἐλληνικὴ καὶ ἐξ ἡμισείας βουλγαρικὴ. Ναι ἢ ὄχι ;

5. Ἡ Ἀθῆναινα εὐρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ. Ναι ἢ ὄχι ;

6. Αἱ νῆσοι Ἰμέρος καὶ Τένεδος ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ναι ἢ ὄχι ;

7. Τὸ πανελλήνιον ρεκόρ τοῦ ὤματος εἰς ὕψος εἶναι 1 μ. 89. Ναι ἢ ὄχι ;

8. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Νέρων ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας. Ναι ἢ ὄχι ;

9. Ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Κολόμβου πρὸ 446 ἐτῶν. Ναι ἢ ὄχι ;

ΜΕ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Μὲ 24 σπύρτα σχηματίζετε τὸ κατωτέρω σχῆμα, ποὺ περιλαμβάνει ἑννέα τετράγωνα.

Πῶς, ἀφαιρῶντας ὀκτὼ σπύρτα ἀπὸ τὸ σχῆμα αὐτό, θὰ προκύψουν μόνο δύο τετράγωνα, ἔστω καὶ ἄνισα;

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Παίρνετε ἓνα μεγάλο γυάλινο δοχεῖο γεμάτο νερὸ καὶ στὸν πυθμένα του βάζετε ἓνα μικρὸ μπουκαλάκι ποὺ περιέχει μαῦρο κρασί. Τὸ μπουκαλάκι αὐτὸ τὸ κλείνετε μὲ φελλό, τρυπημένο ἐλαφρὰ στὴ μέση. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐνεκα τῆς διαφόρου πυκνότητος τῶν δύο ὑγρῶν, τὸ νερὸ θὰ εἰσδύσῃ στὸ μπουκαλάκι καὶ θὰ διώξῃ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ κρασί, τὸ ὁποῖον θὰ φεύγῃ σχηματίζοντας ἓνα λεπτὸ κόκκινο νῆμα καὶ θ’ ἀνεβαίνει γιὰ νὰ ἐπικαθῇ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

Μπορεῖτε νὰ κάμετε γραφικώτερον τὸ πείραμα αὐτό, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Ρίχνετε γύψο στὸν πυθμένα τοῦ δοχείου καὶ σχηματίζετε μικρὸ σωρὸ ἐν εἰδει βουνοῦ. Στὸ σωρὸ αὐτὸ κρύβετε τὸ μπουκαλάκι, ἀφίνοντας στὸ ἐπάνω μέρος ἓνα μικρὸν στόμιον, γιὰ νὰ ἐκφεύγῃ ἀπ’ αὐτὸ τὸ κρασί. Τὸ στόμιον ἐκεῖνο θὰ παριστάνῃ τὸν κρατήρα ἐνὸς ἡφαιστείου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ...

Γιὰ νὰ γελάσετε προτείνετε στὴν παρέα σας τὸ ἐξῆς πρόβλημα: “Ενας ξενοδόχος ἔχει ἓνα ξενοδοχεῖο μὲ 8 δωμάτια. Κάποιο βράδυ ἔρχεται μιά παρέα ἀπὸ 9 κυρίου, οἱ ὁποῖοι τοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς βάλῃ νὰ κοιμηθοῦν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ πάρῃ ὁ καθένας ξεχωριστὸ δωμάτιο. Πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ ὁ ξενοδόχος νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ;

Βάζετε τὴν παρέα σας νὰ βασανισθῇ λίγο κι’ ἐπειτα τοὺς ἐξηγεῖτε τὸ πρᾶγμα: “Ὁ ξενοδόχος ἔβαλε πρῶτα τοὺς δυὸ, προσωρινῶς, στὸ πρῶτο δωμάτιο, μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ πάρῃ ἐπειτα τὸν ἓνα ἀπ’ αὐτοὺς καὶ νὰ τὸν βάλῃ ξεχωριστὰ, ἀφοῦ τακτοποιήσῃ τοὺς ἄλλους. Τὸν τρίτο πελάτη τὸν ἔβαλε στὸ 2ο δωμάτιο, τὸν τέταρτο στὸ 3ο, τὸν πέμπτο στὸ 4ο, τὸν ἕκτο στὸ 5ο, τὸν ἕβδομο στὸ 6ο, τὸν ὄγδοο στὸ 7ο κι’ ἐπειτα τὸν ἕνατο τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ πρῶτο δωμάτιο καὶ τὸν ἔβαλε στὸ ὄγδοο...

Αὐτὸ ἐννοεῖται εἶναι σοφιστεία, διότι προσπαθεῖτε νὰ συγκρίσετε σκοπιμῶς τὸν ἕνατο μὲ τὸν δεύτερο, ἐνῶ πρόκειται περὶ τοῦ ἴδιου προσώπου. Ἀλλὰ ὥστόσο ἡ διατύπωσις θὰ ξεγελάσῃ πολλοὺς.

ΕΝΔΕΚΑ ΔΑΚΤΥΛΑ !

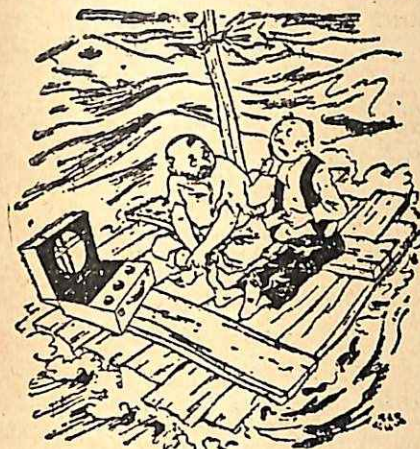
Προτείνετε σ’ ἓνα ἀπ’ τὴν παρέα σας νὰ μετρήσῃ τὰ δάκτυλα καὶ τὸν δύο χερῶν του καὶ νὰ τὰ βγάλῃ ἑνδεκά!

Εκεῖνος δὲν θὰ μπορέσῃ καὶ δέχεται νὰ τοῦ ἀποδείξῃ ὅτι σῶναι καὶ καλὰ ἔχει ἑνδεκά δάκτυλα! Τὸν παρακαλεῖτε νὰ ἀκουμπήσῃ στὸ τραπέζι τὶς δυὸ παλάμες του καὶ τοῦ λέτε:

— Εἶπες ὅτι τὰ δάκτυλα καὶ τῶν δυὸ χερῶν σου εἶναι 10. Θὰ μοῦ εἰπὴς νὰ ἀρχίσω τὸ μέτρημα ἀνάποδα. Λοιπόν, ἔχουμε στὸ πρῶτο χέρι 10, 9, 8, 7, 6+5 δάκτυλα τοῦ δευτέρου χερικοῦ=11! Ὁπερ ἔδει δείξαι!

Καὶ μία Εὐδυμη Σελὶς

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΛΛΗΝ ΕΓΝΟΙΑ ;

“Ὁ ένας ναυγάς, ἀκούοντας τὰ νέα ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ποὺ βρέθηκε στὴ σχεδία του: — Τρομερό! Ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἔχασε ἀπ’ τὸν «Ὀλυμπιακὸ»!

Η 9η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Σὲ μιά ἀπὸ τὶς τελευταῖες συναυλίες τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας, μιά νεόπλουτος κυρία, ποὺ ἔκανε τὴν ἀριστοκράτισσα, καταφθάνει στὸ θέατρο καθυστερημένη. Μόλις δὲ τακτοποιεῖται στὸ κάθισμά της, ἐννοεῖ νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τοῦ προγράμματος.

— Τὶ παίζει τώρα ἡ ὀρχήστρα; ρωτᾷ τὸν διπλανό της κύριο.

— Τὴν 9η συμφωνία τοῦ Μπετόβεν, τὴν πληροφορεῖ ἐκεῖνος.

Καὶ ἡ κυρία στρέφεται περίλυπος καὶ λέει στὸν σύζυγό της:

— Βλέπετε τί ἐπάθαμε γιὰ ν’ ἀργήσουμε; ἔχασαμε τὶς ἄλλες ὀκτώ...

ΛΟΓΙΚΗ ΣΚΕΨΙΣ

— Τὶ θὰ σκεπτόσουναν ἂν εὑρίσκες μέσα στὴν τσέπη σου ἓνα ἑκατοστάρικο;

— Ὅτι θὰ φόρεσα τὸ σακκάκι καὶ νενὸς ἄλλου...

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

— Μπράβο! Ἀρκετὸ πλῆθος στὴ διαδήλωσι καὶ πολλὴ φασαρία... “Επρεπε ὅμως νὰ σπάσουν καὶ μερικά τζάμια.

— Δὲν ντρέπεσαι; Εἶσαι ἐπαναστάτης;

— “Οχι... φαναρτζής!

ΤΟΝ ΠΑΡΗΓΟΡΗΣΕ...

Στῆς μάντισσας:

— Θὰ κάνης πολλοὺς κάλους στὰ πόδια.

— Καὶ θὰ ὑποφέρω πολὺ;

— Εὐτυχῶς ὄχι. “Ενα αὐτοκίνητο θὰ σοῦ κόψῃ τὰ πόδια.

“Ενας χαριτωμένος διάλογος

ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ

“Ενα κτήμα εἰς τὰ Μεσόγεια τῆς Ἀττικῆς. Κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο ὑπόστεγο, ὁ «Ζέφυρος», τὸ περίφημο ἄλογο ποὺ ἦλθε πρῶτο στὶς ἱπποδρομίες τοῦ «Γκράν Πρι», τρώει τὸ κριθάρι του.

Ζέφυρος (μόνος): Μόνο οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ κάνουν τόσο ἡλιθία πράγματα. Μὲ πῆραν ἀπὸ ἐδῶ, μὲ ἀνέβασαν σ’ ἓνα μακρὸ ἀμάξι χωρὶς ἄλλο, ποὺ ἔτρεχε πρὸ γρήγορα κι’ ἀπὸ τὸν ἀέρα, καὶ μὲ πῆγαν στὸν ἱπποδρόμο. Ἐκεῖ μὲ ἐσέλωσαν καὶ ἀνέβασαν στὴν πλατὴ μου ἓνα κωμικοῦ τύπου ποὺ τὸν φώναζαν τζόκευ. Ὁ τύπος αὐτὸς ἦταν φαίνεται πολὺ βιαστικός, γιὰτί μ’ ἀναγκάζει, μεταχειριζόμενος βία μὲσα, νὰ καλπάζω ὅσο μποροῦσα ταχύτερα. “Υστερα ἀπὸ μιά ἀλλόφρονα κούρσα 2-3 λεπτῶν, σταμάτησα. Μαζεύτηκαν διάφοροι ἄλλοι τύποι γύρω μου, χοροπηδοῦσαν σὰν χαϊβοί, μὲ χάραιναν καὶ μὲ φιλοῦσαν. Ἐπειτα μ’ ἐβάλαν πάλι στὸ μακρὸ ἀμάξι ποὺ ἔτρεχε σὰν ἀσπράχη καὶ μὲ κουβάλησαν ἐδῶ. Ἀργότερα ἔμαθα ὅτι ἦμουν ἐνδοξος, γιὰτί, λέει, νίκησα στὸ «Γκράν Πρι» καὶ κέρδισα 500 χιλιάδες δραχμές. Ἀπ’ τὰ λεφτὰ αὐτά, ὥστόσο, τίποτα δὲν μῆκε στὴν τσέπη μου, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατάλαβα εἶναι τὸ ἐξῆς: Γιὰτί ὁ «τζόκευ», ἀφοῦ ἦταν τόσο βιαστικός, δὲ μ’ ἄφηνε ἐπάνω στὸ μακρὸ ἀμάξι, ποὺ ἔτρεχε τόσο γρήγορα, ἀλλὰ μὲ κατέβασε καὶ μ’ ἐβάλε νὰ τρέξω μὲ τὰ πόδια; Τὶ περίεργα ζῶα ποὺ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι!

Ἡ γάτα (μπαίνοντας στὸ ὑπόστεγο): Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε ἵππε. Μήπως εἶδατε νὰ περᾷ ἀπ’ ἐδῶ ἓνας ποντικός;

Ζέφυρος: Ποντικός; Τὶ χρώμα εἶχε; Ἡ γάτα: Γκρίζο! Τὸν κυνηγοῦσα, κ. ἵππε, πρὸ ὀλίγου καὶ ἔαφνικά τὸν ἔχασα ἀπ’ τὰ μάτια μου.

Ζέφυρος: Δὲν πέρασε ἀπ’ ἐδῶ ποντικός μ’ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πρέπει νὰ μάθῃς ὅτι δὲ μ’ ἀρέσει αὐτὸ τὸ κύριε ἵππε ποὺ μοῦ κοπανᾷ συνεχῶς. Τὶ διάβολο, ἔχω ὀνομαί Λέγομαι Ζέφυρος καὶ εἶμαι νικητὴς τοῦ Γκράν Πρι, μὲ περιουσίαν 500 χιλ. δραχμῶν.

Ἡ γάτα (μονολογοῦσα): Πολὺ ζόρικο εἶναι αὐτὸ τὸ ἄλογο. (Στὸν Ζέφυρο): Μὲ συγχωρεῖτε, κ. Ζέφυρε. Δὲν τὸ ἤξευρα. Νὰ σὰς συστηθῶ κι’ ἐγώ: Λέγομαι Λιλή καὶ δὲν εἶμαι καμμία τυχαία γάτα.

Ζέφυρος (ἐρωτικῶς): Σεοῦρῶς; Καὶ νὰ μὴ τὸ ξέρω! Ἀλλὰ δὲ μοῦ λές: Σὲ ποῖες ἱπποδρομίες κέρδισες;

Ἡ γάτα: “Ὁ! Τίποτα ἀπ’ αὐτά. Στὸ σπίτι ὅμως μὲ ἔχουν πολὺ χαϊδεμένη καὶ λέν ὅτι ἔχω καλὴ καταγωγή.

Ζέφυρος (περιφρονητικῶς): Δὲν ἤξερα ὅτι ἔχουν κι’ οἱ γάτες καλὴ καταγωγή! (Μὲ ὑπερφάνεια): Ἐνῶ ἐμεῖς! Ἡ ἐνδοξὸς οὐγενεία μας ἀνέδειξε ἓνα Ρωμαῖο ὑπάτο! Δὲν ἔξερες τὴν ἱστορία; Ἀκου τὴν. Ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Ἡλιόγαλλος ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὸ ἄλογο τοῦ, ὥστε τὸ ἔκανε ὑπάτο καὶ τὸ ἔβαλε νὰ τρώῃ στὸ τραπέζι του.

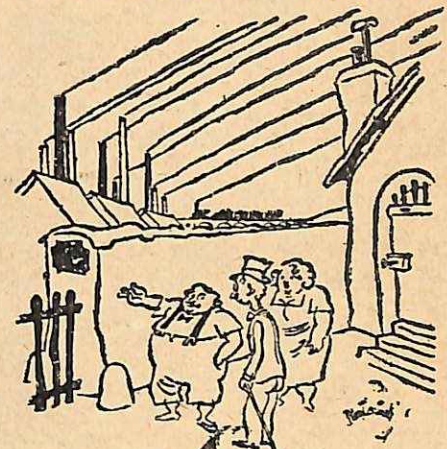
Ἡ γάτα: Πολὺ σπουδαία αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ ὑπάτου, κ. Ζέφυρε. Ἀλλὰ προχθὲς διάβασα ἡ δεσποινὶς Νίνα στὴν ἐφημερίδα ὅτι μιά περιφημὸς ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, ἡ Γκρέτα Γκάρμπο, ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ πέθανε ἡ ἀγαπημένη της γατοῦλα.

Ζέφυρος: Κουταμάρες! Εἶδες ποτέ σου καμμία γάτα νὰ τῇ κάνουν ἀνδράντα; Ἐνῶ ὅπου νὰ πᾶς θὰ εἶδες περὶφρανα ἄλογα, σπημένα στὰ πόρκα καὶ τοὺς κήπους. Εἶναι οἱ ἀνδρόντες ποὺ στήνουν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τιμὴν μας!

Ἡ γάτα: Μὰ δὲν τοὺς στήνουν αὐτοὺς τοὺς ἀνδρόντες γιὰ τιμὴ τῶν ἄλλων. Τοὺς στήνουν γιὰ νὰ τιμῶσιν τὴ μνήμη αὐτῶν ποὺ καθοῦνται ἐπάνω στὰ ἄλογα.

Ζέφυρος (ὀργισμένος): Πάψε, γελοῖα! Αὐτὰ ποὺ λές εἶναι ἀνακρίβειες. Καὶ τώρα δίνε του. Τράβα στὴν κουζίνα νὰ φᾶς κανένα ψαροκόκκαλο. Χάρις στὴ νίκη μου, ἐτοίμασαν σήμερα σπουδαία γεύματα. Κάτι θὰ περισπᾷ καὶ γιὰ σένα ἀπὸ τ’ ἀποφάγια...

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΤΩΝ ΦΟΥΓΑΡΩΝ;

— Ποῦ λέτε, μὲ πειράζει ἡ πόλις μὲ τὴ μολυσμένη τῆς ἀτμόσφαιρα, καὶ γιὰ νὰ ἀναπνέω καθαρὸ ἀέρα ἔκτισα τὸ σπίτι μου στὴν ἐσόχη.

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ !

“Ενας Ἀμερικανὸς ἔβγαине μεθυσμένος ἀπὸ ἓνα κέντρο τοῦ Παρισιοῦ. Στὴν πόρτα εἶδε κάποιον μὲ στολὴ καὶ μὲ γαλόνια. Τοῦ εἶπε:

— Φώναξέ μου ἓνα ταξί.

— Συγγνώμην, κύριε, δὲν εἶμαι οὔτε θυρωρὸς, οὔτε γκρουμ. Εἶσθε τόσο μεθυσμένος, ποὺ δὲν ἀναγνωρίζετε ἓναν αεροπόρο;

Καὶ ὁ μεθυσμένος Ἀμερικανός:

— Τότε φωνάξτε μου ἓνα... αεροπλάνο.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

— Ποῦ πᾶς, Πέτρο;

— Πᾶω γιὰ λουτρό...

— Μὰ καλὰ, πόσα λουτρά κάνεις τὴν ἡμέρα;

— Τρία!

— Καὶ γιὰτί;

— Γιὰτί μοῦ ἔδωσε ὁ γιατρός μου κάτι σκοινάκια καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὰ παίρνω τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα μὲσα στὸ νερό...

ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Ἡ θεία: Καὶ δὲν μοῦ λές, Μιμικά, ἦσουν φρόνιμο καὶ εὐγενικὸ κορίτσι σήμερὰ τὸ πρῶτὸ στὴν ἐκκλησία;

Ἡ Μιμικά: Ναι, θείσα. Κάποιος μοῦφερε μπροστὰ μου ἓνα δίσκο μὲ λεπτὰ καὶ τοῦ εἶπα: “Ὅχι εὐχαριστῶ”.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

— Πῶς ὀνομάζεσαι, ἀγαπητέ μου;

— Βεζούβιος.

— Ναι, μὰ ὑπάρχει κι’ ἓνα ἡφαίστειο μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα...

— Ἰσως. Πάντως δὲν εἶμαι ἐγώ!..

(Αἱ λύσεις τοῦ προηγου. εἰς τὸ προσεχές)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

- Χειρόγραφα ή φωτογραφία αποστέλλονται εις το περιοδικόν δὲν επιστρέφονται.
— Εἰς ἀνώνυμους ἐπιστολάς δὲν δίδεται ἀπάντησις, ὡς καὶ εἰς τὰς μὴ συνοδευομένας ὑπὸ δελτίου ἢ μὴ καθαρῶς γραμμένας. Γράφετε συντόμως.

Κον Β. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, σκαπανέα, Ἡράκλειον Ἀττικῆς. — Ποίημα σὰς ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν.
Κον Α. ΖΑΪΛΙΑΝ, Δ. Φ., Λαγκαδά. — Φωτογραφία ἐστάλησαν ὅπως λάβουν σειράν δημ. Ἀνταπόκρισις Μολδ. ἐστῆλθε Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ, Κόνιτσαν. — Μάλιστα, ἡ ἀπόδειξις ἀντιπροσώπου συνδρομῆν δι' ἕξ μηνῶν. 2ον θὰ ἀποσταλῇ.
Κον ΓΕΩΡΓ. ΜΟΛΙΤΣΑΝ, Ἄργος. — Εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα γράφετε. 4ον θὰ σὰς ἀποσταλῇ.

Κον Σ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΝ, Μεσσήνην. — Εὐεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.
Κον Ν. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΝ, Μήθυμαν. — Ἐλάδομεν τὴν πλήρη ἐν-
θουσιασμόν ἐπιστολὴν σὰς. Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΠΕΛΛΟΥ ΗΛΕΙΑΣ. — Εὐεγράφοι σὰς ὑπ' ἀριθ. 10 ἐλήφθη. Μόνον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἔστω καὶ ἐν καθυστερήσει. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ. — Δήμος ἐνεγράφη καὶ τεύχος ἀποστέ-
λεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως.

Κον Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ, Ἀγ. Ἀθανάσιον. — Ἐπιστολὴ σὰς ἐλή-
φθη. Εὐχαριστοῦμεν. Δυστυχῶς ἡ διεύθυνσις σὰς εἶναι ἀόριστος, μὴ
καθορίζουσα ἑπ' ἀρχῆν καὶ Νομὸν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποστέλωμεν
τὰ τεύχη. Ἀναμένοντες ἀκριβῆ σὰς διεύθυνσιν, μεθ' ὅθ' ἂν σὰς ἀποσταλῶν.

Κον ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Γυμνασιάρχην Σιδηροκάστρου. — Τηλ. μὰ σὰς
ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀποστέλλωμεν ἀπὸ τοῦ δοῦ τὰ ζητη-
θέντα 57 π.

Κον Χρ. ΜΠΑΜΠΑΛΙΝΗΝ, Σουφλίον. — Ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη.
Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Φωτογραφία ἐστά-
λησαν ὅπως λάβουν σειράν.

Α. Γ. Κ. — Διήγημά σὰς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ὑπεβλήθη πρὸς
κρίσιν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑΣ, Θ)νίκην. — Διόρθωσις ἐγένετο. Ἀπο-
στέλλεται μόνον ἐν τεύχῳ.

ΔΗΜΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ἐλήφθη ὑπ' ἀριθ. 7809
Εὐχαριστοῦμεν. Διαχειρίσις ἀποστέλλει ἐν καιρῷ σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΒΕΛΝΙΔΗΝ, Διοκ. Ε.Ο.Ν., Θόλον Σερρών. — Σὰς
εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Διαχειρίσις ἀποστέλλει ἐν καιρῷ σχετικὴν ἀπο-
δείξιν.

Κον Ν. ΚΑΥΑΛΗΝ, Ὁμαδάρχην, Χίον. — Φωτογραφία καὶ συνε-
ργασία σὰς ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Ἡ παρουσία
ζυμωμένη ἀνωμαλία τῆς βραδύτητας προέρχεται ἐκ δυσχερείων τεχνικῶν
τῆς διεκπεραιώσεως, αὐτὴν δὲ ἐξυμνοῦντες εἰς τὸ μέλλον.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΝ ΔΙΟΙΚ. ΛΕΣΒΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 609 ἐλήφθη
καὶ ἐνεγράφη 22ον Σύνταγμα ΠΕΣ. δι' 6 τεύχη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΚΩΝΣΤ. ΞΕΝΟΝ, Ζάκυνθον. — Σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ σὰς
συγχαίρομεν δι' αἰσθηματὰ σὰς. Ἀποστέλλεται μίαν ἀγγελίαν σὰς καὶ
θὰ δημοσιευθῇ.

Κον Δ. ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ, Δημ.λόν, Ζάκυνθον. — Σὰς συγχαίρομεν
διὰ τὰ ὠραία αἰσθηματὰ σὰς. Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν.

Κον ΑΝΑΣΤ. ΜΑΖΗΝ. — Ποίημά σὰς ἐλήφθη, ἀλλὰ εἶναι γνω-
στόν, ἄλλου ποιητοῦ. Γράψετε κατὰ δίκῳ σὰς.

Κον ΑΘΑΝ. ΤΡΙΧΑΝ, Παγωνιανήν, Ἰωάννινα. — Εὐχαριστοῦμεν.
Δεμένα δὲν εἶναι δυνατόν. Εὐεγράφητε.

Κον ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Δημ.λόν, Χρυσόθισον Ἀστακοῦ. —
Εὐεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Σ. ΣΙΔΕΡΑΚΗΝ, Γ.Τ. Ε.Ο.Ν., Χίον. — Παρουσιαζομένη
ἀνωμαλία ἀφορμῇ ἔχει καταληκτικὴν ἐργασίαν γραφῆς, λόγῳ ζητη-
σεως καὶ ἐξάντλησεως φύλλων, ἥτις θὰ τακτοποιηθῇ ὅσα τῷ νῶ ἔφο-
διασῶ. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν κίνησιν σὰς δέον νὰ
ἀποστέλλεται εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν. ἀπ' εὐθείας, μόνον ἀρμό-
διον νὰ κανονίζῃ τὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κινήσεως ἀπάσης τῆς ὀργα-
νώσεως καὶ Νέος Κατάλογος ἐλήφθη.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ. — Εὐεγράφητε. Εὐχαρι-
στοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝΙΚΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 1229 ἐλήφθη. Εὐ-
χαριστοῦμεν.

Διδά ΜΑΡΙΚΑΝ ΒΛΑΧΙΚΗΝ, φαλαγγ., Ἡράκλειον Κρήτης. —
Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Εὐεγράφητε. Δι' ἐπιταγῆς ἢ γραμματο-
σίμου.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΡΥΜΟΡΡΟΙΟΥ, Θράκη. — Ἀποσταλντες συν-
δρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον ΣΩΤ. ΔΑΒΒΕΤΑΝ, Στρέφη Ἡλείας. — Συνδρομητὰ ἐνε-
γράφησαν. Τεὶκ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Παρακαλῶ ἐπιμεληθῆτε εἰς-
πράξεως καὶ τοῦ ὑπολοίπου προσωπικῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΡΙΖΟΜΥΛΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ. — Δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλη
καταβολή. Παρουσιαζομένη ἀνωμαλία ἀφορμῇ ἔχει ἔλλειψιν τευχῶν.
Γι' αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀνεφοδισμός καὶ θὰ σὰς ἀποσταλῶν.

Κον ΕΛΕΥΘ. ΚΑΜΕΤΑΝ. — Εὐεγράφητε συνδρομητὰς.
ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΟΡΤΙΑΝΟΥ ΛΗΜΝΟΥ. — Εὐεγράφητε.

Εὐχαριστοῦμεν.
ΑΝΩΤ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ. — Συνδρομητὰ ἐνεγρά-
φησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΕΞΑΤΕΙΣΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ, Χανιά. — Ὁμοίως. Εὐ-
χαριστοῦμεν.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. — Εὐεγράφητε.
Εὐχαριστοῦμεν.

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. — Εὐεγράφοι σὰς ὑπ' ἀριθμὸν
498 ἐλήφθη. Λόγῳ τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς τοῦ Πανελληνίου, ἥτο φυσικὸν
νὰ παρουσιασθῶν ἀτάξια περὶ τὴν ἀποστολὴν, ἀς ἤδη ἡ Διεκπεραιώσις
ἐλέγχει. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον.

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΕΟΠΟΛΕΩΣ. — Διαχειρίσις θὰ σὰς ἀπαν-
τήσῃ. Πάντως, λογιστικὸς τὸ περιοδικόν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χορηγῇ
ἀποδείξεις διὰ τὰς κρατήσεις, ἐφ' ὅσον δὲν τὰς εἰσέπραξε.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΥΡΙΝΗΣ. — Εὐεγράφοι ὑπ' ἀριθ. 821 ἐλήφθη.
Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΑΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ. — Διαχειρίσις ἔ-
λαβε γνώσιν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΟΠΛΙΤΩΝ 18ου ΣΥΝΤΟΣ ΠΕΖ. —
Αἱ συνδρομαὶ Σωματῶν καὶ Κ)των γενικῶς εἶναι ἐτήσιαι.

ΤΡΙΤΑΕΙΟΝ Δ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΙΛΑΔΟΣ. — Εὐεγράφητε. Εὐ-
χαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 2331 Εὐεγράφοι
σὰς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ Ε.Ο.Ν. ΚΑΒΑΛΛΑΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 316 ἐλήφθη.
Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΔΡΟΣΟΝ. — Εὐεγράφοι ἐλήφθη. Ἡ διαχειρίσις θὰ
σὰς ἀπαντήσῃ.

Κον ΕΥΣΤΡ. ΜΕΝΙΔΗΝ, Φάρσαλα. — Φωτογραφία ἐλήφθησαν.
Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἀλεξανδρουπόλιν. — Ἡ ἐπιστολὴ σὰς
ἀποστέλλει διεκπεραιώσιν πρὸς διόρθωσιν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΥΚΑΜΙΑΣ, Λέσβον. — Εὐεγράφοι σὰς
ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐγγραφῆν.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΙΝΗΝ, Νάουσιν Πάρου. — Σὰς εὐχαρι-
στοῦμεν θερμότατα δι' ἐνδιαφέρον σὰς. Τεύχος 1ου στερεῖται τὸ γρα-
φεῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐκράτηθη σημειώσις καὶ θὰ σὰς ἀποσταλῇ ἐν
καιρῷ.

Κον ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ, Βαμβακοῦ Φαρσάλων. — Ποίημά σὰς ἐλή-
φθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΣΤΥΛ. ΜΑΡΚΑΚΗΝ, Ἡράκλειον Κρήτης. — Φωτογραφία
σὰς ἐδόθησαν καὶ ἔλαβον σειράν. Ἐξαρτάται ὁμῶς διὰ τὴν δημοσίευσιν
καὶ ἐάν εἶναι κατάλληλοι διὰ κλισε.

Κον ΣΠΥΡ. Α. ΜΑΝΙΑΡΤΖΗΝ. — Ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη. Ἀπο-
σταλντά ἐστάλησαν ἐπιτροπῇ. Συνδρομαὶ ἀναγράφονται εἰς τὸ περιο-
δικόν.

Κον ΔΟΝΟΥΛΗΝ, 27ον Σ. Π., Κοζάνην. — Εὐχαριστοῦμεν θερμό-
τατα. Εὐεγράφητε.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ Ε.Φ.Ε.Κ., Θ)νίκην. — Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ
Α. Σ. εἶναι δραχ. 200.

Κον ΙΩΑΝ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΝ, Δ)τὴν Δ. Σχ., Σαμοθράκην. — Τὸ
περιοδικόν σὰς εὐχαριστῇ καὶ δι' ἐνεργείας σὰς καὶ διὰ τὰς τῶσον κα-
λὰς κρίσεις σὰς. Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν.

Κον ΣΤΕΛΙΟΝ ΜΠΑΡΙΖΟΥΚΑΝ, Ἐνωστάρχην, Λάκα Παζῶν. —
Εὐεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΠΑΦΡΑΣ. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ κρίσεις
σὰς. Εὐεγράφητε διὰ 2 τεύχη, Γ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ. —
Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ,
Δημ.λόν, Κιλκίς. — Εὐεγράφητε Εὐχαριστοῦμεν. Συνεργασία σὰς ἀπε-
στάλη ἐπιτροπῇ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΧΙΟΥ. — Συνδρομητὰ
ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀποδείξεις ἀποσταλῇ ἐν καιρῷ.

Κον ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΜΑΜΑΛΟΝ, Καθηγητὴν Γυμν. Ἀρρένων Κερκύρας.
Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀποδείξεις ἂν σὰς
ἐν καιρῷ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΝΟΥΤΡΙΤΣΙΑΣ. — Συνδρομητὰ ἐνεγράφητε. Εὐ-
χαριστοῦμεν. Κον ΑΝΑΣΤ. ΤΣΙΠΗΡΑΝ, Δημ.λόν, Κέντρον Πηνειοῦ
Ἡλείας. — Συνδρομητὰ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟ-
ΛΕΙΟΝ, Νικηφόρου Δράμας. — Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν.

Ἀποδείξιν ἐν καιρῷ. Ἀποστέλλεται οὐλοματὰ τῶν 20 μαθητῶν, ἵνα ἐγ-
γράφομεν αὐτοὺς. ΑΝΩΤ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ. — Εὐεγρά-
φητε συνδρομητὰς. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξιν ἐν καιρῷ. Κον ΘΕΩΦ.
ΓΚΟΥΝΤΡΑΝ, Γραμματικό. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

(Ἡ συνέχεια τῆς ἀλληλογραφίας εἰς τὸ προσεχές)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

«ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ», ὑπὸ Ἑλένης Ράτα. «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'»,
ὁπὸ Πιέρρου Σαμπάτακου. «ΚΛΕΦΤΙΚΟΝ ΡΟΜΑΝΤΟ», «Ο ΟΜΗΡΙ-
ΚΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ», ὑπὸ Κλεάνθους Πλιάκα, Καθηγητοῦ Γυμνασίου Κα-
λαμών. «ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ», Μηνιαία Πολιτικὴ Κοινωνικὴ Φιλοσοφία,
Ἱστορία, Τέχνη, τεύχος 14ον 88ρίου 1938. «ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙ-
ΝΟΥ», «Η ΑΥΓΟΥΛΑ», «ΕΜΠΡΟΣ ΠΑΙΔΙΑ», «ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ
ΓΑΜΟΥ», μουσικὰ τεμάχια ὑπὸ Μιχ. Παπασταθοπούλου, Καθηγητοῦ
Ὡδικῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ θηλέων Καλαμών. «ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙ-
ΣΜΟΣ», ὑπὸ Ἀντ. Χαλᾶ. «Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΓΡΑ-
ΦΙΑ ΜΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ», ὑπὸ Ἰω. Πολυμέρου, Δημ.λόν.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕ- ΧΙΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχος 5) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὄνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρά ὄνομα καὶ ἐπώνυμον)

Ἐπάγγελμα Ἡλικία

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμός ἢ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ)

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἰσθε φαλαγγίται καὶ
γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε)

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΕ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπό-
δειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγχα-
τάρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ. Δρχ. 100

ΕΞΑΜΗΝΟΣ. Δρχ. 50

ΤΡΙΜΗΝΟΣ. Δρχ. 25

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας, Σχο-
λεῖα, Βιβλιοθήκας, Στρατιωτικὰ Κατμήματα)
ΕΤΗΣΙΑ... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:

Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοί-
κησις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συν/τος, Ἀθήναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνώσθωσιν ἀπὸ ὅλους

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιο-
κόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέρον-
τας τοιαύτην, διαθέτει, ἀπλῶς, τὴν ἐιδικὴν του στήλην
πρὸς ἐξυπηρέτησιν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμ-
μίαν ἀρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων
τῶν ἀναγνώστων του.

*

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων
τῆς Ὄργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέ-
λεται εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν., Πλατεῖαν Συ-
τάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ
ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία ἣτις κρί-
νει ταῦτα.

*

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνώστων δέον
νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ»,
Πλατεῖαν Συν/τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι
αἱ πλεῖστοι τῶν ἀποσταλῶν μέχρι σήμερον εἶναι
μακρὰ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος.
Συνιστῶμεν καὶ αὐθις, ἵνα τὰ ἀποστέλλόμενα, πεζὰ ἢ
ποιήματα, εἶναι βραχεά.

*

Πολλοὶ τῶν ἀναγνώστων, ἀποστέλλοντες φωτογρα-
φίας ἢ κινήσιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ
δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὁφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ'
ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καὶ,
συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθῶν ἀπὸ τὰς
οἰκείας ἐπιτροπὰς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειράν δημοσιεύ-
σεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσίς τούτων
θὰ βραδύνῃ. Ἐξαιρέσεις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐν-
τελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

Πολλοὶ ἀποστέλλουν τὰς ἀτομικὰς των φωτογρα-
φίας πρὸς δημοσίευσιν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία τοι-
αύτη θὰ δημοσιευθῇ. Τὸ περιοδικόν ἐνδιαφέρει μόνον
φωτογραφίαι ὁμαδικῆς ὀργανώσεως τελετῶν, ἑορτῶν,
ἐκδρομῶν, ἀγώνων ἀθλητικῶν κλπ., ὡς καὶ ἱστορικῶν
τοπιῶν, ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.ἀ., τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς
ἐκδρομὰς ἢ ἐπισκέψεις των, τὰ τμήματα λαμβάνουν.

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγρά-
φουν, ὅπως ἐν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γε-
γονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικὰ καὶ καταλλήλου φω-
τισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυπώνται εἰς κλισε.

*

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ
διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρί-
μηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγρα-
φοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστείλουν
τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, μέχρις ἀφίξεως, ὁμῶς,
τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος
χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρα-
καλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις
τῶν ἐπαρχικῶν ἀναγραφῶν λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἢ
ἑπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρατηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς
οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραψαν
μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει
εἰς τὴν ἐπωνυμίαν με 5 καὶ 10 ὅμοια.

*

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4,
ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοι-
νώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφο-
διασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀποστάλησαν εἰς ὅσους
ἐξήτησαν.

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς ζητῶν πληροφορίαν ἀπὸ τοὺς σκαπανεῖς τοῦ Χοῦ Ὑποτομέως Ἀθηνῶν.